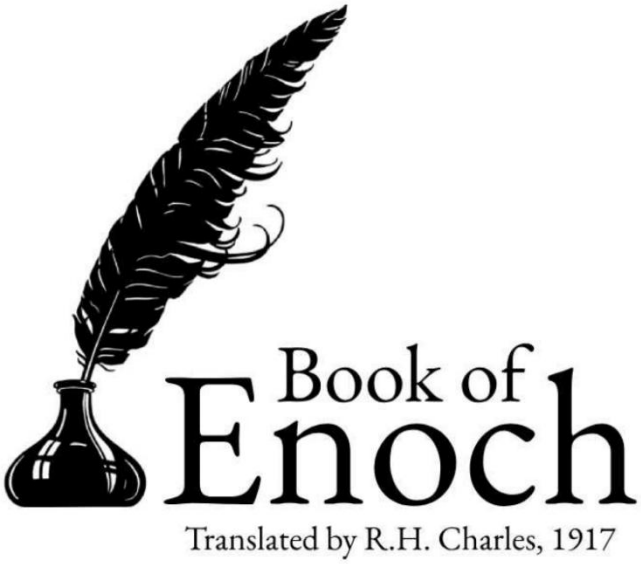

Enoksbók

1. KAFLI

1. Orð blessunar Enoks, með þeim blessaði hann hina útvöldu og réttlátu, sem munu lifa á þrengingardeginum, þegar allir hinir óguðlegu og guðlausu verða fjarlægðir.
2. Og hann tók upp dæmisögu sína og sagði: Enok, réttlátur maður, sem Guð opnaði augu sín, sá sýn hins heilaga á himnum, sem englarnir sýndu mér, og frá þeim heyrði ég allt, og frá þeim skildi ég það, sem ég sá, en ekki fyrir þessa kynslóð, heldur fyrir þá fjarlægu, sem koma skal.
3. Um hina útvöldu sagði ég og flutti dæmisögu mína um þá: Hinn heilagi, mikli, mun koma út úr bústað sínum,
4. Og hinn eilífi Guð mun stíga á jörðina, á Sínaífjalli, og birtast úr herbúðum sínum og birtast í mætti sínum af himnunum.
5. Og allir munu gripast ótta, og varðmennirnir munu skjálfa, og mikill ótti og skjálfti mun grípa þá til enda veraldar.
6. Og háu fjöllin munu skjálfa og háu hæðirnar verða lægðar og bráðna eins og vax fyrir loga,
7. Og jörðin mun sundrast að fullu, og allt sem á jörðinni er mun farast, og dómur mun falla yfir öllum mönnum.
8. En með réttlátum mun hann semja frið. Og vernda hina útvöldu, og miskunn mun vera yfir þeim. Og þeir munu allir tilheyra Guði, og þeim mun farsælt og þeim munu allir blessuð verða. Og hann mun hjálpa þeim öllum, og ljós mun birtast þeim, og hann mun semja frið við þá.
9. Og sjá, hann kemur með tíu þúsundum heilagra sinna til að framkvæma dóm yfir öllum og tortíma öllum óguðlegum og sakfella allt hold fyrir öll óguðleg verk þeirra, sem þeir hafa framið í óguðleika sínum, og fyrir öll þau hörðu orð, sem óguðlegir syndarar hafa talað gegn honum.

2. KAFLI

1. Fylgist með öllu sem gerist á himninum, hvernig það breytir ekki brautum sínum, og hvernig ljósgeislarnir sem eru á himninum rísa allir og setjast í réttri röð, hver á sínum tíma, og brjóta ekki gegn ákveðinni röð sinni.
2. Lítið á jörðina og gefið gaum því sem á henni gerist frá upphafi til enda, hversu stöðug þau eru, hvernig ekkert af því sem á jörðinni breytist, heldur birtast öll verk Guðs yður.
3. Lítið á sumarið og veturinn, hvernig öll jörðin er full af vatni og ský, dögg og regn hvíla á henni.

3. KAFLI

Fylgstu með og sjáðu hvernig á veturna virðast öll trén hafa visnað og fellt öll lauf sín, nema fjórtán tré, sem missa ekki lauf sín heldur halda gömlu laufunum í tvö til þrjú ár þar til nýju koma.

4. KAFLI

Og enn og aftur, athugið hvernig sólin er yfir jörðinni gegnt henni á sumrin. Og þið leitið skugga og skjóls vegna sólarinnar, og jörðin brennur einnig af vaxandi hita, og því getið þið ekki stigið á jörðina eða á kletta vegna hita hennar.

5. KAFLI

1. Fylgist með hvernig trén þekja sig grænum laufum og bera ávöxt. Gefið því gaum og þekkið öll verk hans og gerið ykkur grein fyrir því hvernig sá sem lifir að eilífu hefur skapað þau.
2. Og öll verk hans halda áfram ár frá ári að eilífu, og öll þau verkefni sem þau vinna fyrir hann og verkefni þeirra breytast ekki, heldur er það gert eins og Guð hefur fyrirskipað.
3. Og sjáið hvernig hafið og árnar á sama hátt framkvæma og breyta ekki verkefnum sínum frá boðum hans.
4. En þér hafið ekki verið staðfastir né haldið boðorð Drottins, heldur hafið þér snúið baki við og talað hrokafull og hörð orð með óhreinum munni gegn mikilleika hans. Ó, þér harðhjartaðir, þér munuð engan frið finna.
5. Þess vegna munuð þér bölva daga yðar, og æviár yðar munu líða hjá, og tortímingarár yðar munu margfaldast í eilífri bölvun, og þér munuð enga miskunn finna.
6. Á þeim dögum munuð þér gjöra nöfn yðar að eilífri bölvun fyrir alla réttláta, og allir þeir sem bölva munu bölva fyrir yður, og allir syndarar og guðlausir munu bölva fyrir yður, og fyrir yður mun bölvun hvíla. Og allir ... munu fagna, og þar mun verða fyrirgefning synda, og öll miskunn, friður og umburðarlyndi. Þeim mun veitast hjálpræði, dýrlegt ljós. Og fyrir alla yður syndara mun engin hjálp verða, heldur mun bölvun hvíla á yður öllum.
7. En hinum útvöldu mun vera ljós, gleði og friður, og þeir munu erfa jörðina.
8 Og þá mun hinum útvöldu viska veitt, og þeir munu allir lifa og aldrei framar syndga, hvorki af guðleysi né af drambsemi. En þeir sem eru vitrir munu vera auðmjúkir.
9 Og þeir munu ekki framar syndga, né syndga alla ævidaga sína, né deyja af guðlegri reiði eða heift, heldur munu þeir ljúka tölu lífdaga sinna. Og líf þeirra mun aukast í friði, og gleðiár þeirra munu margfaldast, í eilífri gleði og friði, alla ævidaga þeirra.

6. KAFLI

1. Og svo bar við, er mannanna börnum hafði fjölgað, að á þeim dögum fæddust þeim fagrar og fríðar dætur.
2. Og englarnir, börn himinsins, sáu þau og girndust og sögðu hver við annan: „Komið, vér skulum velja oss konur úr hópi mannanna barna og eignast oss börn.“
3. Og Semjâzâ, sem var leiðtogi þeirra, sagði við þá: „Ég óttast að þið munið ekki samþykkja að fremja þetta verk og ég einn mun þurfa að gjalda fyrir mikla synd.“
4. Og þeir svöruðu honum allir og sögðu: „Sverjum allir eið og skuldbindum okkur öll með gagnkvæmum bölvunarorðum að hætta ekki við þessa áætlun heldur framkvæma þetta.“
5. Síðan sóru þau öll eið saman og bundust því með gagnkvæmum bölvunarorðum.
6. Og þeir voru alls tvö hundruð, sem stigu niður á tind Hermonfjalls á dögum Jareds, og þeir kölluðu það Hermonfjall, því að þeir höfðu svarið og bundið sig með gagnkvæmum bölvunarsvörnum þar.
7. Og þetta eru nöfn leiðtoga þeirra: Sêmîazâz, leiðtogi þeirra, Arâkîba, Râmêêl, Kôkabîêl, Tâmîêl, Râmîêl, Dânêl, Êzêqêêl, Barâqîjâl, Asâêl, Armârôs, Batâlêl, Samâîêl, Samârôs, Batâlêl, Satarêl, Tûrêl, Jômjâêl, Sariêl.
8. Þetta eru tughöfðingjar þeirra.

7. KAFLI

1. Og allir hinir ásamt þeim tóku sér eiginkonur, og hver valdi sér eina, og þeir fóru að ganga inn til þeirra og saurga sig með þeim, og þeir kenndu þeim galdra og töfrabrögð og rótarslátt og kynntu þeim plöntur.
2. Og þær urðu þungaðar og fæddu stóra risa, sem voru þrjú þúsund elna á hæð.
3. Sem eyddi öllum eignum manna. Og þegar menn gátu ekki lengur framfleytt þeim,
4. Risarnir sneru sér gegn þeim og átu mannkynið.
5. Og þeir tóku að syndga gegn fuglum og dýrum og skriðdýrum og fiskum og eta hold hver annars og drekka blóðið.
6. Þá ákærði jörðin hina löglausu.

8. KAFLI

1. Og Azâzêl kenndi mönnum að smíða sverð, hnífa, skildi og brjósthlífar og fræddi þá um málma jarðarinnar og listina að smíða þá, armbönd og skraut, notkun antimons og fegrunar augnloka, alls kyns dýra steina og alls kyns litarefni.
2. Og þar reis upp mikil guðleysi, og þeir drýgðu saurlifnað, og þeir létu leiðast afvega og urðu spilltir á öllum sínum vegum. Semjâzâ kenndi galdra og rótargræðsla, Armârôs lausn galdra, Barâqîjâl kenndi stjörnuspeki, Kôkabêl stjörnumerkin, Ezêqêêl þekkingu skýjanna, Araqiêl tákn jarðarinnar, Shamsiêl tákn sólarinnar og Sariêl gang tunglsins. Og þegar mennirnir fórust, hrópuðu þeir, og óp þeirra steig upp til himins ...

9. KAFLI

1. Og þá litu Míkael, Úríel, Rafael og Gabríel niður af himni og sáu mikið blóð úthellt á jörðina og allt lögleysi framið á jörðinni.
2. Og þeir sögðu hver við annan: „Jörðin, sem er orðin óbyggð, hrópar raust kveinstafa þeirra allt að hliðum himinsins.“
3. Og nú til ykkar, hinir heilögu himinsins, bera sálir mannanna fram beiðni sína og segja: „Leggið mál okkar fyrir Hinn hæsta.“
4. Og þeir sögðu við Drottin aldanna: „Drottinn drottnanna, Guð guðanna, konungur konunganna og Guð aldanna, hásæti dýrðar þinnar stendur um allar kynslóðir aldanna og nafn þitt heilagt, dýrlegt og blessað um allar aldir!
5. Þú hefur skapað allt og þú hefur vald yfir öllu. Allt er bert og opinbert fyrir augum þínum, og þú sérð allt og ekkert getur hulið sig fyrir þér.
6. Þú sérð hvað Azâzêl hefur gjört, sem hefur kennt allt ranglæti á jörðu og opinberað eilífu leyndarmálin sem varðveitt voru á himnum, sem mennirnir reyndu að læra:
7. Og Semjâzâ, sem þú hefur gefið vald til að stjórna yfir félögum sínum.
8. Og þær hafa farið til dætra mannanna á jörðinni og legið með konum og saurgað sig og opinberað þeim alls kyns syndir.
9. Og konurnar hafa alið risa, og öll jörðin hefur þar með fyllst blóði og ranglæti.
10. Og sjá, sálir þeirra sem dáið hafa gráta og biðja að hliðum himinsins, og harmakvein þeirra hefur stigið upp og getur ekki hætt vegna þeirra lögleysuverka sem framin eru á jörðinni.
11. Og þú veist allt áður en það gerist, og þú sérð þetta og þú þolir það, og þú segir okkur ekki hvað við eigum að gera við það varðandi þetta.“

10. KAFLI

1. Þá sagði Hinn hæsti, hinn heilagi og mikli, og sendi Úríel til sonar Lameks og sagði við hann:
2. Farðu til Nóa og segðu honum í mínu nafni: „Fel þig!“ og opinberaðu honum endirinn sem er í nánd: að öll jörðin muni tortímast og flóð muni koma yfir alla jörðina og eyða öllu sem á henni er.
3. Og nú gefðu honum fyrirmæli um að hann megi sleppa undan og varðveita afkvæmi hans um allar kynslóðir heimsins.
4. Og Drottinn sagði aftur við Rafael: „Bindið Azazel á höndum og fótum og varpið honum út í myrkrið. Gerið gat í eyðimörkinni, sem er í Dûdâêl, og varpið honum þar inn.“
5. Leggðu yfir hann hrjúfa og oddhvössa kletta og huldu hann myrkri og láttu hann vera þar að eilífu og huldu andlit sitt svo að hann sjái ekki ljós.
6. Og á degi hins mikla dóms verður hann kastað í eldinn. Hann mun lækna jörðina sem englarnir hafa spillt og boða lækningu jarðarinnar, svo að þeir geti læknað pláguna og að öll mannanna börn glatist ekki vegna allra þeirra leyndarmála sem varðmennirnir hafa opinberað og kennt sonum sínum.
8. Og öll jörðin hefur spillst vegna verkanna sem Azâzêl kenndi: honum skal eigna alla synd.

9. Og við Gabríel sagði Drottinn: „Farið fram gegn bastarðunum og hinum óheiðarlegu og gegn saurlífisbörnum. Útrýmið saurlífisbörnum og börnum varðmannanna úr hópi mannanna og látið þá fara út. Sendið þá hvern gegn öðrum svo að þeir geti tortímt hver öðrum í bardaga, því að þeir munu ekki lifa langa ævi.“
10. Og engin beiðni, sem feður þeirra biðja þig um, skal veitt feðrum þeirra fyrir þeirra hönd, því að þeir vonast til að lifa eilíft líf og að hver og einn þeirra muni lifa í fimm hundruð ár.
11. Og Drottinn sagði við Míkael: „Farðu og binddu Semjaza og félaga hans, sem hafa sameinast konum og saurgað sig með þeim í öllum óhreinleika þeirra.“
12. Og þegar synir þeirra hafa drepið hver annan og séð tortímingu ástvina sinna, bindið þá fast í sjötíu kynslóðir í dölum jarðar, þar til dómsdagur þeirra og fullnaðardagur þeirra, þar til dómurinn sem varir að eilífu og að eilífu er fullnaður.
13. Á þeim dögum munu þeir leiddir verða í eldsdjúpið og í kvölina og fangelsið, þar sem þeir verða bundnir að eilífu.
14. Og hver sem verður dæmdur og tortímdur, mun þaðan í frá vera bundinn ásamt þeim til enda allra kynslóða.
15. Og tortímið öllum öndum hinna óheiðarlegu og börnum varðmannanna, því að þeir hafa gert mannkyninu rangt.
16. Útrýmdu öllu ranglæti af yfirborði jarðar og láttu allt illt verk enda. Láttu réttlætis og sannleika gróðursetjast og hann mun reynast blessun. Verk réttlætis og sannleika munu gróðursett verða í sannleika og gleði að eilífu.
17 Og þá munu allir réttlátir komast undan og lifa uns þeir geta þúsundir barna og þeir munu lifa alla æskudaga sína og ellidaga í friði.
18 Og þá mun öll jörðin yrkjast í réttlæti og öll verða gróðursett trjám og full blessunar.
19. Og alls kyns girnileg tré munu gróðursett verða á því og vínviður munu plantast á því. Vínviðurinn, sem þeir planta á því, mun bera gnægð víns. Allt sáð fræ mun bera þúsund ávexti og hver ávöxtur af ólífum tíu ávexti af olíu.
20. Og hreinsaðu jörðina frá allri kúgun og öllu ranglæti og allri synd og öllu guðleysi, og afmáðu af jörðinni allan óhreinleika, sem framinn er á jörðinni.
21. Og öll mannanna börn munu verða réttlát og allar þjóðir munu tilbiðja mig og lofa mig og allar munu tilbiðja mig. Og jörðin mun hreinsuð verða af allri óhreinkun og af allri synd og af allri refsingu og af allri kvöl, og ég mun aldrei senda þá aftur til hennar frá kynslóð til kynslóðar og að eilífu.

11. KAFLI

1. Og á þeim dögum mun ég opna forðabúr blessunarinnar, sem eru á himni, til þess að senda hana niður á jörðina yfir verk og erfiði mannanna barna.
2. Og sannleikur og friður skulu tengjast saman um alla daga veraldar og um allar kynslóðir mannkynsins.

12. KAFLI

1. Áður en þetta gerðist var Enok falinn, og enginn mannanna börn vissi hvar hann var falinn, hvar hann dvaldi eða hvað úr honum hafði orðið.
2. Og athafnir hans tengdust Varðmönnum, og dagar hans voru með hinum heilögu.
3. Og ég, Enok, lofaði Drottin hátignarinnar og konung aldanna, og sjá, varðmennirnir kölluðu mig Enok, ritara, og sögðu við mig:
4. „Enok, þú fræðimaður réttlætisins, far og kunngjör himinvörðunum, þeim sem hafa yfirgefið himininn, hinn heilaga, eilífa stað, og saurgað sig á konum og gert eins og börn jarðarinnar og tekið sér eiginkonur: „Þér hafið valdið miklu tjóni á jörðinni.“
5. Og þér munuð hvorki frið né fyrirgefningu synda fá. Og þar sem þeir hafa yndi af börnum sínum,
6. Þeir munu sjá morð ástvina sinna og harma tortímingu barna sinna og biðja um æðruleysi að eilífu, en miskunn og frið munuð þér ekki öðlast.

13. KAFLI

1. Og Enok fór og sagði: „Azazél, þú munt ekki njóta friðar. Þungur dómur hefur verið kveðinn upp gegn þér til að fjötra þig.
2. Og þú munt ekki fá umburðarlyndi né beiðni veitta vegna ranglætisins sem þú hefur kennt og vegna allra guðleysisverka, ranglætis og syndar sem þú hefur sýnt mönnum.
3. Þá fór ég og talaði við þá alla saman, og þeir urðu allir hræddir, og ótti og skjálfti greip þá.
4. Og þeir báðu mig um að semja bæn fyrir þá svo að þeir gætu fundið fyrirgefningu og að lesa bæn þeirra fyrir Drottni himnanna.
5. Því að frá því gátu þeir ekki talað við hann né lyft augum sínum til himins af skömm yfir syndum sínum sem þeir höfðu verið dæmdir fyrir.
6. Þá skrifaði ég niður beiðni þeirra og bænina varðandi anda þeirra og verk þeirra einstaklega og varðandi beiðnir þeirra um fyrirgefningu og lengd lífdaga.
7. Og ég fór og settist niður við Dansvötn, í Danslandi, sunnan við Hermonfjölda, vestan við hana. Ég las bæn þeirra þar til ég sofnaði.
8. Og sjá, ég sá draum, sýnir, refsingar, og rödd kom og bauð mér að segja það himneskum sonum og ávíta þá.
9. Og er ég vaknaði, kom ég til þeirra, og þeir sátu allir saman og grétu í Abelsjâîl, sem er milli Líbanons og Sênesêr, með hulin andlit.
10. Og ég sagði þeim frá öllum sýnunum sem ég hafði séð í svefni, og ég byrjaði að tala réttlætisorð og ávíta himnesku varðmennina.

14. KAFLI

1. Bókin með orðum réttlætisins og ávítunum hinna eilífu varðmanna í samræmi við skipun Hins heilaga mikla í þeirri sýn.
2. Ég sá í svefni mínum það sem ég mun nú segja með holdlegum tungum og með anda munns míns: sem Hinn mikli hefur gefið mönnunum að tala við það og skilja með hjartanu.
3. Eins og hann hefur skapað og gefið manninum kraftinn til að skilja orð viskunnar, svo hefur hann einnig skapað mig og gefið mér kraftinn til að ávíta Varðmennina, börn himinsins.

4. Ég skrifaði niður beiðni þína og í sýn minni birtist þér þannig að beiðni þinni verður ekki veitt um alla eilífð og að dómur hefur verið kveðinn upp yfir þér: já, beiðni þinni verður ekki veitt.
5. Og héðan í frá munt þú ekki stíga upp til himins að eilífu, og í fjötrum jarðar hefur sú ákvörðun verið gefin út til að binda þig alla daga veraldar.
6. Og að þú munir áður hafa séð tortíming ástkærra sona þinna og þú munt ekki hafa ánægju af þeim, heldur munu þeir falla fyrir sverði fyrir þér.
7. Og bæn þín fyrir þeirra hönd mun ekki verða veitt, né heldur fyrir þína hönd, jafnvel þótt þú grátir og biðjir og mælir öll þau orð sem í skrifum mínum eru.
8. Og sýnin var mér sýnd á þennan hátt: Sjá, í sýninni buðu skýin mér og þoka kallaði á mig, og stjörnurnar og eldingarnar hraðaðu mér og hraðaðu mér, og vindarnir í sýninni létu mig fljúga og lyftu mér upp og báru mig til himins.
9. Og ég gekk inn þar til ég nálgaðist vegg sem var byggður úr kristöllum og umkringdur eldtungum. Og það byrjaði að hræða mig.
10. Og ég fór inn í eldtungurnar og nálgaðist stórt hús sem var byggt úr kristöllum. Veggir hússins voru eins og gólf úr kristöllum, og grunnurinn var úr kristöllum.
11. Loft þess var eins og braut stjarnanna og eldinganna, og á milli þeirra voru eldkerúbar og himinninn þeirra var tær sem vatn.
12. Logandi eldur umkringdi múrana og hlið þeirra loguðu í eldi.
13. Og ég gekk inn í þetta hús, og það var heitt eins og eldur og kalt eins og ís. Þar var engin gleði lífsins. Ótti huldi mig og skjálfti greip mig.
14. Og er ég skalf og titraði, féll ég fram á ásjónu mína.
15. Og ég sá sýn, og sjá! Þar var annað hús, stærra en hið fyrra, og öll hliðið stóð opið fyrir framan mig, og það var byggt úr eldslogum.
16. Og í öllum atriðum var það svo stórkostlegt, mikilfenglegt og víðfeðmt að ég get ekki lýst fyrir ykkur dýrð þess og víðfeðmi.
17. Og gólf þess var úr eldi, og fyrir ofan það voru eldingar og stjörnurnar, og loft þess var einnig úr logandi eldi.
18. Og ég leit og sá þar háan hásæti. Það var eins og kristall ásýnd og hjól þess eins og skínandi sól, og þar sá ég kerúba.
19. Og undan hásætinu komu logandi eldstraumar svo að ég gat ekki litið á þá.
20. Og hin mikla dýrð sat þar, og klæði hans skinu skærara en sólin og voru hvítari en nokkur snjór.
21. Enginn engla gat komist inn og séð andlit hans vegna mikilfengleika og dýrðar og ekkert hold gat séð hann.
22. Eldur logaði í kringum hann, og mikill eldur stóð frammi fyrir honum, og enginn í kring gat komist nærri honum. Tíu þúsund sinnum tíu þúsund stóðu frammi fyrir honum, en hann þurfti ekki á ráðgjafa að halda.
23. Og hinir allra heilögu, sem voru honum nálægir, hurfu ekki frá honum á nóttunni né hurfu frá honum.
24. Og fram að því hafði ég legið á andliti mínu, skjálfandi. Og Drottinn kallaði á mig með sínum eigin munni og sagði við mig: „Komdu hingað, Enok, og hlustaðu á orð mín.“
25. Og einn af hinum heilögu kom til mín og vakti mig, og hann lét mig standa upp og nálgast dyrnar, og ég laut andlit mitt niður.

15. KAFLI

1. Og hann svaraði mér og sagði, og ég heyrði rödd hans: „Óttast þú ekki, Enok, þú réttláti maður og fræðimaður réttlætisins. Komdu hingað og heyrðu rödd mína.“
2. Og farðu og segðu við varðmenn himinsins, sem hafa sent þig til að biðja fyrir þeim: „Þú ættir að biðja“ fyrir menn, en ekki menn fyrir þig:
3. Hví hafið þér yfirgefið hinn háa, heilaga og eilífa himin og legið með konum og saurgað yður á dætrum mannanna og tekið yður eiginkonur og gert eins og börn jarðarinnar og getið risa sem syni yðar?
4. Og þótt þér væruð heilög, andleg, lifandi eilífu lífi, þá hafið þér saurgað yður með blóði kvenna og getið börn með blóði holdsins og, eins og mannanna börn, girnst hold og blóð eins og þeir sem deyja og farast.
5. Þess vegna hef ég gefið þeim konur, svo að þær geti orðið barnshafandi og eignast með þeim börn, svo að þeim vanti ekkert á jörðinni.
6. En þú varst áður andlegur, lifðir eilífu lífi og ódauðlegur um allar kynslóðir heimsins.
7. Og þess vegna hef ég ekki úthlutað ykkur eiginkonum, því að hinir himnesku andlegu búa á himnum.
8. Og nú munu risarnir, sem eru af völdum anda og holds, kallast illur andar á jörðinni, og á jörðinni munu þeir búa.
9. Illar andar eru komnar úr líkömum þeirra; því þeir eru fæddir af mönnum, og frá hinum heilögu varðmönnum er upphaf þeirra og frumuppruni; þeir munu vera illar andar á jörðinni, og illar andar munu þeir kallast.
10. Andar himinsins munu búa á himninum, en andar jarðarinnar, sem fæddust á jörðinni, munu búa á jörðinni.
11. Og andar risanna þjá, kúga, eyðileggja, ráðast á, berjast og valda eyðileggingu á jörðinni og valda vandræðum. Þeir neyta ekki matar, en hungra og þyrsta samt og valda móðgun. Og þessir andar munu rísa upp gegn börnum manna og kvenna, því að þeir eru komnir frá þeim.

16. KAFLI

1. Frá þeim dögum þegar risarnir voru slátraðir, tortímdir og dauðir, og andarnir, sem hafa farið út úr holdi þeirra, munu eyða án þess að dæma þá – þannig munu þeir eyða allt til fullkomnunardags hins mikla dóms þar sem öldin mun verða fullnuð, yfir Vaktarana og guðlausa, já, mun verða að fullu fullnuð.
2. Og nú varðandi varðmennina sem sendu þig til að biðja fyrir þeim, sem áður voru á himnum, segðu við þá:
3. „Þú hefur verið á himnum, en þér voru ekki enn allir leyndardómarnir opinberaðir, og þér þekktuð þá fánýtu, og í hörku hjartna yðar hefur þú kunngjört þá konum, og með þessum leyndardómum vinna konur og karlar margt illt á jörðinni.“
4. Segðu þeim því: „Þér hafið engan frið.“

17. KAFLI

1. Og þeir tóku mig og færðu mig á stað þar sem þeir sem þar voru voru eins og logandi eldur, og þegar þeir vildu birtust þeir eins og menn.
2. Og þeir leiddu mig á myrkurstað og á fjall þar sem tindurinn náði til himins.
3. Og ég sá staði ljósanna og fjársjóði stjarnanna og þrumunnar, og í djúpum djúpum, þar sem var eldbogi og örvar og örvamælir þeirra, eldsverð og allar eldingar.
4. Og þeir leiddu mig til lifandi vatnsins og til eldsins í vestri, sem tekur við hverri sólarlagningu.
5. Og ég kom að eldfljóti þar sem eldurinn rennur eins og vatn og rennur út í hið mikla haf í vesturátt.
6. Ég sá hinar miklu ár og kom að hinu mikla ári og að hinu mikla myrkri og fór á staðinn þar sem ekkert hold gengur.
7. Ég sá fjöllin í vetrarmyrkrinu og staðinn þar sem öll vötn djúpsins renna frá.
8. Ég sá ósa allra fljóta jarðarinnar og ósa djúpsins.

18. KAFLI

1. Ég sá fjársjóði allra vindanna: Ég sá hvernig hann hafði útbúið með þeim alla sköpunina og traustar undirstöður jarðarinnar.
2. Og ég sá hornstein jarðarinnar: Ég sá fjóra vinda sem bera jörðina og himinfestinguna.
3. Og ég sá hvernig vindarnir teygja út himinhvelfingar og standa á milli himins og jarðar. Þetta eru súlur himinsins.
4. Ég sá vinda himinsins snúast og færa ummál sólarinnar og allra stjarnanna að sest.
5. Ég sá vindana á jörðinni bera skýin: ég sá slóðir englanna. Ég sá við enda jarðar festingu himinsins fyrir ofan.
6. Og ég hélt áfram og sá stað sem brennur dag og nótt, þar sem sjö fjöll úr stórkostlegum steinum eru, þrjú í austri og þrjú í suðri.
7. Og þeir sem voru í austri, voru úr lituðum steini, einn úr perlu, einn úr hyasintu og þeir sem voru í suðri úr rauðum steini.
8. En miðhæðin náði til himins eins og hásæti Guðs, úr alabastri, og toppur hásætisins var úr safír.
9. Og ég sá logandi eld. Og handan þessara fjalla er svæði, endamörk hinnar miklu jarðar. Þar fullkomnaðist himninn.
10. Og ég sá djúpt undirdjúp með himneskum eldsúlum, og meðal þeirra sá ég eldsúlur falla, sem voru ómælanlegar jafnt í hæð og djúpi.
11. Og handan við þetta hyldýpi sá ég stað án himins festingar og jarðar undir honum. Þar var ekkert vatn og engir fuglar, heldur eyðilegur og hræðilegur staður.
12. Ég sá þar sjö stjörnur eins og stór, brennandi fjöll, og þegar ég spurði mig um þær,
13. Engillinn sagði: „Þessi staður er endi himins og jarðar: þetta er orðið fangelsi fyrir stjörnurnar og himinherinn.“
14. Og stjörnurnar sem veltast yfir eldinum eru þær sem hafa brotið boðorð Drottins í upphafi upprisu sinnar, því þær komu ekki fram á tilsettum tíma.
15. Og hann reiddist þeim og batt þá í bann, þar til sekt þeirra yrði fullnægt, jafnvel í tíu þúsund ár.

19. KAFLI

1. Og Úríel sagði við mig: „Hér munu englarnir standa sem hafa tengst konum, og andar þeirra, sem taka á sig margar mismunandi myndir, saurga mannkynið og leiða það afvega til að fórna illum öndum sem guðum, hér munu þeir standa, til hins mikla dóms dags þar sem þeir verða dæmdir þar til þeir verða útrýmdir.“
2. Og konur englanna sem villtust af leið munu einnig verða að sírenum.“
3. Og ég, Enok, einn sá sýnina, endi allra hluta, og enginn maður mun sjá eins og ég hef séð.

20. KAFLI

1. Og þetta eru nöfn hinna heilögu engla sem vaka.
2. Úríel, einn af hinum heilögu englum, sem er yfir heiminum og yfir Tartarusi.
3. Rafael, einn af hinum heilögu englum, sem er yfir öndum mannanna.
4. Ragúel, einn af hinum heilögu englum sem hefnir sín á heimi himinsins.
5. Míkael, einn af hinum heilögu englum, það er að segja sá sem settur er yfir besta hluta mannkynsins og yfir ringulreiðinni.
6. Saraqâêl, einn af hinum heilögu englum, sem settur er yfir öndunum, sem syndga í andanum.
7. Gabríel, einn af hinum heilögu englum, sem er yfir Paradís og höggormunum og kerúbunum.
8. Remiel, einn af hinum heilögu englum, sem Guð setti yfir þá sem rísa upp.

21. KAFLI

1. Og ég hélt áfram þangað sem allt var í uppnámi.
2. Og ég sá þar eitthvað hræðilegt: Ég sá hvorki himininn né traustan jarðveg, heldur stað í óreiðu og hræðilegu umhverfi.
3. Og þar sá ég sjö stjörnur himinsins bundnar saman í því, eins og stór fjöll og brennandi af eldi.
4. Þá sagði ég: „Fyrir hvaða synd eru þeir bundnir og af hverju eru þeir kastaðir hingað?“
5. Þá sagði Úríel, einn af hinum heilögu englum, sem var með mér og var höfðingi þeirra, og sagði: „Enok, hví spyrðu og hví þráir þú sannleikann?“
6. Þessir eru af tölu stjörnur himinsins, sem hafa brotið boðorð Drottins, og eru bundnir hér þar til tíu þúsund ár, tíminn sem syndir þeirra fela í sér, eru fullnaðar.
7. Og þaðan fór ég á annan stað, sem var enn hræðilegri en sá fyrri, og ég sá hræðilegan hlut: mikinn eld sem brann og logaði, og staðurinn var klofinn allt að undirdjúpinu, fullur af stórum, niðurfallandi eldsúlum: hvorki gat ég séð umfang hans né stærð, né get ég giskað á.
8. Þá sagði ég: „Hversu hræðilegur er staðurinn og hversu hræðilegur á að líta!“
9. Þá svaraði Úríel mér, einn af hinum heilögu englum sem var með mér, og sagði við mig: „Enok, hví ert þú svona hræddur og skelfdur?“ Ég svaraði: „Vegna þessa hræðilega staðar og vegna sjónar á sársaukanum.“
10. Og hann sagði við mig: „Þessi staður er fangelsi englanna, og hér munu þeir vera fangelsaðir að eilífu.“

22. KAFLI

1. Og þaðan fór ég á annan stað, og hann sýndi mér í vestri annað stórt og hátt fjall úr hörðum klettum.
2. Og í því voru fjórar holur, djúpar og breiðar og mjög sléttar. Hversu sléttar eru holurnar, djúpar og dimmar á að líta.
3. Þá svaraði Rafael, einn af hinum heilögu englum sem var með mér, og sagði við mig:
4. „Þessir holir staðir hafa verið skapaðir einmitt í þessum tilgangi, að andar sálna hinna látnu skuli safnast þar saman, já, að allar sálir mannanna barna skuli safnast hér saman. Og þessir staðir hafa verið gerðir til að taka á móti þeim allt til dómsdags þeirra og allt til ákveðins tíma þeirra, allt til ákveðins tíma, þar til hinn mikli dómur kemur yfir þá.“
5. Ég sá anda hinna dánu mannbarna og rödd þeirra barst til himins og kallaði á þá.
6. Þá spurði ég Rafael engilinn sem var með mér, og ég sagði við hann: „Hvers andi er það sem lætur rödd sína ganga og kallar fram?“
7. Og hann svaraði mér og sagði: „Þetta er andinn sem fór frá Abel, sem Kain, bróðir hans, drap, og hann særir hann þar til afkvæmi hans verða afmáð af jörðinni og afkvæmi hans verða útrýmt úr hópi mannkynsins.“
8. Þá spurði ég um það og um öll holrýmin: „Hvers vegna eins og annað sé aðskilið frá öðru?“
9. Og hann svaraði mér og sagði við mig: „Þessir þrír eru gerðir til að aðgreina andar hinna dánu. Og slík skipting hefur verið gerð fyrir anda hinna réttlátu, þar sem bjartur uppspretta vatns er.
10. Og slíkt hefur verið gert fyrir syndara þegar þeir deyja og eru grafnir í jörðina og dómur hefur ekki verið fullnægður yfir þeim á meðan þeir lifa.
11. Hér munu andar þeirra vera aðskildir í þessum mikla sársauka til hins mikla dags dóms, refsingar og kvala þeirra sem bölva að eilífu, og hefndar fyrir andar þeirra. Þar mun hann binda þá að eilífu.
12. Og slík skipting hefur verið gerð fyrir anda þeirra sem sækja mál sitt, sem opinbera tortímingu sína, þegar þeir voru drepnir á dögum syndaranna.
13. Slíkt hefur verið gert fyrir anda manna, sem ekki voru réttlátir heldur syndarar, sem voru algjörlega afbrotnir, og fyrir brotsmennina. Þeir munu vera félagar, en andar þeirra munu ekki drepnir verða á dómsdegi né munu þeir upprisnir þaðan.
14. Þá lofaði ég Drottin dýrðarinnar og sagði: „Lofaður sé Drottinn minn, Drottinn réttlætisins, þú sem ríkir að eilífu.“

23. KAFLI

1. Þaðan fór ég til annars staðar vestan við enda veraldar.
2. Og ég sá brennandi eld sem streymdi án hvíldar og stöðvaðist ekki dag né nótt heldur streymdi stöðugt.
3. Og ég spurði: „Hvað er þetta sem ekki hvílist?“
4. Þá svaraði Ragúel, einn af hinum heilögu englum sem var með mér, mér og sagði: „Þessi eldsleið sem þú hefur séð er eldurinn í vestri sem eltir öll ljós himinsins.“

24. KAFLI

1. Og þaðan fór ég til annars staðar á jörðinni, og hann sýndi mér eldfjalla sem brann dag og nótt.
2. Ég fór út fyrir það og sá sjö stórkostleg fjöll, öll ólík hvert öðru. Steinarnir voru stórkostlegir og fallegir, stórkostlegir í heild sinni, með dýrðlegu útliti og faguru ytra byrði: þrjú til austurs, eitt byggt á hinu, og þrjú til suðurs, eitt ofan á hinu, og djúp, gróf gljúfur, engin þeirra tengdust við nein önnur.
3. Og sjöunda fjallið var mitt á milli þessara, og það var hærra en þau, líktist sæti hásætis, og ilmandi tré umkringdu hásætið.
4. Og meðal þeirra var tré sem ég hafði aldrei áður fundið lykt af, né neitt af þeim né öðrum eins. Það hafði ilm sem var ólýsanlegur öllum ilmum, og lauf þess, blóm og viður visna ekki að eilífu. Ávöxtur þess er fallegur og líkist döðlum pálma.
5. Þá sagði ég: „Hversu fallegt er þetta tré og ilmandi, og lauf þess eru fögur og blómin mjög yndisleg að sjá.“
6. Þá svaraði Míkael, einn af hinum heilögu og virðulegu englum, sem var með mér og var leiðtogi þeirra.

25. KAFLI

1. Og hann sagði við mig: „Enok, hvers vegna spyrðu mig um ilm trésins og hvers vegna viltu vita sannleikann?“
2. Þá svaraði ég honum og sagði: „Ég vil vita allt, en sérstaklega um þetta tré.“
3. Og hann svaraði og sagði: „Þetta háa fjall sem þú hefur séð, þar sem tindurinn er eins og hásæti Guðs, er hásæti hans, þar sem hinn heilagi mikli, Drottinn dýrðarinnar, hinn eilífi konungur, mun sitja, þegar hann kemur niður til að vitja jarðarinnar með gæsku.“
4. Og hvað þetta ilmandi tré varðar, þá er engum dauðlegum manni leyft að snerta það fyrr en hinn mikli dómur kemur, þegar hann mun hefna sín á öllum og leiða allt til fullkomnunar að eilífu. Það mun þá gefast hinum réttlátu og heilögu.
5. Ávöxtur þess skal vera hinum útvöldu til fæðu: hann skal gróðursettur í helgidóminn, í musteri Drottins, hins eilífa konungs.
6 Þá munu þeir fagna og fagna og ganga inn í hið heilaga, og ilmur þess mun vera í beinum þeirra, og þeir munu lifa löngu lífi á jörðinni, eins og feður þínir lifðu, og á þeirra dögum mun engin sorg, plága, kvalir eða ógæfa snerta þá.
7. Þá lofaði ég Guð dýrðarinnar, hinn eilífa konung, sem hefur búið slíkt fyrir hina réttlátu og skapað þá og lofað að gefa þeim.

26. KAFLI

1. Og ég fór þaðan til miðjarðar jarðar og sá blessaðan stað þar sem tré stóðu með greinum sem stóðu og blómstruðu eins og afhýdd tré.
2. Og þar sá ég heilagt fjall, og undir fjallinu í austri rann lækur sem rann til suðurs.
3. Og ég sá annað fjall í austri, hærra en þetta, og á milli þeirra djúpt og þröngt gjár. Í því rann einnig lækur undir fjallinu.

4. Og vestan við það var annað fjall, lægra en hið fyrra og lítilsháttar hátt, og á milli þeirra var djúp og þurr gljúfur. Önnur djúp og þurr gljúfur var við útkanta þriggja fjallanna.
5. Og allar gljúfrurnar voru djúpar og þröngar, myndaðar úr hörðum bergi, og tré voru ekki gróðursett í þeim.
6. Og ég undraðist klettana og ég undraðist gljúfrið, já, ég undraðist mjög.

27. KAFLI

1. Þá sagði ég: „Hvaða tilgangi þjónar þetta blessaða land, sem er allt fullt af trjám, og þessi bölvaði dalur á milli?“
2. Þá svaraði Úríel, einn af hinum heilögu englum sem var með mér, og sagði: „Þessi bölvaði dalur er fyrir þá sem eru bölvaðir að eilífu. Hér munu allir þeir bölvuðu safnast saman, þeir sem mæla óviðeigandi orð gegn Drottni með vörum sínum og mæla hörð orð um dýrð hans. Hér munu þeir safnast saman og hér mun vera dómsstaður þeirra.
3. Á síðustu dögum mun yfir þeim koma sjónarspil réttláts dóms í návist réttlátra að eilífu: hér munu miskunnsamir lofa Drottin dýrðarinnar, hinn eilífa konung.
4. Á dómsdögum hinna fyrrverandi skulu þeir lofa hann fyrir miskunnina sem hann hefur úthlutað þeim hlutskipti sínu í samræmi við.
5. Þá lofaði ég Drottin dýrðarinnar og kynnti dýrð hans og lofaði hann dýrlega.

28. KAFLI

1. Þaðan fór ég austur á bóginn, inn í miðja eyðimerkurfjallgarðinn, og sá þar óbyggðir, einmana, fullar af trjám og plöntum.
2. Og vatn fossaði fram að ofan.
3. Það straumaði eins og ríkulegur vatnsfall sem rann til norðvesturs og olli því að ský og dögg steig upp á alla kanta.

29. KAFLI

1. Og þaðan fór ég til annars staðar í eyðimörkinni og nálgaðist austan við þennan fjallgarð.
2. Og þar sá ég ilmandi tré sem anduðu út ilmi reykelsis og myrru, og trén voru líka eins og möndlutré.

30. KAFLI

1. Og handan þessara fór ég langt til austurs og sá annan stað, dal fullan af vatni.
2. Og þar var tré, á litinn af ilmandi trjám eins og mastik.
3. Og á hlíðum þessara dala sá ég ilmandi kanil. Og handan þeirra hélt ég áfram til austurs.

31. KAFLI

1. Og ég sá önnur fjöll, og meðal þeirra voru trjálundir, og frá þeim rann nektar, sem kallast sarara og galbanum.
2. Og handan þessara fjalla sá ég annað fjall austan við enda veraldar. Á því voru alóetré, og öll trén voru full af plöntum, lík möndlutré.
3. Og þegar maður brenndi það, lyktaði það sætari en nokkur ilmandi ilmur.

32. KAFLI

1. Og eftir þessa ilmandi ilmi, þegar ég leit norður yfir fjöllin, sá ég sjö fjöll full af úrvals nardus og ilmandi trjám, kanil og pipar.
2. Þaðan fór ég yfir tinda allra þessara fjalla, langt austur á jörðina, og fór yfir Erýþreuhaf og fór langt frá því og fór yfir engilinn Zotîêl.
3. Og ég kom að réttlætisgarðinum og sá þar handan þessara trjáa mörg stór tré vaxa, ljúflega ilmandi, stór, mjög falleg og dýrleg, og þar var viskutré, sem þeir eta af og þekkja mikla visku.
4. Þetta tré er hátt eins og furuviður, og lauf þess eru eins og lauf johannesarviðarins, og ávöxtur þess er eins og klasar vínviðar, mjög fagur, og ilmur trésins nær víða.
5. Þá sagði ég: „Hversu fallegt er tréð og hversu aðlaðandi útlit það hefur!“
6. Þá svaraði Rafael, hinn heilagi engill, sem var með mér, mér og sagði: „Þetta er viskutréð, sem faðir þinn, gamall að aldri, og aldraða móðir þín, sem voru á undan þér, átu af. Þau lærðu visku og augu þeirra opnuðust og þau vissu að þau voru nakin og þau voru rekin út úr garðinum.“

33. KAFLI

1. Þaðan fór ég til enda veraldar og sá þar stór dýr, hvert frábrugðið öðru; og ég sá einnig fugla, ólíka í útliti, fegurð og rödd, hver ólíkur öðrum.
2. Og austan við þessi dýr sá ég enda jarðarinnar þar sem himinninn hvílir og himininn opnast.
3. Og ég sá stjörnurnar á himninum koma fram og taldi dyrnar sem þær komu út úr og skráði niður allar dyrnar, hverja stjörnu fyrir sig, eftir fjölda þeirra og nöfnum, brautum þeirra og stöðum, tímum þeirra og mánuðum, eins og Úríel, heilagur engill sem var með mér, sýndi mér.
4. Hann sýndi mér allt og skrifaði það niður fyrir mig: einnig skrifaði hann fyrir mig nöfn þeirra, lög þeirra og félög þeirra.

34. KAFLI

1. Og þaðan fór ég norður til enda veraldar, og þar sá ég mikla og dýrlega byggingu við enda veraldar.
2. Og hér sá ég þrjár himininn opnar. Í gegnum hverja þeirra gengu norðanvindar. Þegar þeir blása er kuldi, haglél, frost, snjór, dögg og regn.
3. Og út um eina hliðið blása þeir til góðs, en þegar þeir blása út um hinar tvær hliðin, þá er það með ofbeldi og eymd á jörðinni, og þeir blása með ofbeldi.

35. KAFLI

1. Og þaðan fór ég vestur til enda jarðar og sá þar þrjár himinhliðir opnar, eins og ég hafði séð í austri, jafnmargar hliðar og jafnmargar útgönguleiðir.

36. KAFLI

1. Þaðan fór ég suður til enda jarðar og sá þar þrjár opnar himinhliðir, og þaðan kom dögg, regn og vindur.

2. Og þaðan fór ég austur að himinendanum og sá þrjár austurhliðar himinsins opnar og litlar hliðar fyrir ofan þær.
3. Um hvert þessara litlu hliða fara stjörnur himinsins og halda stefnu sína til vesturs á þeirri leið sem þeim er sýnd.
4. Og í hvert skipti sem ég sá það lofaði ég Drottin dýrðarinnar, og ég hélt áfram að lofa Drottin dýrðarinnar, sem hefur unnið mikil og dýrleg undur, til að sýna englum, öndum og mönnum mikilleika verks síns, svo að þeir gætu lofað verk hans og alla sköpun hans, svo að þeir gætu séð máttarverk hans og lofað mikilfenglegt verk handa hans og lofað hann að eilífu.

37. KAFLI

1. Önnur sýnin sem hann sá, viskusýnina – sem Enok, sonur Jareds, sonar Mahalalels, sonar Kenans, sonar Enosar, sonar Sets, sonar Adams, sá.
2. Og þetta er upphaf viskuorðanna sem ég hóf rödd mína til að tala við þá sem búa á jörðinni: Heyrið, þér menn forfeðra, og sjáið, þér sem eftir koma, orð Hins heilaga sem ég mun tala frammi fyrir Drottni andanna.
3. Betra væri að kunngjöra þetta aðeins forfeðrum, en jafnvel þeim sem á eftir koma munum við ekki synja upphafi viskunnar.
4. Aldrei hefur Drottinn andanna veitt slíka visku sem ég hef hlotið samkvæmt innsæi mínu, samkvæmt velþóknun Drottins andanna, sem hefur gefið mér hlutskipti eilífs lífs.
5. Nú voru mér gefnar þrjár dæmisögur, og ég hóf upp rödd mína og sagði þær þeim, sem á jörðinni búa.

38. KAFLI

1. Fyrsta dæmisagan. Þegar söfnuður réttlátra birtist og syndarar verða dæmdir fyrir syndir sínar og reknir af jörðinni.
2. Og þegar hinn réttláti birtist fyrir augum hinna réttlátu, hans útvöldu verk hvíla á Drottni andanna, og ljós birtist hinum réttlátu og útvöldu sem búa á jörðinni, hvar verður þá bústaður syndaranna, og hvar hvíldarstaður þeirra sem hafa afneitað Drottni andanna? Það hefði verið gott fyrir þá ef þeir hefðu ekki fæðst.
3. Þegar leyndardómar réttlátra verða opinberaðir og syndarar dæmdir og guðlausir reknir burt frá augliti réttlátra og útvöldu,
4. Frá þeim tíma munu þeir sem jörðina eiga ekki lengur vera máttugir eða upphafnir: Og þeir munu ekki geta litið á andlit hinna heilögu, því að Drottinn andanna hefur látið ljós sitt birtast á andlit hinna heilögu, réttlátu og útvöldu.
5. Þá munu konungar og voldugir menn farast og verða gefnir í hendur réttlátra og heilagra.
6. Og þaðan í frá mun enginn leita miskunnar hjá Drottni andanna, því að lífi þeirra er lokið.

39. KAFLI

1. Og á þeim dögum munu útvaldir og heilagir börn stíga niður af himni og niðjar þeirra munu sameinast mannanna börnum.
2. Á þeim dögum fékk Enok bækur um vandlætingu og reiði, bækur um óróleika og útskúfun. Og þeim mun ekki miskunn veitt, segir Drottinn andanna.
3. Á þeim dögum tók hvirfilvindur mig burt af jörðinni og setti mig niður við himininn.
4. Og þar sá ég aðra sýn, bústaði hinna heilögu og hvíldarstaði hinna réttlátu.
5. Hér sáu augu mín bústað þeirra hjá réttlátum englum hans og hvíldarstaði þeirra hjá hinum heilögu. Og þeir báðu fyrir mannanna börnum, og réttlætið rann fyrir þeim sem vatn, og miskunn sem dögg á jörðina. Þannig er það meðal þeirra að eilífu.
6a. Og á þeim stað sáu augu mín hinn útvalda réttlætis og trúar,
7a. Og ég sá bústað hans undir vængjum Drottins andanna.
6b. Og réttlætið mun sigra á dögum hans, og hinir réttlátu og útvöldu munu óteljandi vera fyrir hans augliti að eilífu.
7b. Og allir hinir réttlátu og útvöldu fyrir honum munu vera sterkir sem eldsljós, og munnur þeirra mun vera fullur af blessun, og varir þeirra lofa nafn Drottins andanna, og réttlæti fyrir honum mun aldrei bregðast, og ráðvendni mun aldrei bregðast fyrir honum.
8. Þar þráði ég að búa, og andi minn þráði þennan bústað: Og þar hefur hingað til verið hlutskipti mitt, því að svo hefur verið staðfest fyrir mér frammi fyrir Drottni andanna.
9. Á þeim dögum lofaði ég og vegsamaði nafn Drottins andanna með blessun og lofi, því að hann hefur ætlað mér blessun og dýrð samkvæmt velþóknun Drottins andanna.
10. Lengi vel horfðu augu mín á þennan stað og ég lofaði hann og lofaði hann og sagði: „Blessaður sé hann og blessaður sé hann frá upphafi og að eilífu.“
11. Og fyrir honum er engin þögn. Hann veit, áður en heimurinn var skapaður, hvað varir að eilífu og hvað varir frá kynslóð til kynslóðar.
12. Þeir sem ekki sofa lofa þig: þeir standa frammi fyrir dýrð þinni og lofa, lofa og vegsama og segja: „Heilagur, heilagur, heilagur er Drottinn andanna: hann fyllir jörðina öndum.“
13. Og hér sáu augu mín alla þá sem ekki sofa: Þeir standa frammi fyrir honum og blessa og segja: „Blessaður sért þú og blessað sé nafn Drottins um aldur og ævi.“
14. Og andlit mitt breyttist, því að ég gat ekki lengur horft.

40. KAFLI

1. Og eftir það sá ég þúsundir þúsunda og tíu þúsund sinnum tíu þúsundir, ég sá óteljandi mannfjölda sem stóð frammi fyrir Drottni andanna.
2. Og á fjórum hliðum Drottins andanna sá ég fjórar verur, ólíkar þeim sem sofa ekki, og ég lærði nöfn þeirra. Engillinn sem fylgdi mér kunngjörði mér nöfn þeirra og sýndi mér alla leynda hluti.
3. Og ég heyrði raddir þessara fjögurra vera þegar þau lofsöngu Drottin dýrðarinnar.
4. Fyrsta röddin lofar Drottin andanna um aldur og ævi.
5. Og ég heyrði aðra röddina blessa hinn útvalda og hina útvöldu sem halda sig við Drottin andanna.
6. Og þriðja röddin heyrði ég biðja og biðja fyrir þeim sem búa á jörðinni og biðja í nafni Drottins andanna.
7. Og ég heyrði fjórðu röddina verjast Satanum og banna þeim að koma fram fyrir Drottin andanna til að ákæra þá sem búa á jörðinni.

8. Eftir það spurði ég friðarengilinn, sem var með mér og sýndi mér allt sem hulið er: „Hverjar eru þessar fjórar verur, sem ég hef séð og orð þeirra hef ég heyrt og skrifað niður?“
9. Og hann sagði við mig: "Þessi fyrsti er Míkael, hinn miskunnsami og langlyndi. Annar er Rafael, sem er settur yfir alla sjúkdóma og öll sár mannanna barna. Þriðji er Gabríel, sem er settur yfir alla máttinn. Fjórði er nefndur Fanúel, sem er settur yfir iðrun þeirra sem erfa eilíft líf. Þetta eru fjórir englar Drottins andanna og fjórar raddir sem ég heyrði á þeim dögum.

41. KAFLI

1. Og eftir það sá ég öll leyndardóma himinsins, hvernig ríkið er skipt og hvernig verk mannanna eru vegin á voginni.
2. Þar sá ég híbýli hinna útvöldu og híbýli hinna heilögu, og augu mín sáu þar alla syndarana sem afneituðu nafni Drottins andanna rekna þaðan og vera dregnir burt. Þeir gátu ekki þolað refsingu Drottins andanna.
3. Og þar sáu augu mín leyndarmál eldinganna og þrumunnar, leyndarmál vindanna, hvernig þeir blása yfir jörðina, og leyndarmál skýjanna og döggsins, og þar sá ég hvaðan þeir koma og hvaðan þeir vökva rykuga jörðina.
4. Þar sá ég lokuð herbergi þar sem vindarnir skiptast, herbergi haglsins og vindanna, herbergi þokunnar og skýjanna, og skýin svífa yfir jörðinni frá upphafi veraldar.
5. Og ég sá sólina og tunglið, hvaðan þau koma og hvert þau koma aftur, og dýrðlega endurkomu þeirra, og hvernig annað er æðra en hitt, og hvernig braut þeirra er stórkostleg, og hvernig þau yfirgefa ekki braut sína, og þau bæta engu við braut sína og þau taka ekkert af henni, og þau halda trúfesti hvert við annað, í samræmi við eiðinn sem þau eru bundin saman með.
6. Fyrst fer sólin fram og fer sína leið samkvæmt skipun Drottins andanna, og máttugt er nafn hans að eilífu.
7. Og eftir það sá ég hina huldu og sýnilegu leið tunglsins, og hún lýkur leið sinni á þeim stað bæði dag og nótt, og hún stendur andspænis hinum frammi fyrir Drottni andanna. Þeir þakka og lofa, en hvílast ekki, því að þeim er þakkargjörð þeirra hvíld.
8. Því að sólin breytist oft til blessunar eða bölvunar, og leið tunglsins er ljós fyrir réttláta og myrkur fyrir syndara í nafni Drottins, sem gjörði greinarmun á ljósi og myrkri, og skipti anda mannanna og styrkti anda réttlátra, í nafni réttlætis síns.
9. Því að enginn engill hindrar og enginn máttur getur hindrað, því að hann skipar dómara yfir þá alla og dæmir þá alla frammi fyrir sér.

42. KAFLI

1. Spekin fann engan stað til að búa á; þá var henni úthlutað bústað á himnum.
2. Spekin fór út til að setjast að meðal mannanna barna, en fann engan bústað: Spekin sneri aftur til síns staðar og settist að meðal englana.
3. Og ranglæti gekk út úr herbergjum hennar. Þann sem hún leitaði ekki fann hún og bjó hjá þeim eins og regn í eyðimörk og dögg á þyrstum landi.

43. KAFLI

1. Og ég sá aðrar eldingar og stjörnur himinsins, og ég sá hvernig hann kallaði þá alla með nöfnum sínum og þeir hlýddu honum.
2. Og ég sá hvernig þeir voru vegnir á réttlátri vog eftir ljóshlutfalli þeirra. Ég sá breidd rýmisins og birtingardaginn, og hvernig snúningur þeirra framkallar eldingar. Ég sá snúning þeirra eftir fjölda englanna og hvernig þeir halda trúfesti hver við annan.
3. Og ég spurði engilinn, sem með mér fór og sýndi mér það sem hulið var: „Hvað er þetta?“
4. Og hann sagði við mig: „Drottinn andanna hefur sýnt þér merkingu þeirra í líkingum. Þetta eru nöfn hinna heilögu sem búa á jörðinni og trúa á nafn Drottins andanna að eilífu.“

44. KAFLI

Einnig sá ég annað fyrirbæri í tengslum við eldingarnar: hvernig sumar stjörnurnar rísa upp og verða að eldingum og geta ekki skilið við nýju formi sínu.

45. KAFLI

1. Og þetta er önnur dæmisagan um þá sem afneita nafni bústaðar hinna heilögu og Drottins andanna.
2. Og til himins munu þeir ekki stíga upp, og til jarðar munu þeir ekki koma. Slíkt verður hlutskipti syndaranna, sem hafa afneitað nafni Drottins andanna, sem þannig eru varðveittir fyrir dag þjáninga og þrenginga.
3. Á þeim degi mun minn útvaldi sitja á dýrðarstóli og reyna verk þeirra, og hvíldarstaðir þeirra munu vera óteljandi. Og sálir þeirra munu styrkjast í þeim þegar þeir sjá mína útvöldu og þá sem hafa ákallað dýrðlegt nafn mitt:
4. Þá mun ég láta minn útvalda búa meðal þeirra. Og ég mun umbreyta himninum og gera hann að eilífri blessun og ljósi.
5. Ég mun umbreyta jörðinni og gera hana að blessun. Ég mun láta mína útvöldu búa á henni. En syndarar og illgjörðarmenn munu ekki stíga fæti þar.
6. Því að ég hefi séð réttlátum mínum fyrir friði og mettað þá og látið þá búa fyrir augliti mínu. En yfir syndarana er dómur yfirvofandi, svo að ég mun afmá þá af yfirborði jarðar.

46. KAFLI

1. Og þar sá ég einn sem hafði höfuð dagsins, og höfuð hans var hvítt eins og ull, og með honum var önnur vera sem hafði ásýnd manns, og andlit hans var fullt af náð, eins og einn af heilögum englum.
2. Og ég spurði engilinn, sem fór með mér og sýndi mér alla huldu hlutina um Mannssoninn, hver hann væri, hvaðan hann væri, og hvers vegna hann fór með Höfuð daganna? Og hann svaraði mér og sagði: Þetta er Mannssonurinn, sem hefur réttlætið, hjá hverjum réttlætið býr, og sem opinberar alla fjársjóði þess sem er hulið,
3. Því að Drottinn andanna hefur valið hann, og hlutskipti hans hefur forgang frammi fyrir Drottni andanna í réttsýni að eilífu.

4. Og þessi Mannssonur, sem þú hefur séð, mun reisa konunga og volduga úr sætum sínum og hina sterku úr hásætum sínum. Hann mun leysa taumana á hinum sterku og brjóta tennur syndaranna.
5. Og hann mun steypa konungum af stólum sínum og ríkjum, því að þeir lofa hann ekki og lofa hann ekki, né viðurkenna auðmjúklega hvaðan þeim var veitt ríkið.
6. Og hann mun lægja andlit hinna sterku og fylla þá skömm. Myrkur mun vera bústaður þeirra og ormar munu vera rúm þeirra og þeir munu ekki hafa von um að rísa úr rúmum sínum, því þeir lofa ekki nafn Drottins andanna.
7. Þetta eru þeir sem dæma stjörnur himinsins, lyfta höndum sínum gegn Hinum hæsta, stíga á jörðina og búa á henni. Öll verk þeirra sýna ranglæti, og vald þeirra byggist á auðæfum þeirra, og trú þeirra er á guðina sem þeir hafa skapað með höndum sínum, og þeir afneita nafni Drottins andanna,
8. Og þeir ofsækja hús safnaða hans og þá trúuðu sem halda fast við nafn Drottins andanna.

47. KAFLI

1. Á þeim dögum mun bæn hinna réttlátu stíga upp og blóð hinna réttlátu mun renna af jörðinni frammi fyrir Drottni andanna.
2. Á þeim dögum munu hinir heilögu, sem búa á himnum, sameinast einni röddu og biðja, lofa og þakka nafni Drottins andanna fyrir úthellt blóð réttlátra, svo að bænir réttlátra verði ekki til einskis frammi fyrir Drottni andanna, svo að dómur verði fullnægður yfir þeim og þeir þurfi ekki að þjást að eilífu.
3. Á þeim dögum sá ég Höfuð daganna, þegar hann settist á dýrðarhásæti sitt, og bækur lifenda voru opnaðar fyrir honum. Allur her hans, sem er á himnum uppi, og ráðgjafar hans stóðu fyrir honum.
4. Og hjörtu hinna heilögu fylltust gleði; því að fjöldi réttlátra hafði verið borinn fram, og bæn réttlátra hafði verið heyrð, og blóð réttlátra krafist frammi fyrir Drottni andanna.

48. KAFLI

1. Og á þeim stað sá ég óþrjótandi uppsprettu réttlætisins. Umhverfis hana voru margar uppsprettur visku. Allir þyrstir drukku úr þeim og fylltust visku. Þeir dvöldu hjá hinum réttlátu, heilögu og útvöldu.
2. Og á þeirri stundu var Mannssonurinn nefndur fyrir Drottni andanna og nafn hans fyrir höfði daganna.
3. Já, áður en sólin og táknin voru sköpuð, áður en stjörnur himinsins voru gerðar, var nafn hans nefnt frammi fyrir Drottni andanna.
4. Hann mun vera stafur réttlátra til að styðja sig við og ekki falla, og hann mun vera ljós heiðingjanna og von þeirra sem eru hryggir í hjarta.
5. Allir sem á jörðinni búa munu falla fram og tilbiðja fyrir honum og munu lofa, blessa og fagna með söng Drottni andanna.
6. Og þess vegna var hann valinn og falinn frammi fyrir honum, fyrir sköpun heimsins og að eilífu.
7. Og viska Drottins andanna hefur opinberað hann hinum heilögu og réttlátu; því að hann hefur varðveitt hlutskipti hinna réttlátu, því að þeir hafa hatað og fyrirlitið þennan heim ranglætisins og hatað öll verk hans og vegi í nafni Drottins andanna. Því að í hans nafni eru þeir frelsaðir og samkvæmt hans velþóknun hefur það verið varðandi líf þeirra.
8. Á þessum dögum munu konungar jarðarinnar verða daprir í ásýndum og hinir voldugu sem landið eiga vegna handaverka sinna. Því að á degi angistarinnar og eymdarinnar munu þeir ekki geta bjargað sjálfum sér.
9. Og ég mun gefa þá í hendur minna útvöldu. Eins og strá í eldi, svo munu þeir brenna fyrir augliti hinna heilögu. Eins og blý í vatni munu þeir sökkva fyrir augliti hinna réttlátu, og ekkert spor af þeim mun framar finnast.
10. Og á degi eymdar þeirra mun hvíld verða á jörðinni, og þeir munu falla fyrir framan þá og ekki rísa upp aftur. Enginn mun taka þá með höndum sínum og reisa þá upp. Því þeir hafa afneitað Drottni andanna og hans smurða. Nafn Drottins andanna sé blessað.

49. KAFLI

1. Því að viska er úthellt eins og vatn, og dýrðin hverfur ekki fyrir honum að eilífu.
2. Því að hann er máttugur í öllum leyndarmálum réttlætisins, og ranglætið mun hverfa eins og skuggi og ekki hafa neina varanlegu mynd. Því að hinn útvaldi stendur frammi fyrir Drottni andanna, og dýrð hans varir að eilífu og máttur hans um allar kynslóðir.
3. Og í honum býr andi viskunnar og andinn sem veitir innsæi, og andi skilnings og máttar og andi þeirra sem sofnaðir eru í réttlæti.
4. Og hann mun dæma í leyndum hlutum, og enginn mun geta mælt lygiorð frammi fyrir honum, því að hann er hinn útvaldi frammi fyrir Drottni andanna samkvæmt velþóknun hans.

50. KAFLI

1. Á þeim dögum mun breyting eiga sér stað fyrir hina heilögu og útvöldu, og ljós daganna mun hvíla yfir þeim, og dýrð og heiður munu snúast til hinna heilögu,
2. Á þeim degi hörmungar, þar sem illskan hefur verið geymd gegn syndurunum. Og hinir réttlátu munu sigra í nafni Drottins andanna. Og hann mun láta hina verða vitni að þessu, svo að þeir geti iðrast og látið af verkum handa sinna.
3. Þeir munu ekki hljóta heiður fyrir nafn Drottins andanna, en fyrir hans nafn munu þeir frelsast, og Drottinn andanna mun miskunna þeim, því að miskunn hans er mikil.
4. Og hann er réttlátur í dómi sínum, og ranglætið mun ekki standast í návist dýrðar hans. Við dóma hans munu þeir sem iðrast ekki farast frammi fyrir honum.
5. Og héðan í frá mun ég ekki miskunna þeim, segir Drottinn andanna.

51. KAFLI

1. Á þeim dögum mun jörðin einnig skila því sem henni hefur verið treyst fyrir, og Helja mun einnig skila því sem hún hefur fengið, og Helvíti mun skila því sem hún skuldar.

2. Og hann mun velja réttláta og heilaga úr hópi þeirra, því að dagurinn er í nánd að þeir verði frelsaðir.
3. Og hinn útvaldi mun á þeim dögum sitja á hásæti mínu, og munnur hans mun úthella öllum leyndardómum viskunnar og ráðsins, því að Drottinn andanna hefur gefið honum þau og gert hann dýrlegan.
4. Á þeim dögum munu fjöllin stökkva eins og hrútar, og hæðirnar munu stökkva eins og lömb sem eru sadd af mjólk, og andlit allra engla á himnum munu lýsast upp af gleði.
5. Því að á þeim dögum mun hinn útvaldi rísa upp, og jörðin mun fagna, og hinir réttlátu munu búa á henni, og hinir útvöldu munu ganga á henni.

52. KAFLI

1. Og eftir þá daga á þeim stað þar sem ég hafði séð allar sýnir þess sem er hulið – því að ég hafði verið borinn burt í hvirfilvindi og þær höfðu borið mig vestur á bóginn.
2. Þar sáu augu mín öll leyndardóma himinsins sem verða munu, fjall úr járni og fjall úr eiri og fjall úr silfri og fjall úr gulli og fjall úr mjúkum málmi og fjall úr blýi.
3. Og ég spurði engilinn, sem með mér fór, og sagði: „Hvað er þetta, sem ég hef séð í leyni?“
4. Og hann sagði við mig: „Allt þetta, sem þú hefur séð, mun þjóna yfirráðum hans smurða, svo að hann verði máttugur og voldugur á jörðinni.“
5. Og friðarengillinn svaraði mér og sagði: „Bíddu aðeins, og þá munu allir leyndardómar sem umlykja Drottin andanna opinberast þér.“
6. Og þessi fjöll sem augu þín hafa séð, járnfjallið, koparfjallið, silfurfjallið, gullfjallið, mjúkmálmfjallið og blýfjallið, allt þetta mun vera í návist hins útvalda eins og vax, fyrir framan eldinn, og eins og vatnið sem rennur niður að ofan yfir þessi fjöll, og þau munu verða máttlaus fyrir fótum hans.
7. Og það mun gerast á þeim dögum að enginn mun frelsast, hvorki af gulli né silfri, og enginn mun geta sloppið við.
8. Og járn skal ekki vera til í stríði, né heldur skal maður klæðast brynju. Brons skal ekki duga, og tin skal ekki duga og ekki metið að verðleikum, og blý skal ekki vera eftirsóknarvert.
9. Og öllu þessu verður hafnað og það eytt af yfirborði jarðar, þegar hinn útvaldi birtist fyrir augliti Drottins andanna.

53. KAFLI

1. Þar sáu augu mín djúpan dal með opnum munnum, og allir sem búa á jörðinni, hafinu og eyjunum munu færa honum gjafir og gjafir og virðingarvott, en þessi djúpi dalur mun ekki fyllast.
2. Og hendur þeirra fremja lögbrot, og syndararnir gleypa alla sem þeir kúga löglaust. En syndararnir verða tortímdir fyrir augliti Drottins andanna, og þeir verða útrýmdir af jörðu hans, og þeir munu farast að eilífu.
3. Því að ég sá alla refsingarenglana dvelja þar og búa til öll verkfæri Satans.
4. Og ég spurði friðarengilinn sem fylgdi mér: „Fyrir hverja eru þeir að útbúa þessi verkfæri?“
5. Og hann sagði við mig: „Þeir undirbúa þetta fyrir konungana og hina voldugu á jörðinni, svo að þeir verði tortímdir.“
6. Og eftir þetta mun hinn réttláti og útvaldi láta safnaðarhús síns birtast: héðan í frá munu þeir ekki lengur hindraðir í nafni Drottins andanna.
7. Og þessi fjöll munu ekki standa eins og jörðin fyrir réttlæti hans, heldur munu hæðirnar vera eins og uppspretta vatns, og hinir réttlátu munu hvílast frá kúgun syndaranna.

54. KAFLI

1. Og ég leit og sneri mér að öðrum hluta jarðarinnar og sá þar djúpan dal með brennandi eldi.
2. Og þeir komu með konungana og hina voldugu og fóru að kasta þeim í þennan djúpa dal.
3. Og þar sáu augu mín hvernig þeir smíðuðu þessi verkfæri sín, járnkeðjur af ómældri þyngd.
4. Og ég spurði friðarengilinn, sem með mér fór, og sagði: „Fyrir hverja eru þessar fjötrar búnar?“
5. Og hann sagði við mig: „Þetta er verið að undirbúa fyrir hersveitir Azazêl, svo að þeir geti tekið þá og kastað þeim í hyldýpi algjörrar fordæmingar, og þeir munu hylja kjálka sína með grófum steinum eins og Drottinn andanna bauð.
6. Og Míkael, Gabríel, Rafael og Fanúel munu grípa þá á þeim mikla degi og kasta þeim í brennandi ofninn á þeim degi, svo að Drottinn andanna geti hefnt sín á þeim fyrir ranglæti þeirra með því að lúta Satans vald og leiða þá sem búa á jörðinni afvega.
7. Á þeim dögum mun refsing koma frá Drottni andanna, og hann mun opna allar vatnsból, sem eru uppi á himninum, og uppsprettur, sem eru undir jörðinni.
8. Og öll vötn munu sameinast vötnunum: það sem er fyrir ofan himninn er karlkyns, og vatnið sem er undir jörðinni er kvenkyns.
9. Og þeir munu tortíma öllum sem búa á jörðinni og þeim sem búa undir himininn.
10. Og þegar þeir hafa viðurkennt ranglæti sitt sem þeir hafa framið á jörðinni, þá munu þeir farast af því.

55. KAFLI

1. Og eftir það iðraðist Dagarnir og sagði: „Til einskis hef ég eytt öllum sem búa á jörðinni.“
2. Og hann sór við sitt mikla nafn: „Héðan í frá mun ég ekki gera svo við alla sem búa á jörðinni, heldur mun ég setja tákn á himninn. Þetta skal vera trúnaðarbréf milli mín og þeirra að eilífu, svo lengi sem himinninn er yfir jörðinni. Og þetta er í samræmi við boðorð mín.“
3. Þegar ég hef þráð að grípa þá með höndum englanna á degi þrengingarinnar og kvalanna vegna þessa, mun ég láta refsingu mína og reiði hvíla yfir þeim, segir Guð, Drottinn andanna.
4. Þér voldugu konungar, sem búið hafið á jörðinni, þér munuð sjá minn útvalda, hvernig hann situr á dýrðarhásæti og dæmir Azâzêl og alla félaga hans og alla hersveitir hans í nafni Drottins andanna.

56. KAFLI

1. Og ég sá þar hersveitir refsingarengla fara, og þeir héldu á píslum og keðjum úr járni og bronsi.
2. Og ég spurði friðarengilinn, sem með mér fór, og sagði: „Til hverra eru þessir, sem halda plágunum áfram?“
3. Og hann sagði við mig: „Til þeirra útvöldu og ástkæru, svo að þeim verði kastað í djúp dalsins.“
4. Og þá mun þessi dalur fyllast af útvöldum þeirra og ástvinum, og lífsdagar þeirra munu vera á enda, og dagar þeirra sem þeir hafa villst af leið munu ekki lengur taldir verða.
5. Á þeim dögum munu englarnir snúa aftur og kasta sér í austurátt gegn Parþum og Medum. Þeir munu æsa upp konungana, svo að órói muni koma yfir þá. Þeir munu vekja þá úr hásætum sínum, svo að þeir geti brotist fram eins og ljón úr bælum sínum og eins og hungraðir úlfar í hjarðum sínum.
6. Þeir munu fara upp og troða undir fótum land hans útvöldu, og land hans útvöldu mun verða fyrir framan þá eins og þreskivöllur og þjóðvegur.
7. En borg réttlátra minna mun verða hindrun fyrir hesta þeirra. Og þeir munu byrja að berjast sín á milli, og hægri hönd þeirra mun vera sterk gegn þeim sjálfum, og maður mun ekki þekkja bróður sinn, né sonur föður sinn eða móður, fyrr en líkin verða ekki talin af slátrun þeirra, og refsing þeirra verður ekki til einskis.
8. Á þeim dögum mun Helvíti opna kjálka sína, og þeir munu gleyptast í því, og tortímingu þeirra mun vera lokið. Helvíti mun gleypa syndarana í augsýn hinna útvöldu.

57. KAFLI

1. Og eftir þetta sá ég annan her vagna og menn sem ríðuðu á þeim, koma í vindum úr austri og frá vestri til suðurs.
2. Og hávaði vagnanna heyrðist, og þegar þessi órói varð, tóku hinir heilögu af himni eftir því, og jarðarstólpar færðust úr stað sínum, og hávaði þeirra heyrðist frá einum enda himinsins til hins á einum degi.
3. Og allir munu þeir falla fram og tilbiðja Drottin andanna. Og þetta er endir annarrar dæmisögunnar.

58. KAFLI

1. Og ég byrjaði að segja þriðju dæmisöguna um hina réttlátu og útvöldu.
2. Sælir eruð þér, réttlátir og útvaldir, því dýrðlegt mun hlutskipti yðar verða.
3. Og hinir réttlátu munu vera í ljósi sólarinnar. Og hinir útvöldu í ljósi eilífs lífs. Dagar lífs þeirra munu vera óendanlegir og dagar hinna heilögu óteljandi.
4. Þeir munu leita ljóssins og finna réttlæti hjá Drottni andanna. Friður mun vera réttlátum í nafni hins eilífa Drottins.
5. Og eftir þetta mun sagt verða við hina heilögu á himnum: Að þeir skuli leita leyndardóma réttlætisins, arfleifðar trúarinnar. Því að hún er björt eins og sólin á jörðu og myrkrið er liðið hjá.
6. Og það mun verða ljós sem aldrei tekur enda, og það mun ekki koma um tíma, því að myrkrið mun fyrst hafa verið tortímt, og ljósið verður staðfest frammi fyrir Drottni andanna, og ljós réttlætisins verður staðfest að eilífu frammi fyrir Drottni andanna.

59. KAFLI

1. Á þeim dögum sáu augu mín leyndardóma eldinganna og ljósanna og dómana sem þau framkvæma og lýsa upp til blessunar eða bölvunar eins og Drottinn andanna vill.
2. Þar sá ég leyndardóma þrumunnar og hvernig hún hljómar á himninum. Hann lét mig sjá dómana sem framkvæmdir voru á jörðinni, hvort sem þeir voru til blessunar eða til bölvunar, samkvæmt orði Drottins andanna.
3. Og eftir það voru öll leyndarmál ljósanna og eldinganna sýnd mér, og þau lýsa upp til blessunar og fullnægingar.

60. KAFLI

1. Árið fimm hundruð, í sjöunda mánuðinum, á fjórtánda degi mánaðarins á ævi Enoks. Í þessari dæmisögu sá ég hvernig mikill skjálfti lét himna himnanna skjálfa og her Hins hæsta og englarnir, þúsund þúsundir og tíu þúsund sinnum tíu þúsund, urðu órólegir af miklum óróa.
2. Og Höfuð daganna sat á dýrðarhásæti sínu, og englarnir og hinir réttlátu stóðu umhverfis hann.
3. Og mikill skjálfti greip mig, og ótti greip mig, og lendar mínar gáfu sig, og taumar mínir leystust upp, og ég féll fram á ásjónu mína.
4. Og Míkael sendi annan engil frá hinum heilögu og reisti mig upp, og þegar hann reisti mig upp, sneri andi minn aftur. Því að ég gat ekki þolað augnaráð þessa hersveitar, hávaða og skjálfta himinsins. Og Míkael sagði við mig: „Hvers vegna ert þú órólegur yfir slíkri sýn? Allt til þessa dags hefur náðardagur hans varað, og hann hefur verið miskunnsamur og þolinmóður gagnvart þeim sem búa á jörðinni.“
5. Og þegar dagurinn kemur, mátturinn, refsingin og dómurinn, sem Drottinn andanna hefur búið þeim sem ekki tilbiðja réttlátt lögmál, og þeim sem afneita réttlátum dómi og þeim sem leggja nafn hans við hégóma, þá er sá dagur búinn, fyrir hina útvöldu sem sáttmáli, en fyrir syndara sem rannsókn.
6. Þegar refsing Drottins andanna hvílir yfir þeim, mun hún hvíla svo að refsing Drottins andanna komi ekki til einskis, og hún mun drepa börnin með mæðrum þeirra og börnin með feðrum þeirra. Síðan mun dómurinn eiga sér stað samkvæmt miskunn hans og þolinmæði.
7. Og á þeim degi skildu tvö skrímsli að, kvenkyns skrímsli að nafni Leviathan, til að búa í undirdjúpum hafsins yfir uppsprettum vatnanna.
8. En karlmaðurinn heitir Behemot, sem bjó með brjósti sínu í eyðimörk sem hét Dûidâin, austan við garðinn þar sem hinir útvöldu og réttlátu búa, þar sem afi minn var tekinn upp, sjöundi frá Adam, fyrsti maðurinn sem Drottinn andanna skapaði.
9. Og ég bað hinn engilinn að sýna mér mátt þessara skrímsla, hvernig þau voru aðskilin á einum degi og kastað, öðru í undirdjúp hafsins og hinu á þurrlendið í eyðimörkinni.
10. Og hann sagði við mig: „Þú mannsson, hér leitast þú við að vita hvað er hulið.“

11. Og hinn engillinn, sem fór með mér og sýndi mér það sem var hulið, sagði mér það sem er fyrst og síðast á himninum í hæðum, undir jörðinni í djúpinu, á endimörkum himinsins og á undirstöðum himinsins.
12. Og herbergi vindanna, og hvernig vindarnir eru skipt, og hvernig þeir eru vegnir, og hvernig vindgáttir eru reiknaðar, hver eftir krafti vindsins, og krafti tunglsins, og eftir því krafti sem við á. Og skiptingar stjarnanna eftir nöfnum þeirra, og hvernig allar skiptingarnar eru skipt.
13. Og þrumurnar falla eftir þeim stöðum þar sem þær falla, og allar skiptingar sem myndast milli eldinganna svo að þær geti lýst upp, og her þeirra svo að þær geti hlýtt þegar í stað.
14. Því að þruman hefur hvíldarstaði sem henni eru úthlutaðir á meðan hún bíður eftir hljóði sínu; og þruman og eldingin eru óaðskiljanleg, og þótt þau séu ekki eitt og óskipt, fara þau bæði saman í gegnum andann og aðskiljast ekki.
15. Því þegar eldingin lýsir, þá lætur þruman rödd sína frá sér, og andinn neyðir til að þagna á meðan hljóðið heyrist og skiptir jafnt á milli þeirra; því að fjársjóður hljóða þeirra er eins og sandurinn, og hvert þeirra, þegar það heyrist, er haldið inni með beisli og snúið aftur af krafti andans og ýtt áfram eftir mörgum áttum jarðar.
16. Og andi hafsins er karlmannlegur og sterkur, og samkvæmt krafti sínum dregur hann hann aftur með taumi, og á sama hátt er hann rekinn áfram og dreifist um öll fjöll jarðarinnar.
17. Og andi hrímsins er hans eigin engill, og andi haglsins er góður engill.
18. Og andi snjósins hefur yfirgefið herbergi sín vegna styrkleika síns -- Þar er sérstakur andi, og það sem stígur upp frá honum er eins og reykur, og nafn hans er frost.
19. Og andi þokunnar sameinast þeim ekki í herbergjum þeirra, heldur hefur hann sérstaka herbergju, því að leið hans er dýrleg bæði í ljósi og myrkri, vetur og sumar, og í herbergju hans er engill.
20. Og andi döggarinnar hefur bústað sinn við endimörk himinsins og er tengdur við regnhólfin og fer fram á veturna og sumrin. Skýin og þokuskýin eru tengd saman og hvort gefur annað.
21. Og þegar andi regnsins fer út úr herbergi sínu, koma englarnir og opna herbergið og leiða það út, og þegar það hefur dreift sér yfir alla jörðina sameinast það vatninu á jörðinni. Og hvenær sem það sameinast vatninu á jörðinni ...
22. Því að vötnin eru fyrir þá sem á jörðinni búa, því að þau eru næring fyrir jörðina frá Hinum hæsta, sem er á himnum. Þess vegna er mælikvarði á regnið, og englarnir taka það til sín.
23. Og þetta sá ég í átt að garði hinna réttlátu.
24. Og friðarengillinn, sem var með mér, sagði við mig: „Þessir tveir skrímsli, sem búnir eru til eftir mikilleika Guðs, munu fæða ...

61. KAFLI

1. Og á þeim dögum sá ég hversu langar bönd voru gefin þessum englum, og þeir tóku sér vængi og flugu og fóru norður á bóginn.
2. Og ég spurði engilinn og sagði við hann: „Hvers vegna tóku þessir englar þessi snúrur og fóru?“ Og hann sagði við mig: „Þeir fóru að mæla.“
3. Og engillinn sem fylgdi mér sagði við mig: „Þessir munu færa réttlátum mælikvarða og réttlátum reipum, svo að þeir geti treyst nafni Drottins andanna að eilífu.“
4. Hinir útvöldu munu byrja að búa með hinum útvöldu, og þetta eru þau mælikvarðar sem gefnir verða trúnni og sem munu styrkja réttlætið.
5. Þessar ráðstafanir munu leiða í ljós öll leyndarmál djúpa jarðar, og þá sem eyðimörkin hefur tortímt, og þá sem dýrin hafa étið, og þá sem fiskar sjávarins hafa étið, svo að þeir geti snúið aftur og stöðvast á degi hins útvalda. Því að enginn mun tortímast fyrir Drottni andanna, og enginn getur tortímst.
6. Og allir sem búa á himninum fengu skipun og kraft og eina rödd og eitt ljós eins og eldur.
7. Og með fyrstu orðum sínum blessuðu þeir þennan eina, lofuðu hann og lofuðu með visku, og þeir voru vitur í orðum og lífsanda.
8. Og Drottinn andanna setti hinn útvalda á dýrðarhásæti. Hann mun dæma öll verk hinna heilögu á himnum, og verk þeirra verða vegin á vog.
9. Og þegar hann lyftir upp augliti sínu til að dæma leyndardóma þeirra samkvæmt orði nafns Drottins andanna, og leið þeirra samkvæmt réttlátum dómum Drottins andanna, þá munu þeir allir með einni röddu tala og blessa, og vegsama, lofa og helga nafn Drottins andanna.
10. Og hann mun kalla saman allan himinsins her og alla hina heilögu að ofan og her Guðs, kerúbana, serafína og ofanínana og alla máttarengla og alla engla höfðingjanna og hinn útvalda og hin völdin á jörðinni og yfir vatninu.
11. Á þeim degi munu allir hefja upp eina röddu og blessa, vegsama og upphefja í anda trúar, visku, þolinmæði, miskunnsemi, dómgreind og frið og gæsku, og allir munu segja einum rómi: „Blessaður sé hann og blessað sé nafn Drottins andanna að eilífu.“
12. Allir sem sofa ekki uppi á himnum munu blessa hann: Allir hinir heilögu sem eru á himnum munu blessa hann, og allir hinir útvöldu sem búa í lífsins garði: Og sérhver andi ljóssins sem getur blessað, vegsama, upphefja og helgað þitt blessaða nafn, og allt hold mun óendanlega vegsama og blessa þitt nafn um aldur og ævi.
13. Því mikil er miskunn Drottins andanna og hann er langlyndur. Öll verk hans og allt sem hann hefur skapað hefur hann opinberað réttlátum og útvöldum í nafni Drottins andanna.

62. KAFLI

1. Og þannig bauð Drottinn konungunum, hinum voldugu, hinum hátignuðu og þeim sem búa á jörðinni og sagði: „Opnið augu ykkar og lyftið hornum ykkar ef þið getið þekkt hinn útvalda.“
2. Og Drottinn andanna setti hann á dýrðarhásæti sitt, og andi réttlætisins var úthellt yfir hann, og orð munns hans deyða alla syndara, og allir ranglátir eru tortímdir fyrir augliti hans.
3. Á þeim degi munu allir konungar og hinir voldugu, hinir hátignuðu og þeir sem jörðina halda, standa upp. Þeir munu sjá og þekkja hvernig hann situr á dýrðarhásæti sínu.

Réttlæti verður dæmt fyrir honum og engin lygi verður töluð fyrir honum.
4. Þá mun sársauki koma yfir þá eins og yfir konu í fæðingu, og hún mun hafa sársauka við fæðingu, þegar barn hennar kemur inn í móðurkviðinn, og hún mun hafa sársauka við fæðingu.
5. Og einn hluti þeirra mun horfa á hinn, og þeir munu skelfast, og þeir munu vera niðurdregnir, og sársauki mun grípa þá, þegar þeir sjá Mannssoninn sitja á dýrðarhásæti sínu.
6. Konungarnir, hinir voldugu og allir sem jörðina eiga munu lofa, vegsama og lofa þann sem ræður yfir öllu, þann sem var hulinn.
7. Því frá upphafi var Mannssonurinn hulinn, og hinn hæsti varðveitti hann fyrir framan mátt sinn og opinberaði hann hinum útvöldu.
8. Og söfnuður hinna útvöldu og heilögu mun sáð verða, og allir hinir útvöldu munu standa frammi fyrir honum á þeim degi.
9. Og allir konungar, hinir voldugu, hinir hátignuðu og þeir sem ríkja yfir jörðinni munu falla fram fyrir honum á ásjónur sínar, tilbiðja og setja von sína á Mannssoninn, biðja hann og biðja miskunnar af hendi hans.
10. Engu að síður mun Drottinn andanna þrýsta á þá svo að þeir muni í flýti fara frá návist hans, og andlit þeirra munu fyllast skömm og myrkrið dýpkar andlit þeirra.
11. Og hann mun framselja þá englunum til refsingar, til að hefna þeirra fyrir að hafa kúgað börn hans og útvöldu,
12. Og þeir munu verða sjónarspil fyrir hina réttlátu og hans útvöldu. Þeir munu fagna yfir þeim, því að reiði Drottins andanna hvílir yfir þeim og sverð hans er drukkið af blóði þeirra.
13. Og hinir réttlátu og útvöldu munu frelsast á þeim degi, og þeir munu aldrei sjá andlit syndaranna og ranglátu.
14. Og Drottinn andanna mun dvelja yfir þeim, og með Mannssoninum munu þeir eta, leggjast niður og rísa upp að eilífu.
15. Og hinir réttlátu og útvöldu munu rísa upp af jörðinni og hætta að vera niðurdregnir. Þeir munu vera klæddir dýrðarklæðum,
16. Og þetta skulu vera lífsins klæði frá Drottni andanna: Og klæði ykkar skulu ekki slitna, né dýrð ykkar hverfa fyrir Drottni andanna.

63. KAFLI

1. Á þeim dögum munu hinir voldugu og konungar, sem jörðina eiga, biðja hann um að veita þeim stutta frest frá refsingum sínum, sem þeir voru framseldir, svo að þeir megi falla fram og tilbiðja fyrir Drottni andanna og játa syndir sínar fyrir honum.
2. Og þeir munu lofa og vegsama Drottin andanna og segja: „Blessaður sé Drottinn andanna og Drottinn konunganna, Drottinn hinna voldugu og Drottinn hinna ríku, Drottinn dýrðarinnar og Drottinn viskunnar,
3. Og dýrlegur í öllu leyndu er máttur þinn frá kynslóð til kynslóðar, og dýrð þín um aldur og ævi. Allir leyndardómar þínir eru djúpir og óteljandi, og réttlæti þitt er ómetanlegt.
4. Við höfum nú lært að við eigum að vegsama og lofa Drottin konunganna og hann sem er konungur yfir öllum konungum.
5. Og þeir munu segja: „Ó, að við hefðum hvíld til að vegsama og þakka, og játa trú okkar fyrir dýrð hans!“
6. Nú þráum við smá hvíld en finnum hana ekki. Við eltumst eftir henni en öðlumst hana ekki. Ljósið er horfið fyrir framan okkur og myrkrið er bústaður okkar að eilífu.
7. Því að vér höfum ekki trúað fyrir honum, né vegsömað nafn Drottins andanna, né vegsömað Drottin vorn, heldur von vor var á veldissprota ríkis vors og á dýrð vorri.
8. Og á degi þjáninga okkar og þrenginga frelsar hann okkur ekki, og við finnum enga hvíld til að játa, að Drottinn okkar er sannur í öllum verkum sínum og í dómum sínum og réttlæti, og dómar hans gera engan greinarmun á fólki.
9. Og vér förum burt frá augliti hans vegna verka vorra, og allar syndir vorar eru reiknaðar upp í réttlæti.
10. Nú munu þeir segja við sjálfa sig: „Sálir okkar eru fullar af ranglátum ávinningi, en það kemur ekki í veg fyrir að við stígum niður úr miðri hennar í byrði Heljar.“
11. Og eftir það munu andlit þeirra fyllast myrkri og skömm frammi fyrir Mannssoninum. Þeir munu reknir burt frá honum og sverðið mun hvíla fyrir framan hann mitt á meðal þeirra.
12. Þannig mælti Drottinn andanna: „Þetta er regla og dómur yfir hina voldugu og konungana og hina háu og þá sem eiga jörðina frammi fyrir Drottni andanna.“

64. KAFLI

1. Og aðrar myndir sem ég sá faldar á þeim stað.
2. Ég heyrði rödd engilsins segja: „Þetta eru englarnir, sem stigu niður til jarðar og opinberuðu mannanna börnum það sem hulið var og leiddu mannanna börn til að drýgja synd.“

65. KAFLI

1. Á þeim dögum sá Nói að jörðin var sokkin og að tortíming hennar væri í nánd.
2. Og hann reis þaðan og fór til enda veraldar og kallaði hátt til afa síns, Enoks. Og Nói sagði þrisvar sinnum með beiskju: „Heyrðu mig, heyrðu mig, heyrðu mig.“
3. Og ég sagði við hann: „Segðu mér hvað það er sem fellur á jörðina, svo að hún sé í slíkri illri stöðu og skjálfti, svo að ég fari ekki með henni?“
4. Og þá varð mikill hávaði á jörðinni, og rödd heyrðist af himni, og ég féll fram á ásjónu mína.
5. Og Enok, afi minn, kom og stóð hjá mér og sagði við mig: „Hvers vegna hefur þú hrópað til mín með beiskju og grátandi?“
6. Og skipun hefur gengið út frá augliti Drottins til þeirra sem búa á jörðinni, að tortíming þeirra sé fullnægð vegna þess að þeir hafa lært öll leyndarmál englanna og allt ofbeldi Satans og öll þeirra leyndu völd og allan kraft þeirra sem stunda galdra og galdra og kraft þeirra sem búa til steyptar líkneski fyrir alla jörðina.
7. Og hvernig silfur er framleitt úr dufti jarðar og hvernig mjúkur málmur á uppruna sinn í jörðinni.

8. Því að blý og tin eru ekki framleidd úr jörðinni eins og hið fyrra: það er uppspretta sem framleiðir þau, og engill stendur í þeim, og sá engill er fremstur.
9. Og eftir það tók afi minn, Enoch, mig í höndina, reisti mig upp og sagði við mig: „Farðu, því ég hef beðið Drottin andanna um þetta óróa á jörðinni.“
10. Og hann sagði við mig: „Vegna ranglætis þeirra hefur dómur þeirra verið ákveðinn og ég mun ekki halda honum aftur að eilífu. Vegna galdra þeirra, sem þeir hafa rannsakað og lært, mun jörðin og þeir, sem á henni búa, tortímast.“
11. Og þessir hafa engan iðrunarstað að eilífu, því þeir hafa sýnt þeim það sem var hulið, og þeir eru hinir fordæmdu. En hvað þig varðar, son minn, þá veit Drottinn andanna að þú ert hreinn og saklaus af þessari ávítur varðandi leyndarmálin.
12. Og hann hefur ætlað nafni þínu að vera meðal hinna heilögu og mun varðveita þig meðal þeirra sem búa á jörðinni og hefur ætlað réttlátum niðjum þínum bæði konungdómi og miklum heiðri. Og frá niðjum þínum mun uppspretta réttlátra og heilagra koma óteljandi að eilífu.

66. KAFLI

1. Og eftir það sýndi hann mér refsingarenglana sem eru tilbúnir að koma og leysa úr læðingi öll völd vatnanna sem eru undir jörðinni til að koma með dóm og tortímingu yfir alla sem búa og búa á jörðinni.
2. Og Drottinn andanna gaf englunum, sem voru að fara út, skipun um að láta vatnið ekki hækka heldur halda því í skefjum, því að þessir englar voru yfir völdum vatnanna.
3. Og ég fór burt frá augliti Enoks.

67. KAFLI

1. Á þeim dögum kom orð Guðs til mín og hann sagði við mig: „Nói, hlutur þinn er kominn fram fyrir mig, hlutur án áverka, mikill kærleikur og réttsýni.“
2. Og nú eru englarnir að byggja tréhús, og þegar þeir hafa lokið því verki mun ég leggja hönd mína á það og varðveita það, og þaðan mun koma fræ lífsins, og breyting mun eiga sér stað svo að jörðin verði ekki án íbúa.
3. Og ég mun festa niðja þína fyrir augliti mínu að eilífu og útbreiða þá sem búa hjá þér. Þeir munu ekki vera ófrjósamir á jörðinni, heldur munu þeir blessaðir verða og margfaldast á jörðinni í nafni Drottins.
4. Og hann mun fangelsa þá engla, sem hafa sýnt ranglæti, í þeim brennandi dal sem afi minn, Enok, hafði áður sýnt mér í vestri, meðal fjalla úr gulli, silfri, járni, mjúkum málmi og tini.
5. Og ég sá þennan dal þar sem mikil ókyrrð og vatnasvið voru.
6. Og þegar allt þetta gerðist, frá þessum eldheita bráðna málmi og frá hræringunni sem hann hafði á þeim stað, kom fram brennisteinslykt, sem tengdist þessum vötnum og dalur englanna sem höfðu leitt mannkynið afvega, brann undir þessu landi.
7. Og um dali þess renna eldstraumar, þar sem englarnir, sem leiða afvega þá sem búa á jörðinni, eru refsaðir.
8. En þessi vötn munu á þeim dögum þjóna konungum, hinum voldugu og hinum hátignuðu og þeim sem búa á jörðinni, til lækninga líkamans, en til refsingar andans. Nú er andi þeirra fullur girndar, svo að þeir verði refsaðir í líkama sínum, því þeir hafa afneitað Drottni andanna og sjá refsingu sína daglega, en trúa samt ekki á nafn hans.
9. Og í samræmi við brennslu líkama þeirra mun samsvarandi breyting eiga sér stað í anda þeirra að eilífu, því að frammi fyrir Drottni andanna mun enginn mæla eitt einasta orð.
10. Því að dómurinn mun koma yfir þá, því að þeir trúa á girnd líkama síns og afneita anda Drottins.
11. Og þessi sömu vötn munu breytast á þeim dögum, því þegar englarnir verða refsaðir í þessum vötnum, munu þessar uppsprettur breyta hitastigi sínu, og þegar englarnir stíga upp, mun vatnið í uppsprettunum breytast og kólna.
12. Og ég heyrði Míkael svara og segja: „Þessi dómur, sem englarnir eru dæmdir með, er vitnisburður fyrir konungana og hina voldugu, sem jörðina eiga.“
13. Vegna þess að þessi dómsvötn þjóna til lækninga líkama konunganna og girndar líkama þeirra; þess vegna munu þeir ekki sjá né trúa því að þessi vötn muni breytast og verða að eldi sem brennur að eilífu.

68. KAFLI

1. Og eftir það kenndi afi minn, Enoch, mér öll leyndarmálin í bókinni í dæmisögunum sem honum höfðu verið gefnar, og hann setti þau saman fyrir mig í orðum dæmisögnabókarinnar.
2. Á þeim degi svaraði Míkael Rafael og sagði: „Kraftur andans hrærir mig og lætur mig skjálfa vegna hörku dóms leyndardómanna, dóms englanna. Hver getur þolað þann hörðu dóm sem hefur verið fullnægt og fyrir honum bráðna þeir?“
3. Og Míkael svaraði aftur og sagði við Rafael: „Hver er sá sem hefur ekki mildað hjarta sitt og hefur ekki hrjáð taugar sínar vegna þessa dómsorðs sem hefur komið yfir þá vegna þeirra sem hafa leitt þá út?“
4. Og þegar Míkael stóð frammi fyrir Drottni andanna, sagði hann við Rafael: „Ég mun ekki taka þátt í þeim fyrir augum Drottins, því að Drottinn andanna hefur verið reiður þeim vegna þess að þeir gera eins og þeir væru Drottinn. Þess vegna mun allt sem er hulið koma yfir þá að eilífu, því hvorki englar né menn munu eiga sinn hlut í því, heldur hafa þeir einir fengið dóm sinn að eilífu.“

69. KAFLI

1. Og eftir þennan dóm munu þeir skelfast og skjálfa, því að þeir hafa sýnt þetta þeim sem búa á jörðinni.
2. Og sjáið nöfn þessara engla og þetta eru nöfn þeirra: sá fyrsti er Samjâzâ, annar Artâqîfâ og þriðji Armên, fjórði Kôkabêl, fimmti Tûrâêl, sjötti Rûmjâl, sjöundi Dânjâl, áttundi Nêqâêl, níundi Barâqêl, tíundi Azâzêl, ellefti Armârôs, tólfti Batarjâl, þrettándi Busasêjal, fjórtándi Hanânêl, fimmtándi Tûrêl og sextándi Sîmâpêsîêl, sautjándi Jetrêl, átjándi Tûmâêl, nítjándi Tûrêl, tuttugasti Rumâêl, tuttugasti og fyrsti Azâzêl.
3. Og þetta eru höfðingjar engla þeirra og nöfn þeirra, og höfðingjar þeirra yfir hundruð, yfir fimmtíu og yfir tíu.

4. Nafn hins fyrsta Jeqôns: það er, sá sem leiddi alla syni Guðs afvega og leiddi þá niður á jörðina og leiddi þá afvega með dætrum mannanna.
5. Og annar hét Asbeël: hann gaf hinum heilögu sonum Guðs ill ráð og leiddi þá afvega svo að þeir saurguðu líkama sinn með dætrum mannanna.
6. Og sá þriðji hét Gâdreêl. Hann var sá sem sýndi mannanna börnum öll högg dauðans og leiddi Evu afvega og sýndi mannanna börnum dauðans vopn: skjöldinn og brynjuna og sverðið til bardaga og öll dauðans vopn.
7. Og úr hans hendi hafa þeir farið gegn þeim sem búa á jörðinni frá þeim degi og að eilífu.
8. Og sá fjórði hét Pênêmûe: hann kenndi mannanna börnum beiskt og sætt, og hann kenndi þeim öll leyndarmál visku sinnar.
9. Og hann kenndi mannkyninu að skrifa með bleki og pappír, og þannig syndguðu margir frá eilífð til eilífðar og allt til þessa dags.
10. Því að menn voru ekki skapaðir í slíkum tilgangi, að staðfesta góða trú sína með penna og bleki.
11. Því að mennirnir voru skapaðir nákvæmlega eins og englarnir, til þess að þeir skyldu halda áfram að vera hreinir og réttlátir, og dauðinn, sem eyðileggur allt, gat ekki náð tökum á þeim, en vegna þessarar þekkingar þeirra farast þeir, og vegna þessa krafts neytir hann mig.
12. Og sá fimmti hét Kâsdejâ: þetta er hann sem sýndi mannanna börnum allar illar högg anda og djöfla, og högg fóstursins í móðurkviði, svo að það geti dáið, og högg sálarinnar, bit höggormsins, og högg sem henda í hádegishitanum, son höggormsins sem hét Tabââ'ĕt.
13. Og þetta er verkefni Kâsbeêl, æðsta eiðsins sem hann sýndi hinum heilögu þegar hann dvaldi hátt uppi í dýrð, og nafn þess er Bîqâ.
14. Þessi engill bað Míkael að sýna sér hið hulda nafn, svo að hann gæti borið það fram í eiðnum, svo að þeir sem opinberuðu mannanna börnum allt sem var í leyndum myndu skjálfa fyrir því nafni og eiðnum.
15. Og þetta er kraftur þessa eiðs, því hann er öflugur og sterkur, og hann lagði þennan eið Akâe í hendur Míkaels.
16. Og þetta eru leyndarmál þessa eiðs ... Og þau eru sterk fyrir hans eið: Og himinninn var sviflaus áður en heimurinn var skapaður, og að eilífu.
17. Og í gegnum það var jörðin grundvölluð á vatninu, og úr leyndum fjallanna koma falleg vötn, frá sköpun heimsins og til eilífðar.
18. Og með þessum eið var hafið skapað, og hann lagði sandinn sem undirstöðu fyrir það gegn tíma reiði sinnar, og það þorði ekki að fara yfir það frá sköpun heimsins til eilífðar.
19. Og með þessum eið eru djúpin fest, og þau standa og hrærast ekki frá stað sínum frá eilífð til eilífðar.
20. Og með þeim eið ljúka sól og tungl göngu sinni og víkja ekki frá skipun sinni frá eilífð til eilífðar.
21. Og með þessum eið ljúka stjörnunum göngu sinni, og hann kallar þær með nöfnum sínum, og þær svara honum frá eilífð til eilífðar.
22. Og á sama hátt andar vatnsins og vindanna og allra sefýra og leiðir þeirra frá öllum áttum vindanna.
23. Og þar eru varðveitt þrumur og eldingar, og þar eru varðveitt herbergi haglsins og herbergi frostsins, og herbergi þokunnar, og herbergi regnsins og döggsins.
24. Og allir þessir trúa og þakka Drottni andanna og vegsama hann af öllum mætti sínum, og fæða þeirra er í hverri þakkargjörð: þeir þakka, vegsama og lofa nafn Drottins andanna að eilífu.
25. Og þessi eiður er máttugur yfir þeim, og fyrir hann eru þeir varðveittir og leiðir þeirra varðveittar, og leið þeirra er ekki tortímd.
26. Og mikil gleði ríkti meðal þeirra, og þeir lofuðu, vegsömuðu og vegsömuðu því að nafn Mannssonarins hafði verið opinberað þeim.
27. Og hann settist á dýrðarhásæti sitt, og Mannssyninum var gefinn dómurinn, og hann lét syndarana hverfa og tortímast af yfirborði jarðar, og þá sem hafa leitt heiminn afvega.
28. Með fjötrum skulu þeir bundnir verða, og á eyðingarstað sínum skulu þeir fangelsaðir, og öll verk þeirra hverfa af yfirborði jarðar.
29. Og héðan í frá mun ekkert vera forgengilegt. Því að Mannssonurinn er kominn fram og hefur sest á dýrðarhásæti sitt, og allt illt mun líða hjá fyrir augliti hans, og orð Mannssonarins mun ganga út og verða öflugt fyrir Drottni andanna.

70. KAFLI

1. Og eftir þetta bar svo við að nafn hans, meðan hann lifði, var hafið upp til Mannssonarins og til Drottins andanna meðal þeirra sem búa á jörðinni.
2. Og hann var lyft upp á vögnum andans og nafn hans hvarf meðal þeirra.
3. Og frá þeim degi var ég ekki lengur talinn meðal þeirra. Hann setti mig á milli tveggja vinda, milli norðurs og vesturs, þar sem englarnir tóku snúrurnar til að mæla fyrir mig staðinn fyrir hina útvöldu og réttlátu.
4. Og þar sá ég fyrstu feðurna og hina réttlátu, sem frá upphafi höfðu búið á þeim stað.

71. KAFLI

1. Og eftir þetta bar við að andi minn var tekinn burt og hann steig upp til himins. Og ég sá hina heilögu syni Guðs. Þeir stigu á eldsloga. Klæði þeirra voru hvít og klæði þeirra skinu eins og snjór.
2. Og ég sá tvo eldstrauma, og ljós þess elds skein eins og hyasintus, og ég féll á andlit mitt frammi fyrir Drottni andanna.
3. Engillinn Míkael, einn af erkienglunum, greip mig í hægri hönd mína, lyfti mér upp og leiddi mig inn í alla leyndardóma og sýndi mér alla leyndardóma réttlætisins.
4. Og hann sýndi mér öll leyndardóma himinsins og öll herbergi allra stjarnanna og öll ljósin sem koma frá fyrir augliti hinna heilögu.
5. Og hann flutti anda minn til himins himna, og ég sá þar eins og byggingu úr kristöllum, og á milli þessara kristalla tungur af lifandi eldi.
6. Og andi minn sá beltið sem umkringdi þetta eldhús, og á fjórum hliðum þess voru lækir fullir af lifandi eldi, og þeir umkringdu húsið.
7. Og allt í kring voru Serafín, Kerúbík og Ofannín. Og þessir eru þeir sem ekki sofa og gæta dýrðarhásætis hans.

8. Og ég sá engla, sem ekki var hægt að telja, þúsund þúsundir og tíu þúsund sinnum tíu þúsund, umkringja þetta hús. Og Míkael, Rafael, Gabríel og Fanúel og hinir heilögu englar, sem eru á himninum, gengu inn og út úr þessu húsi.
9. Og þeir gengu út úr þessu húsi, og Míkael og Gabríel, Rafael og Fanúel, og margir heilagir englar óteljandi.
10. Og með þeim er höfuð daganna, höfuð hans hvítt og hreint sem ull, og klæði hans ólýsanleg.
11. Og ég féll fram á ásjónu mína, og allur líkami minn slaknaði á, og andi minn umbreytist; og ég hrópaði hárri röddu, ... með máttugum anda, og lofaði, vegsamaði og vegsamaði.
12. Og þessar blessanir, sem komu út af munni mínum, voru vel þóknanlegar fyrir Höfuð daganna.
13. Og þessi dagshöfuð kom með Míkael og Gabríel, Rafael og Fanúel, þúsundir og tíu þúsundir engla óteljandi.
14. Og hann kom til mín, heilsaði mér með röddu sinni og sagði við mig: „Þetta er Mannssonurinn, sem fæddur er til réttlætis, og réttlætið býr yfir honum, og réttlæti dagsins yfirgefur hann ekki.“
15. Og hann sagði við mig: „Hann boðar þér frið í nafni hins komandi heims, því að þaðan hefur friður komið frá sköpun heimsins, og svo skal hann vera þér um aldir alda.“
16. Og allir munu ganga á vegum hans, því að réttlætið yfirgefur hann aldrei. Hjá honum munu þeir búa og hjá honum arfleifð þeirra, og þeir munu ekki verða aðskildir frá honum að eilífu og að eilífu.
17. Og þannig mun vera langur tími með Mannssyninum, og hinir réttlátu munu njóta friðar og réttlátrar leiðar, í nafni Drottins andanna að eilífu.

72. KAFLI

1. Bók um stefnu himinsins, tengsl hvers og eins, eftir stéttum þeirra, yfirráðum þeirra og árstíðum, eftir nöfnum þeirra og upprunastöðum og mánuðum þeirra, sem Úríel, hinn heilagi engill, sem var með mér, sem er leiðsögumaður þeirra, sýndi mér; og hann sýndi mér öll lögmál þeirra nákvæmlega eins og þau eru, og hvernig þau eru með tilliti til allra ára veraldar og til eilífðar, þar til nýja sköpunin er fullgerð sem varir til eilífðar.
2. Og þetta er fyrsta lögmál himinsins: Sólin rís upp í austurhliðum himinsins og sest í vesturhliðum himinsins.
3. Og ég sá sex dyr þar sem sólin rís upp, og sex dyr þar sem sólin sest og tunglið rís og sest, og leiðtogar stjarnanna og þeirra sem þeir leiða: sex í austri og sex í vestri, og allir fylgdu hver öðrum í nákvæmlega samsvarandi röð. Einnig voru margir gluggar til hægri og vinstri við þessar dyr.
4. Fyrst kemur fram hin mikla geisli, sem kallast sólin, og ummál hennar er eins og ummál himinsins og hún er full af lýsandi og hitandi eldi.
5. Vagninn sem hann stígur upp á, vindurinn knýr áfram og sólin sest af himni og snýr aftur um norður til að ná austri og er þannig stýrt að hann kemur að viðeigandi hliði og skín á himininn.
6. Á þennan hátt rís hann upp í fyrsta mánuðinum í hinni miklu portal, sem er fjórða þessara sex portala í leikaraliðinu.
7. Og í fjórðu hliðinu, þar sem sólin rís í fyrsta mánuðinum, eru tólf gluggaop, þar sem logi kviknar þegar þeir eru opnaðir á sínum tíma.
8. Þegar sólin rís á himninum, kemur hún út um fjórðu hliðið þrjátíu morgna í röð og sest nákvæmlega um fjórðu hliðið í vestri himinsins.
9. Og á þessu tímabili lengist dagurinn daglega og nóttin styttist á hverri nóttu til þrítugasta morguns.
10. Á þeim degi er dagurinn níunda hluta lengri en nóttin, og dagurinn er nákvæmlega tíu hlutar og nóttin átta hlutar.
11. Og sólin rís upp frá fjórðu dyrunum, sest um þá fjórðu og snýr aftur til fimmtu dyranna í austri þrjátíu morgna, og rís upp frá þeim og sest um þá fimmtu.
12. Og þá lengist dagurinn um tvo hluta og nemur ellefu hlutum, og nóttin styttist og nemur sjö hlutum.
13. Og það snýr aftur til austurs og fer inn um sjöttu hliðið, og rís og sest um sjöttu hliðið einn og þrjátíu morgun vegna merkis síns.
14. Á þeim degi verður dagurinn lengri en nóttin, og dagurinn verður tvöfaldur en nóttin, og dagurinn verður tólf hlutar, og nóttin styttist og verður sex hlutar.
15. Sólin rís upp til að stytta daginn og lengja nóttina. Sólin snýr aftur til austurs og gengur inn um sjöttu dyrnar, rís upp úr þeim og sest þrjátíu morgna.
16. Og þegar þrjátíu morgnar eru liðnir, styttist dagurinn um nákvæmlega einn hluta og verður ellefu hlutar og nóttin sjö.
17. Og sólin fer út um sjöttu hliðið í vestri, fer til austurs og rís um fimmtu hliðið í þrjátíu morgna og sest aftur í vestri um fimmtu vesturhliðið.
18. Á þeim degi styttist dagurinn um tvo hluta og nemur tíu hlutum og nóttin átta hlutum.
19. Og sólin fer út um fimmtu dyrnar og sest um fimmtu dyrnar í vestri, og rís um fjórðu dyrnar í þrjátíu og einn morgun vegna merkis síns og sest í vestri.
20. Á þeim degi jafnast dagurinn við nóttina og verður jafnlangur, og nóttin er níu hlutar og dagurinn níu hlutar.
21. Og sólin rís upp frá þeirri hlið og sest í vestri, og snýr aftur til austurs og rís þrjátíu morgna um þriðju hliðið og sest í vestri um þriðju hliðið.
22. Og á þeim degi verður nóttin lengri en dagurinn, og nóttin verður lengri en nóttin, og dagurinn styttri en dagurinn þar til þrítugasta morguns, og nóttin er nákvæmlega tíu hlutar og dagurinn átta hlutar.
23. Og sólin rís upp um þriðju dyrnar og sest um þriðju dyrnar í vestri og snýr aftur til austurs, og í þrjátíu morgna rís hún um aðra dyrnar í austri og sest á sama hátt um aðra dyrnar í vestri á himninum.
24. Og á þeim degi er nóttin ellefu hlutar og dagurinn sjö hlutar.
25. Og sólin rís á þeim degi frá þeirri annarri hlið og sest í vestri um aðra hliðið, og snýr aftur til austurs inn í fyrstu hliðið í þrjátíu og einn morgun og sest um fyrstu hliðið í vestri himinsins.
26. Og á þeim degi lengist nóttin og tvöfaldast dagurinn: og nóttin er nákvæmlega tólf hlutar og dagurinn sex hlutar.
27. Og sólin hefur þar með farið yfir brautarskiptingar sínar og snýr sér aftur að þeim brautarskiptingu sinni, og gengur inn um þessa hlið þrjátíu morgna og sest einnig í vestri gegnt henni.
28. Og þá nótt styttist nóttin um níunda hluta, og nóttin varð ellefu hlutar og dagurinn sjö hlutar.

29. Og sólin hefur snúið aftur og gengið inn um aðra hliðið í austri og snýr aftur á þá brautarskiptingar sínar í þrjátíu morgna, rísandi og sestandi.
30. Og á þeim degi styttist nóttin, og nóttin nemur tíu hlutum og dagurinn átta.
31. Og á þeim degi rís sólin upp um þessa hlið, sest í vestri, snýr aftur til austurs, rís um þriðju hliðið í þrjátíu og einn morgun og sest í vestri himinsins.
32. Á þeim degi minnkar nóttin og nemur níu hlutum, og dagurinn níu hlutum, og nóttin er jöfn deginum og árið er nákvæmlega eins og dagar þess eru þrjú hundruð sextíu og fjórir.
33. Og lengd dags og nætur, og skammstöfun dags og nætur kemur fram -- með sólargangi verða þessir greinarmunir til.
34. Þannig verður leið þess lengri daglega og leið þess styttri á hverju kvöldi.
35. Og þetta er lögmál og gangur sólarinnar, og endurkoma hennar eins oft og hún kemur aftur sextíu sinnum og rís, þ.e. hinn mikli ljósgeisli sem kallast sólin, að eilífu.
36. Og það sem þannig rís er hinn mikli ljósgeisli og er svo nefndur eftir útliti sínu, eins og Drottinn bauð.
37. Eins og hann rís, svo sest hann og minnkar ekki, og hvílist ekki, heldur gengur hann dag og nótt, og ljós hans er sjöfalt bjartara en tunglsins; en hvað stærð varðar eru þau bæði jöfn.

73. KAFLI

1. Og eftir þetta lögmál sá ég annað lögmál sem fjallar um minni ljósgeislann, sem kallast tunglið.
2. Ummál hennar er eins og ummál himinsins, og vagninn sem hún ríður í er knúinn áfram af vindinum, og henni er gefið ljós í ákveðnum mæli.
3. Og uppgangur hennar og sest breytast í hverjum mánuði. Dagar hennar eru eins og dagar sólarinnar, og þegar ljós hennar er jafnt jafngildir það sjöunda hluta sólarljóssins.
4. Og þannig rís hún. Og fyrsta stig hennar í austri kemur fram á þrítugasta morgni: og á þeim degi verður hún sýnileg og myndar fyrir þig fyrsta stig tunglsins á þrítugasta degi ásamt sólinni í dyrunum þar sem sólin rís.
5. Og helmingur hennar fer út um sjöunda hluta, og allur ummál hennar er tómur, án ljóss, fyrir utan sjöunda hluta þess og fjórtánda hluta ljóss hennar.
6. Og þegar hún fær sjöunda hluta af helmingi ljóss síns, þá nemur ljós hennar sjöunda hluta og helmingi þess.
7. Hún sest með sólinni, og þegar sólin rís, rís tunglið með henni og fær hálfan hluta ljóssins. Þá nótt, í upphafi morguns, í upphafi tungldagsins, sest tunglið með sólinni og er ósýnilegt þá nótt með fjórtán hlutum og hálfum hluta þeirra.
8. Og hún rís á þeim degi með nákvæmlega sjöunda hluta, og kemur fram og fjarlægist frá sólarupprásinni, og á eftirstandandi dögum sínum verður hún björt í þrettán hlutum sem eftir eru.

74. KAFLI

1. Og ég sá aðra leið, lögmál fyrir hana, og hvernig samkvæmt því lögmáli framkvæmir hún mánaðarlega byltingu sína.
2. Og allt þetta sýndi Úríel, hinn heilagi engill, sem er leiðtogi þeirra allra, mér, og stöðu þeirra, og ég skrifaði niður stöðu þeirra eins og hann sýndi mér þær, og ég skrifaði niður mánuði þeirra eins og þeir voru, og útlit ljósa þeirra þar til fimmtán dagar voru liðnir.
3. Í einum sjöunda hluta fullkomnar hún allt ljós sitt í austri, og í einum sjöunda hluta fullkomnar hún allt myrkur sitt í vestri.
4. Og á ákveðnum mánuðum breytir hún stillingum sínum, og á ákveðnum mánuðum fylgir hún sinni eigin sérstöku stefnu.
5. Á tveimur mánuðum sest tunglið með sólinni: í þessum tveimur miðhliðum, þriðja og fjórða.
6. Hún fer áfram í sjö daga, snýr sér við og kemur aftur um sólarupprásina og nær öllu ljósi sínu. Hún fjarlægist sólina og fer eftir átta daga inn í sjöttu sólarupprásina.
7. Þegar sólin fer út um fjórðu dyrnar fer hún út í sjö daga, þar til hún fer út um fimmtu dyrnar og snýr aftur inn í fjórðu dyrnar eftir sjö daga og lýsir öllu ljósi sínu. Eftir átta daga fer hún inn í fyrstu dyrnar.
8. Og hún snýr aftur eftir sjö daga inn í fjórðu hliðið þar sem sólin fer fram.
9. Þannig sá ég stöðu þeirra -- hvernig tunglið reis upp og sólin settist á þeim dögum.
10. Og ef fimm ár eru lögð saman, þá hefur sólin þrjátíu daga umframmagn, og allir dagar sem safnast upp í eitt af þessum fimm árum, þegar þau eru full, nema 364 dögum.
11. Og umframmagn sólar og stjarna nemur sex dögum: á fimm árum verða sex dagar á ári 30 dagar: og tunglið færist aftur fyrir sólina og stjörnurnar allt að 30 dögum.
12. Og sólin og stjörnurnar koma með öll árin nákvæmlega, svo að þau færast ekki fram eða seinka stöðu sinni um einn dag til eilífðar; heldur ljúka árunum með fullkomnu réttlæti á 364 dögum.
13. Á 3 árum eru 1092 dagar og á 5 árum 1820 dagar, þannig að á 8 árum eru 2912 dagar.
14. Fyrir tunglið eitt og sér eru dagarnir á 3 árum 1062 dagar, og á 5 árum er það 50 dögum á eftir: [þ.e. við summuna (upp á 1770) skal bæta við (1000 og) 62 dögum.]
15. Og á 5 árum eru 1770 dagar, þannig að fyrir tunglið eru dagarnir á 8 árum 2832 dagar.
16. [Því á 8 árum fellur hún 80 daga á eftir], allir dagar sem hún fellur á eftir á 8 árum eru 80.
17. Og árið er nákvæmlega lokið í samræmi við heimsstöður þeirra og stöður sólarinnar, sem rísa upp frá hliðum þar sem hún (sólin) rís og sest í gegnum 30 daga.

75. KAFLI

1. Og leiðtogar þúsundahöfðingjanna, sem eru settir yfir alla sköpunina og yfir allar stjörnurnar, tengjast einnig fjórum millidaga, sem eru óaðskiljanlegir frá embætti sínu, samkvæmt ársreikningi, og þessir þjóna á fjórum dögum sem ekki eru taldir með í ársreikningi.
2. Og vegna þeirra fara menn rangt þar, því þessir ljósgeislar þjóna sannarlega á heimsstöðvum, einn í fyrstu hliðinu, einn í þriðju hliðinu á himninum, einn í fjórðu hliðinu og einn í sjöttu hliðinu, og nákvæmni ársins er náð í gegnum þrjú hundruð sextíu og fjórar stöðvar þess.
3. Engillinn Úríel sýndi mér táknin, tímana, árin og dagana, sem Drottinn dýrðarinnar hefur sett að eilífu yfir öll ljós

himinsins, á himninum og í heiminum, til þess að þau skuli ríkja á himninum og sjást á jörðinni og vera leiðtogar dags og nætur, það er að segja sólin, tunglið og stjörnurnar og allar þjónustuverur sem snúast í öllum vögnum himinsins.
4. Á sama hátt sýndi Úríel mér tólf dyr, opnar í ummál sólarvagnsins á himninum, þar sem geislar sólarinnar brjótast út. Frá þeim dreifist hiti yfir jörðina, þegar þær opnast á tilsettum tíma.
5. Og fyrir vindana og anda döggarinnar þegar þeir opnast, standa opnir á himnunum við endana.
6. Hvað varðar tólf hlið himinsins, við enda jarðar, þar sem sólin, tunglið og stjörnurnar og öll verk himinsins ganga út í austri og vestri.
7. Margir gluggar eru opnir vinstra og hægra megin við þá, og einn gluggi á tilsettum tíma gefur frá sér hlýju, eins og þessir gera við þær dyr sem stjörnurnar koma út úr eins og Hann hefur boðið þeim, og þar sem þær setjast í samræmi við fjölda þeirra.
8. Og ég sá vagna á himninum, keyrandi um heiminn, yfir þeim dyrum þar sem stjörnurnar sem aldrei setjast snúast.
9. Og einn er stærri en allir hinir, og það er sá sem fer um allan heiminn.

76. KAFLI

1. Og við enda jarðarinnar sá ég tólf hlið opin til allra himinsins, þaðan sem vindarnir fara út og blása yfir jörðina.
2. Þrír þeirra eru opnir á himninum, þrír í vestri, þrír hægra megin við himninn og þrír vinstra megin.
3. Og þrír fyrstu eru þeir frá austri, og þrír eru frá norðri, og þrír á eftir þeim vinstra megin við suður og þrír frá vestri.
4. Frá fjórum þessara koma blessunar- og farsældarvindar, og frá þessum átta koma skaðlegir vindar. Þegar þeir eru sendir, valda þeir tortímingu yfir alla jörðina og yfir vötnin á henni, og yfir alla sem á henni búa, og yfir allt sem er í vatninu og á landi.
5. Og fyrsti vindurinn frá þessum dyrum, kallaður austanvindurinn, kemur út um fyrstu dyrnar sem eru í austri og halla sér til suðurs. Þaðan koma eyðilegging, þurrkur, hiti og tortíming.
6. Og í gegnum aðra hliðið í miðjunni kemur það sem hentar, og þaðan kemur regn, ávöxtur, velgengni og dögg; og í gegnum þriðju hliðið, sem liggur til norðurs, koma kuldi og þurrkur.
7. Eftir þetta koma suðurvindarnir út um þrjár dyr. Í gegnum fyrstu dyrnar, sem halla sér til austurs, kemur heitur vindur.
8. Og í gegnum miðhliðið við hliðina á því koma fram ilmandi ilmur, dögg og regn, velmegun og heilsa.
9. Og um þriðju hliðið, sem liggur í vestri, koma dögg og regn, engisprettur og eyðilegging.
10. Og eftir þetta koma norðanvindar: frá sjöunda dyrunum í austri koma dögg og regn, engisprettur og eyðilegging.
11. Og frá miðhliðinu koma heilsa, regn, dögg og velmegun í beinni átt; og frá þriðja hliðinu í vestri koma ský, hrím, snjór, regn, dögg og engisprettur.
12. Og eftir þessa [fjóra] koma vestanvindar: um fyrsta gáttina sem liggur að norðanverðu koma dögg og rimfrost, kuldi, snjór og frost.
13. Og frá miðhliðinu koma dögg og regn, velmegun og blessun; og frá síðasta hliðinu, sem liggur að suðrinu, koma þurrkur, eyðilegging, bruni og tortíming.
14. Og þar með eru tólf hlið himinsins fjögurra hornanna fullgerð, og ég hef sýnt þér öll lögmál þeirra, allar plágur þeirra og allar velgjörðir þeirra, sonur minn Metúsala.

77. KAFLI

1. Og fyrsti hlutinn er kallaður austur, því hann er sá fyrsti: og annar hlutinn, suður, því að Hinn hæsti mun stíga þangað niður, já, þar mun í alveg sérstökum skilningi sá sem er blessaður að eilífu stíga niður.
2. Og vesturhlutinn er nefndur minnkuð, því þar dofna allar himinljós og fara niður.
3. Og fjórði hlutinn, sem kallast norðurhlutinn, skiptist í þrjá hluta: sá fyrsti er fyrir bústað manna, og sá annar inniheldur vatnasjó, djúp, skóga, ár, myrkur og ský, og sá þriðji inniheldur réttlætisgarðinn.
4. Ég sá sjö há fjöll, hærri en öll fjöll sem eru á jörðinni. Þaðan kemur hrím, og dagar, árstíðir og ár líða.
5. Ég sá sjö ár á jörðinni, stærri en allar aðrar ár. Ein þeirra rennur úr vestri og hellir vatni sínu út í Hið mikla haf.
6. Og þessir tveir koma frá norðri til sjávar og hella vötnum sínum út í Erýtrahaf í austri.
7. Og hinir fjórir fara út á norðurhliðinni til síns eigin hafs, tveir þeirra til Erýþreuhafs, tveir til Miklahafsins og renna þar út, og sumir segja: í eyðimörkina.
8. Sjö stórar eyjar sá ég í hafinu og á meginlandinu: tvær á meginlandinu og fimm í Miklahafinu.

78. KAFLI

1. Og nöfn sólarinnar eru eftirfarandi: fyrsta Orjârês og annað Tômâs.
2. Og tunglið hefur fjögur nöfn: fyrsta nafnið er Asônjâ, annað Eblâ, þriðja nafnið Benâsê og fjórða nafnið Erâe.
3. Þetta eru hin tvö miklu ljós: ummál þeirra er eins og ummál himinsins, og stærð ummáls beggja er eins.
4. Í ummál sólarinnar eru sjö ljóshlutar sem bætast við hana meira en við tunglið, og í ákveðnum mæli flyst það þangað til sjöundi hluti sólarinnar er uppurinn.
5. Þeir settust að og gengu inn um vesturhliðin, beygðu sig um norður og komu út um austurhliðin á himninum.
6. Þegar tunglið rís, birtist fjórtándi hluti þess á himninum. Ljósið verður fullt í því. Á fjórtánda degi birtist það.
7. Og fimmtán hlutar ljóss eru fluttir til hennar þar til fimmtánda dagsins þegar ljós hennar er fullkomið, samkvæmt ársmerki, og hún verður fimmtán hlutar, og tunglið vex með fjórtánda hluta viðbótarinnar.
8. Og í dvínandi tunglinu minnkar það á fyrsta degi í fjórtán hluta af ljósi sínu, á öðrum degi í þrettán hluta af ljósi, á þriðja degi í tólf, á fjórða degi í ellefu, á fimmta degi í tíu, á sjötta degi í níu, á sjöunda degi í átta, á áttunda degi í sjö, á níunda degi í sex, á tíunda degi í fimm, á ellefta degi í fjóra, á tólfta degi í þrjá, á þrettánda degi í tvo, á fjórtánda degi í hálfan sjöunda, og allt eftirstandandi ljós hennar hverfur alveg á fimmtánda degi.
9. Og í ákveðnum mánuðum hefur mánuðurinn tuttugu og níu daga og einu sinni tuttugu og átta.

10. Og Úríel sýndi mér annað lögmál: hvenær ljós færist til tunglsins og á hvaða hlið sólin færir það til þess.
11. Allan þann tíma sem tunglið vex í ljósi sínu, flytur það það yfir á sjálft sig þegar það er á móti sólinni í fjórtán daga, og þegar það er upplýst allan tímann, er ljós þess fullkomlega fullkomnað á himninum.
12. Og á fyrsta degi er hún kölluð nýmáni, því á þeim degi rennur ljósið upp yfir hana.
13. Hún verður fullt tungl nákvæmlega þann dag sem sólin sest í vestri, og frá austri rís hún á nóttunni, og tunglið skín alla nóttina þar til sólin rís fyrir framan hana og tunglið sést fyrir framan sólina.
14. Á þeirri hlið sem ljós tunglsins kemur frá, þar dvínar hún aftur þar til allt ljós hverfur og allir dagar mánaðarins eru liðnir og ummál hennar er tómt, ljóslaust.
15. Og hún gerir þrjá mánuði af þrjátíu dögum, og á sínum tíma gerir hún þrjá mánuði af tuttugu og níu dögum hver, þar sem hún lýkur hnignun sinni í fyrsta tímabilinu og í fyrstu innganginum í eitt hundrað sjötíu og sjö daga.
16. Og þegar hún fer út birtist hún í þrjá mánuði, þrjátíu daga í hvora, og í þrjá mánuði, tuttugu og níu daga í hvora.
17. Á nóttunni birtist hún eins og maður í tuttugu daga í hvert sinn, og á daginn birtist hún eins og himinninn, og ekkert annað er í henni en ljós hennar.

79. KAFLI

1. Og nú, sonur minn, hef ég sýnt þér allt, og lögmál allra stjarna himinsins er fullkomið.
2. Og hann sýndi mér öll þessi lög fyrir hvern dag og fyrir hverja árstíð, fyrir hvert ár og fyrir upphaf þess og fyrir skipan þess í hverjum mánuði og hverri viku:
3. Og dvínun tunglsins á sér stað í sjöttu dyrunum, því að í þessari sjöttu dyrum er ljós hennar fullkomið, og eftir það hefst dvínunin.
4. Og hnignunin sem á sér stað við fyrstu dyrnar á sínum tíma, þar til eitt hundrað sjötíu og sjö dagar eru liðnir: reiknað eftir vikum, tuttugu og fimm vikum og tveimur dögum.
5. Hún lendir á eftir sólinni og röð stjarnanna nákvæmlega fimm daga á einu tímabili, og þegar þessi staður sem þú sérð hefur verið farinn um.
6. Slík er myndin og teikningin af hverju ljósgeisla sem Úríel, höfuðengillinn, sem er leiðtogi þeirra, sýndi mér.

80. KAFLI

1. Á þeim dögum svaraði engillinn Úríel mér og sagði: „Sjá, Enok, ég hef sýnt þér allt og opinberað þér allt, svo að þú getir séð þessa sól og þetta tungl og leiðtoga stjarnanna á himninum og alla þá sem snúa þeim, verk þeirra, tíma og brottför.
2. Á dögum syndaranna munu árin styttast og sæði þeirra mun seinka á landi þeirra og akri. Allt á jörðinni mun breytast og birtast ekki á sínum tíma. Regnið mun haldast aftur og himninninn mun halda því aftur.
3. Á þeim tímum mun ávöxtur jarðarinnar vera afturhaldssamur og ekki vaxa á sínum tíma, og ávöxtur trjánna mun haldast aftur á sínum tíma.
4. Og tunglið mun breyta skipan sinni og ekki birtast á sínum tíma.
5. Á þeim dögum mun sólin sjást og hann mun ferðast að kvöldi á enda hins mikla vagns í vestri og skína skærar en ljósið gerir ráð fyrir.
6. Og margir stjörnuhöfðingjar munu brjóta gegn fyrirmælum. Þeir munu breyta brautum sínum og verkefnum og birtast ekki á þeim tíma sem þeim er fyrirskipaður.
7. Og öll skipan stjarnanna mun hulin vera fyrir syndurum, og hugsanir þeirra sem eru á jörðinni munu villast varðandi þá, og þeir munu hverfa frá öllum sínum vegum, já, þeir munu villast og halda þeim sem guðum.
8. Og illskan mun margfaldast yfir þá, og refsing mun koma yfir þá svo að hún tortímir öllu.

81. KAFLI

1. Og hann sagði við mig: „Enok, líttu á þessar himnesku töflur og lestu það sem á þeim stendur og merktu hverja einstaka staðreynd.“
2. Ég skoðaði himnesku töflurnar og las allt sem skrifað var á þeim og skildi allt. Ég las bókina um öll verk mannkynsins og allra holdsins barna sem verða munu á jörðinni til enda.
3. Og þegar í stað lofaði ég hinn mikla Drottin, konung dýrðarinnar að eilífu, fyrir það að hann hefur gjört öll verk heimsins, og ég lofaði Drottin fyrir þolinmæði hans og lofaði hann fyrir mannanna börn.
4. Og eftir það sagði ég: „Sæll er sá maður sem deyr í réttlæti og góðvild, sem engin bók um ranglæti er skrifuð um og enginn dómsdagur verður fundinn gegn.“
5. Og þessir sjö heilögu leiddu mig og lögðu mig á jörðina fyrir framan dyrnar að húsi mínu og sögðu við mig: „Segðu syni þínum Metúsala allt og sýn öllum börnum þínum að ekkert hold er réttlátt í augum Drottins, því að hann er skapari þeirra.“
6. Eitt ár munum við skilja þig eftir hjá syni þínum, þar til þú gefur síðustu skipanir þínar, svo að þú getir kennt börnum þínum og skráð þær fyrir þau og vitnað fyrir öllum börnum þínum; og á öðru ári munu þeir taka þig úr sínum hópi.
7. Lát hjarta þitt vera sterkt, því að hinir góðu munu boða hinum góðu réttlæti, hinir réttlátu munu fagna með hinum réttlátu og fagna hver öðrum.
8. En syndararnir munu deyja með syndurunum, og fráhvarfsmenn falla með fráhvarfsmönnum.
9. Og þeir sem iðka réttlæti munu deyja vegna verka manna og verða teknir burt vegna verka hinna guðlausu.
10. Og á þeim dögum hættu þeir að tala við mig, og ég kom til fólks míns og lofaði Drottin heimsins.

82. KAFLI

1. Og nú, sonur minn Metúsala, segi ég þér frá öllu þessu og skrifa það niður fyrir þig. Ég hef opinberað þér allt og gefið þér bækur um allt þetta. Varðveittu því, sonur minn Metúsala, bækurnar úr hendi föður þíns og sjá til þess að þú gefir þær til kynslóða heimsins.
2. Ég hef gefið þér visku og börnum þínum og börnum þínum, sem þér munu eignast, svo að þau gefi hana börnum sínum frá kynslóð til kyns, þessa visku, sem er þeim ofviða.

3. Og þeir sem skilja þetta munu ekki sofa, heldur munu hlusta með eyranu til að læra þessa visku, og hún mun gleðja þá sem eta hana betur en góðan mat.
4. Sælir eru allir réttlátir, blessaðir eru allir þeir sem ganga á vegi réttlætisins og syndga ekki eins og syndararnir, í útreikningi allra daga þeirra þegar sólin fer um himininn, gengur inn og út úr hliðunum í þrjátíu daga með höfuð þúsunda stjarnanna, ásamt þeim fjórum sem eru innfelldar og skipta fjórum hlutum ársins, sem leiða þá og ganga með þeim inn í fjóra daga.
5. Vegna þeirra munu menn bera sök og ekki telja þá með í allri ársreikningnum, já, menn munu bera sök og ekki þekkja þá nákvæmlega.
6. Því þau tilheyra ársreikningnum og eru sannarlega skráð þar að eilífu, eitt í fyrsta inngangi og eitt í því þriðja, eitt í því fjórða og eitt í því sjötta, og árið er lokið á þrjú hundruð sextíu og fjórum dögum.
7. Og frásögnin er nákvæm og skráð útreikningur hennar nákvæmur; því að ljósin, mánuðina, hátíðirnar, árin og dagana hefur Úríel sýnt mér og opinberað, sem Drottinn allrar sköpunar heimsins hefur lagt undir sig himinherinn.
8. Og hann hefur vald yfir nótt og dag á himni til að láta ljós lýsa mönnunum - sól, tungl og stjörnur og alla krafta himinsins sem snúast í hringlaga vögnum sínum.
9. Og þetta er skipan stjarnanna, sem ganga á sínum stað, á sínum tíma, hátíðum og mánuðum.
10. Og þetta eru nöfn þeirra sem leiða þá, sem gæta þess að þeir komi inn á sínum tíma, í sínum skipunum, í sínum árstíðum, í sínum mánuðum, í sínum valdatíma og í sínum stöðum.
11. Fyrst koma fjórir leiðtogar þeirra, sem skipta árinu eftir fjórum hlutum; og á eftir þeim tólf leiðtogar raðanna, sem skipta mánuðunum; og fyrir þrjú hundruð og sextíu daga eru yfirmenn yfir þúsundum, sem skipta dögunum; og fyrir fjóra millidagana eru leiðtogar, sem skipta árinu eftir fjórum hlutum.
12. Og þessir höfuð þúsunda eru settir inn á milli leiðtoga og leiðtoga, hver á bak við stöðu, en leiðtogar þeirra skipuleggja skiptinguna. Og þetta eru nöfn leiðtoganna sem skipta fjórum hlutum ársins sem eru ákveðnir: Mîlkî'êl, Hel'emmêlêk, Mêl'êjal og Nârêl.
13. Og nöfn þeirra sem leiða þá: Adnâr'êl, Îjâsûsa'êl og 'Elômê'êl - þessir þrír fylgja leiðtogum reglnanna,
14. og það er einn sem fylgir þremur leiðtogum þeirra reglna sem fylgja þeim leiðtogum stöðva sem skipta fjórum hlutum ársins.
15. Í upphafi ársins rís Melkejâl fyrstur upp og ríkir, sem heitir Tam'âinî og sól, og allir dagar hans meðan hann ræður eru níutíu og einn dagur.
16. Og þetta eru tákn daganna sem sjást á jörðinni á dögum hans: sviti, hiti og logn; og öll tré bera ávöxt, og lauf myndast á öllum trjánum, og uppskera hveiti, rósablóm og öll blóm sem koma upp á akrinum, en trén visna á veturna.
17. Og þetta eru nöfn leiðtoganna sem undir þeim eru: Berka'êl, Zêlebs'êl og annar sem bætist við sem höfuð þúsundar, kallaður Hîlûjâsêph: og dagar valdatíma þessa leiðtoga eru á enda.
18. Næsti leiðtogi á eftir honum er Hêl'emmêlêk, sem maður kallar skínandi sólina, og allir dagar ljóss hans eru níutíu og einn dagur.
19. Og þetta eru tákn daga hans á jörðinni: glóandi hiti og þurrkur, og trén þroskast og bera allan sinn ávöxt þroskaðan og tilbúinn, og sauðirnir para sig og verða þungaðir, og allur ávöxtur jarðarinnar verður safnaður saman, allt sem er á ökrunum og vínþrönginni. Þetta gerist á dögum hans.
20. Þetta eru nöfnin, skipanirnar og leiðtogarnir þessara þúsundhöfðingja: Gîdâ'îjal, Kê'êl og Hê'êl, og nafn þúsundhöfðingjans sem bætist við þá, Asfâ'êl': og dagar valdatíma hans eru á enda.

83. KAFLI

1. Og nú, Metúsala sonur minn, mun ég sýna þér allar sýnir mínar, sem ég hef séð, og segja þér frá þeim.
2. Ég sá tvær sýnir áður en ég tók mér konu, og önnur var gjörólík hinni: sú fyrri þegar ég var að læra að skrifa; sú seinni áður en ég tók móður þína, þegar ég sá hræðilega sýn. Og varðandi þær bað ég til Drottins.
3. Ég hafði lagt mig í húsi afa míns, Mahalalels, þegar ég sá í sýn hvernig himinninn hrundi, var tekinn af og féll til jarðar.
4. Og þegar það féll til jarðar sá ég hvernig jörðin var gleypt í miklum hyldýpi, og fjöll héngu ofan á fjöllum, og hæðir sukku ofan á hæðir, og há tré rifnuðu af stofnum sínum, hrukku niður og sukku í hyldýpið.
5. Þá féll orð í munn minn, og ég hóf upp rödd mína til að hrópa hátt og sagði: "Jörðin er eyðilögð."
6. Og afi minn, Mahalalel, vakti mig þar sem ég lá nálægt honum og sagði við mig: „Hví grætur þú svona, sonur minn, og hví kveinar þú svona?“
7. Og ég sagði honum frá allri sýninni sem ég hafði séð, og hann sagði við mig: „Þú hefur séð hræðilegt, sonur minn, og draumsýn þín um leyndardóma allrar syndar jarðarinnar er alvarleg: hún verður að sökkva í undirdjúpið og tortímast með mikilli tortímingu.“
8. Og nú, sonur minn, rís þú upp og bið til Drottins dýrðarinnar, þar sem þú ert trúaður, að leifar verði eftir á jörðinni og að hann eyði ekki allri jörðinni.
9. Son minn, allt þetta mun koma af himni yfir jörðina og yfir jörðina mun mikil tortíming verða.
10. Eftir það reis ég upp og bað, sárbændi og sárbændi, og skrifaði niður bæn mína fyrir kynslóðir heimsins, og ég mun sýna þér allt, sonur minn Metúsala.
11. Og þegar ég fór niður og sá himininn, sólina rísa í austri og tunglið setjast í vestri, og fáeinar stjörnur, og alla jörðina, og allt eins og hann þekkti það í upphafi, þá lofaði ég Drottin dómsins og vegsamaði hann fyrir að láta sólina koma fram úr gluggum austursins, og hún steig upp og reis á himninum, og hélt áfram og hélt áfram að ganga leiðina sem honum var sýnd.

84. KAFLI

1. Og ég lyfti upp höndum mínum í réttlæti og lofaði Hinn heilaga og mikla. Ég talaði með anda munns míns og með tungu holdsins, sem Guð hafði skapað fyrir börn holdsins, til þess að þau gætu talað með henni. Hann gaf þeim anda, tungu og munn til þess að þau gætu talað með henni.
2. „Lofaður sért þú, Drottinn, konungur, mikill og máttugur í mikilleika þínum, Drottinn alls sköpunar himinsins,

konungur konunga og Guð alls heimsins. Og máttur þinn, konungdómur og mikilleiki varir að eilífu og um allar aldir, og um allar kynslóðir þitt ríki; og allir himnarnir eru hásæti þitt að eilífu og öll jörðin fótskör þín að eilífu.“
3. Því að þú hefur skapað og ræður öllu, og ekkert er þér of erfitt, viska víkur ekki frá stað hásætis þíns, né snýr frá augliti þínu. Og þú veist, sérð og heyrir allt, og ekkert er þér hulið því að þú sérð allt.
4. Og nú eru englar himins þíns sekir um synd, og reiði þín hvílir á holdi mannanna allt til hins mikla dómsdags.
5. Og nú, ó Guð og Drottinn og mikli konungur, sárbæni ég þig og bið þig um að uppfylla bæn mína, að skilja eftir mig afkomendur á jörðinni og ekki tortíma öllu holdi mannsins og gera jörðina óbyggða, svo að eilíf tortíming verði.
6. Og nú, Drottinn minn, afmáðu af jörðinni holdið sem vakti reiði þína, en hold réttlætisins og ráðvendninnar festist í sessi sem eilíft sæði, og hyljið ekki andlit ykkar fyrir bæn þjóns þíns, ó Drottinn.

85. KAFLI

1. Og eftir þetta sá ég annan draum, og ég mun segja þér allan drauminn, sonur minn.
2. Og Enok hóf upp rödd sína og sagði við Metúsala son sinn: „Til þín, sonur minn, mun ég tala. Heyr orð mín, hneig eyra þitt að draumsýn föður þíns.“
3. Áður en ég tók móður þína, Ednu, að landi, sá ég í sýn í rúmi mínu, og sjá, uxi kom upp úr jörðinni, og sá uxi var hvítur; og á eftir honum kom kvíga, og ásamt henni komu tvö naut, annað svart og hitt rautt.
4. Og svarti nautinn stangaði rauða nautinn og elti hann um jörðina, og þá gat ég ekki lengur séð rauða nautið.
5. En svarti nautinn óx og kvígan fylgdi honum, og ég sá að margir uxar komu frá honum, líkir honum og fylgdu honum.
6. Og sú fyrsta kýr fór frá fyrsta nautinu til að leita að rauða nautinu, en fann hann ekki og kveinstaði yfir honum með miklum harmakveini og leitaði hans.
7. Og ég horfði þangað til fyrsti nautinn kom til hennar og róaði hana, og frá þeim tíma grét hún ekki framar.
8. Og eftir það ól hún annan hvítan uxa, og eftir hann ól hún marga uxa og svartar kýr.
9. Og ég sá í svefni mínum að hvítur naut óx einnig og varð að stórum hvítum nauti, og frá honum komu margir hvítir nautar, og þeir líktust honum. Og þeir fóru að geta marga hvíta nauta, sem líktust þeim, einn á eftir öðrum, jafnvel marga.

86. KAFLI

1. Og aftur sá ég með augum mínum, meðan ég svaf, og ég sá himininn fyrir ofan. Og sjá, stjarna féll af himni, og hún reis upp, át og beit meðal þessara uxa.
2. Og eftir það sá ég stóru og svörtu uxana, og sjá, þeir skiptu allir um bása sína og haga og nautgripi og fóru að búa saman.
3. Og aftur sá ég í sýninni og leit til himins. Og sjá, ég sá margar stjörnur stíga niður og varpa sér niður af himni til fyrstu stjörnunnar. Þær urðu að nautgripum meðal þessara nautgripa og beittu þeim.
4. Og ég horfði á þá og sá, og sjá, þeir létu allir út leggöngum sínum, eins og hesta, og fóru að hylja kýrnar og uxana, og þær urðu allar óléttar og fæddu fíla, úlfalda og asna.
5. Og allir uxarnir óttuðust þá og hræddust þá og fóru að bíta með tönnunum sínum, éta og stöngla með hornunum sínum.
6. Og þeir fóru að gleypa þessa uxa, og sjá, öll börn jarðarinnar fóru að skjálfa og skjálfa fyrir þeim og flýja frá þeim.

87. KAFLI

1. Og aftur sá ég hvernig þeir fóru að stanga hver annan og gleypa hver annan, og jörðin fór að hrópa hátt.
2. Og ég lyfti augum mínum aftur til himins og sá í sýninni, og sjá, verur komu fram af himni, eins og hvítir menn, og fjórir fóru þaðan og þrír með þeim.
3. Og þessir þrír sem síðast komu fram tóku mig í höndina á mér og tóku mig upp frá kynslóðum jarðarinnar, og lyftu mér upp á háan stað. Þeir sýndu mér turn sem reistan var hátt yfir jörðinni, og allar hæðirnar voru lægri.
4. Og einn sagði við mig: „Vertu hér þar til þú sérð allt sem hefur gerst við þessa fíla, úlfalda og asna, stjörnurnar og uxana og allt þetta.“

88. KAFLI

1. Og ég sá einn af þeim fjórum sem komu fyrst fram. Hann greip fyrstu stjörnuna sem hafði fallið af himni, batt hana á hendur og fætur og kastaði henni í undirdjúp. Þetta undirdjúp var þröngt og djúpt, hræðilegt og dimmt.
2. Og einn þeirra dró sverð sitt og gaf það fílum, úlföldum og ösnum. Þá fóru þeir að berja hver annan og öll jörðin skalf vegna þeirra.
3. Og er ég sá í sýninni, þá grýtti einn af þessum fjórum, sem komu fram, þá af himni. Hann safnaði saman öllum stóru stjörnunum, sem voru eins og hestar, og batt þá alla á höndum og fótum og kastaði þeim í undirdjúp jarðar.

89. KAFLI

1. Og einn af þessum fjórum fór til þessa hvíta nauts og kenndi honum leyndarmál, án þess að hann skyldi vera hræddur. Hann fæddist sem naut og varð maður, smíðaði sér stórt skip og bjó á því. Þrír nautar bjuggu með honum í því skipi og voru huldir.
2. Og aftur lyfti ég augum mínum til himins og sá hátt þak með sjö vatnslækjum, og þessir lækir runnu með miklu vatni inn í girðingu.
3. Og ég sá aftur, og sjá, uppsprettur opnuðust á yfirborði þessa mikla girðingar, og vatnið byrjaði að bólgna og rísa upp á yfirborðinu, og ég sá girðinguna þar til allt yfirborð hennar var þakið vatni.
4. Og vatnið, myrkrið og þokan jukust yfir það; og þegar ég horfði á hæð þessa vatnsins, hafði það risið upp fyrir hæð girðingarinnar og streymdi yfir hana og stóð á jörðinni.
5. Og öll nautgripirnir í því girðingu voru safnaðir saman þar til ég sá hvernig þau sukku og voru gleypt og fórust í þessu vatni.

6. En þetta skip flaut á vatninu, en allir uxarnir, fílarnir, úlfaldarnir og asnarnir sukku til botns ásamt öllum dýrunum, svo að ég gat ekki lengur séð þau, og þau gátu ekki sloppið, heldur fórust og sukku í djúpið.
7. Og aftur sá ég í sýninni hvernig þessir vatnslækir voru fjarlægðir af þessu háa þaki, og jarðgjár jöfnuðust og aðrar djúpur opnuðust.
8. Þá fór vatnið að renna niður í þetta, þar til jörðin varð sýnileg; en ílátið settist á jörðina, og myrkrið hvarf og ljós birtist.
9. En hvíti nautinn, sem hafði orðið að manni, kom út úr ílátinu og þrír nautar með honum. Annar þeirra var hvítur eins og nautið, annar rauður eins og blóð og hinn svartur. Og hvíti nautinn fór frá þeim.

10-27. Frá dauða Nóa til útlegðar hans.

10. Og þau fóru að ala upp dýr og fugla, svo að mismunandi ættkvíslir urðu til: ljón, tígrisdýr, úlfar, hundar, hýenur, villisvín, refir, íkornar, svín, fálkar, gammar, glendur, ernir og hrafnar; og meðal þeirra fæddist hvítur naut.
11. Og þeir fóru að bíta hver annan, en sá hvíti naut sem fæddist meðal þeirra gat villiasna og hvítan naut með honum, og villiasnarnir fjölguðu sér.
12. En sá naut, sem fæddist frá honum, gat svart villisvín og hvítt kind; og sá fyrri gat marga villisvín, en sá kind gat tólf kindur.
13. Og þegar þessar tólf kindur voru orðnar fullvaxnar, afhentu þær eina þeirra ösnunum, og ösnurnar afhentu aftur úlfana, og sú kind óx upp meðal úlfanna.
14. Og Drottinn leiddi ellefu sauðina til að búa með þeim og beita með þeim meðal úlfanna, og þeir fjölguðu sér og urðu að mörgum sauðahjörðum.
15. Og úlfarnir fóru að óttast þá og kúguðu þá þar til þeir eyddu ungunum sínum og köstuðu þeim í vatnsmikið á. En þessir sauðir fóru að gráta hátt yfir ungunum sínum og kvarta við Drottin sinn.
16. Og sauður, sem hafði verið bjargað frá úlfunum, flúði og komst undan til villisanna. Ég sá sauðina kveina og gráta og biðja Drottin sinn af öllum mætti, þar til Drottinn sauðanna steig niður við rödd þeirra frá háum bústað, kom til þeirra og gætti þeirra.
17. Og hann kallaði á þá kind sem hafði sloppið undan úlfunum og talaði við hana um úlfana að hún ætti að áminna þá um að snerta ekki kindurnar.
18. Og sauðirnir fóru til úlfanna samkvæmt orði Drottins, og annar sauður mætti honum og fór með honum, og þeir tveir fóru og gengu saman inn í hóp þessara úlfa, töluðu við þá og áminntu þá um að snerta ekki sauðina héðan í frá.
19. Og þá sá ég úlfana og hvernig þeir kúguðu sauðina gríðarlega með öllu sínu valdi, og sauðirnir hrópuðu hátt.
20. Og Drottinn kom til sauðanna og þeir fóru að slá úlfana. Úlfarnir fóru að kveina, en sauðirnir þögnuðu og hættu strax að öskra.
21. Og ég sá sauðina þar til þær hurfu frá úlfunum, en augu úlfanna voru blinduð og úlfarnir hurfu af öllum mætti sínum og eltu þá.
22. Og Drottinn sauðanna fór með þeim, sem leiðtogi þeirra, og allir sauðir hans fylgdu honum. Ásýnd hans var töfrandi og dýrleg og hræðileg að sjá.
23. En úlfarnir tóku að elta þessar kindur þar til þær komu að sjó.
24. Og hafið klofnaði og vatnið stóð hvoru megin fyrir framan þau, og Drottinn þeirra leiddi þau og setti sig á milli þeirra og úlfanna.
25. Og þar sem úlfarnir sáu ekki enn sauðina, héldu þeir áfram út í hafið, og úlfarnir fylgdu sauðunum, og þessir úlfar hlupu á eftir þeim út í hafið.
26. Og þegar þeir sáu Drottin sauðanna, sneru þeir sér við til að flýja fyrir augliti hans, en hafið safnaðist saman og varð eins og það hafði verið skapað, og vatnið bólgnaði og reis þar til það huldi þessa úlfa.
27. Og ég sá þar til allir úlfarnir sem eltu þessar kindur fórust og drukknuðu.

28-40. Ísrael í eyðimörkinni, lögmálsgjöfin, innreiðin í Palestínu.

28. En sauðirnir sluppu úr vatninu og fóru út í óbyggðir, þar sem ekkert vatn og ekkert gras var; og þeir fóru að opna augu sín og sjá; og ég sá Drottin sauðanna vera að hirða þá og gefa þeim vatn og gras, og sauðina ganga og leiða þá.
29. Og sauðurinn steig upp á tind hins háa kletta, og Drottinn sauðanna sendi hann til þeirra.
30. Og eftir það sá ég Drottin sauðanna, sem stóð frammi fyrir þeim, og ásýnd hans var mikil, hræðileg og tignarleg, og allar þessar sauðir sáu hann og hræddust frammi fyrir augliti hans.
31. Og allir hræddust og skjálfuðu vegna hans og hrópuðu til sauðarins, sem var meðal þeirra: „Vér getum ekki staðið frammi fyrir Drottni vorum né litið á hann.“
32. Og sauðurinn sem leiddi þá steig aftur upp á tind þess kletta, en sauðirnir fóru að blindast og villast af þeirri leið sem hann hafði sýnt þeim, en sauðurinn vissi það ekki.
33. Og Drottinn sauðanna varð mjög reiður gegn þeim, og sauðurinn uppgötvaði það og fór niður af klettstindinum og kom til sauðanna og fann flesta þeirra blinda og fallna.
34. Og þegar þeir sáu það óttuðust þeir og skjálfuðu við návist þess og þráðu að snúa aftur til hirða sinna.
35. Og þessi sauður tók með sér aðrar sauði og kom að þeim sem höfðu fallið frá og byrjaði að drepa þær; og sauðirnir óttuðust nærveru þeirra, og þannig færði sauðurinn aftur þær sem höfðu fallið frá og þær sneru aftur í hirðina sína.
36. Og ég sá í þessari sýn hvernig þessi sauður varð að manni og byggði hús handa Drottni sauðanna og setti alla sauðina í það hús.
37. Og ég sá þessa kind, sem hafði mætt þeirri kind, sem leiddi þá, sofnuðu. Og ég sá allar stóru kindurnar deyja og litlu kindurnar risu upp í þeirra stað. Þær komu að haga og nálguðust vatnslæk.
38. Þá dró sauðurinn, leiðtogi þeirra, sem var orðinn maður, sig frá þeim og sofnaði, og allir sauðirnir leituðu hans og grétu yfir honum með miklum gráti.
39. Og ég sá þá þar til þeir hættu að gráta eftir sauðinum og fóru yfir vatnslækinn, og þar risu tvær sauðir upp sem leiðtogar í stað þeirra sem höfðu leitt þá og sofnað.
40. Og ég horfði þangað til sauðirnir komu á góðan stað og í yndislegu og dýrlegu landi, og ég horfði þangað til þessar

sauðir voru saddir; og þetta hús stóð mitt á meðal þeirra í yndislegu landi.

41-50. Frá dómaratímanum til byggingar musterisins.

41. Og stundum opnuðust augu þeirra, og stundum blinduðust, þar til önnur sauður reis upp og leiddi þá alla aftur, og augu þeirra opnuðust.
42. Og hundarnir, refirnir og villisvínin fóru að gleypa þessa sauði þar til Drottinn sauðanna vakti upp annan sauð, hrút úr þeirra hópi, sem leiddi þá.
43. Og sá hrútur byrjaði að stinga hundana, refina og villisvínin hvoru megin við hann þar til hann hafði útrýmt þeim öllum.
44. Og sú kind, sem hafði opnað augun, sá hrútinn, sem var meðal kindanna, þar til hann yfirgaf dýrð sína og byrjaði að stinga þær, traðka á þeim og haga sér ósæmilega.
45. Og Drottinn sauðanna sendi lambið til annars lambs og vakti það upp sem hrút og leiðtoga sauðanna í stað þess hrúts sem hafði yfirgefið dýrð sína.
46. Og það fór til þess og talaði við það eitt og sér, og vakti það upp í hrút og gerði það að höfðingja og leiðtoga sauðanna, en á meðan öllu þessu stóð kúguðu þessir hundar sauðina.
47. Og fyrsti hrúturinn elti annan hrútinn, og annar hrúturinn reis upp og flýði undan honum; og ég horfði þangað til hundarnir drógu fyrsta hrútinn niður.
48. Og annar hrúturinn reis upp og leiddi litlu sauðina.
49. Og þessir sauðir uxu og fjölguðu sér; en allir hundarnir, refirnir og villisvínin hræddust og flúðu undan þeim, og sá hrútur lamdi og drap villidýrin, og þessi villidýr höfðu ekki lengur neitt vald yfir sauðunum og rændu þeim ekki lengur neitt. Og sá hrútur gat margar sauði og sofnaði; og lítill sauður varð að hrúti í hans stað og varð höfðingi og leiðtogi þessara sauða.
50. Og það hús varð stórt og breitt, og það var byggt fyrir þessar sauði. Og turn, hár og mikill, var byggður yfir húsið fyrir Drottin sauðanna. Og húsið var lágt, en turninn var hár og gnæfandi. Drottinn sauðanna stóð á turninum og þeir buðu honum fullt borð.

51-67. Tvö konungsríki Ísraels og Júda, allt til eyðileggingar Jerúsalem.

51. Og aftur sá ég þessa sauði að þeir fóru aftur villur vegar og yfirgáfu hús sitt, og Drottinn sauðanna kallaði nokkra úr hópi sauðanna og sendi þá til þeirra, en sauðirnir tóku að drepa þá.
52. Og einn þeirra bjargaðist og var ekki drepinn, og hann þaut burt og hrópaði hátt yfir sauðinum; og þeir reyndu að drepa hann, en Drottinn sauðanna bjargaði honum frá sauðinum og færði hann upp til mín og lét hann búa þar.
53. Og marga aðra sauði sendi hann til þessara sauða til að vitna fyrir þeim og kveina yfir þeim.
54. Og eftir það sá ég að þegar þeir yfirgáfu hús Drottins og turn hans, féllu þeir algerlega frá og augu þeirra blinduðust; og ég sá Drottin sauðanna hvernig hann framdi mikla slátrun meðal þeirra í hjörðum þeirra þar til þessar sauðir buðu upp á þá slátrun og sviku stað hans.
55. Og hann gaf þá í hendur ljóna og tígrisdýra, úlfa og hýena, og í hendur refanna og allra villidýra, og þessi villidýr tóku að rífa sauðina í sundur.
56. Og ég sá að hann yfirgaf hús þeirra og turn og gaf þau öll í hendur ljónanna, til að rífa þau í sundur og gleypa þau, í hendur allra villidýra.
57. Og ég byrjaði að hrópa hátt af öllum mætti og biðja Drottin sauðanna og segja honum að allar villidýrin hefðu étið þær upp.
58. En hann var óhrærður, þótt hann sæi það, og fagnaði því að þau voru étin, gleypt og rænd, og skildi þau eftir til að vera étin í höndum allra dýranna.
59. Og hann kallaði sjötíu hirða og kastaði þeim sauðunum til að þeir gætu hirt þá, og hann sagði við hirðana og félaga þeirra: „Hver og einn ykkar gæti sauðanna héðan í frá og gerið allt sem ég býð ykkur.“
60. Og ég mun afhenda þá ykkur réttilega talda og segja ykkur hverjir þeirra eiga að tortímast – og þeim skuluð þið tortíma.“ Og hann gaf þeim þessa sauði.
61. Og hann kallaði á annan og sagði við hann: „Gættu að öllu sem hirðarnir munu gera við þessa sauði, því að þeir munu drepa fleiri af þeim en ég hef boðið þeim.“
62. Og hverja óhófsemi og eyðileggingu sem hirðarnir munu valda, skráðu hversu marga þeir eyða samkvæmt skipun minni og hversu marga samkvæmt eigin geðþótta: skráðu gegn hverjum einstökum hirði alla eyðileggingu sem hann veldur.
63. Og lesið upp fyrir mér með tölu hversu marga þeir eyða og hversu marga þeir afhenda til tortímingar, svo að ég hafi þetta sem vitnisburð gegn þeim og þekki öll verk hirðanna, svo að ég geti skilið og séð hvað þeir gjöra, hvort þeir hlýða skipun minni sem ég hef gefið þeim eða ekki.
64. En þeir skulu ekki vita af því, og þú skalt ekki segja þeim frá því né áminna þá, heldur aðeins skrásetja fyrir hverjum og einum alla þá eyðileggingu sem hirðarnir valda hver á sínum tíma og leggja það allt fyrir mig.“
65. Og ég sá hvernig þessir hirðar gengu á sínum tíma og fóru að drepa og eyða fleiri en þeim var boðið og þeir afhentu þá sauði í hendur ljónanna.
66. Og ljónin og tígrisdýrin átu og gleyptu megnið af þessum sauðfé, og villisvínin átu með þeim; og þau brenndu turninn og rifu húsið.
67. Og ég varð mjög hryggur yfir þessum turni því að sauðahúsið var rifið, og eftir það gat ég ekki séð hvort þessar sauðir komust inn í það hús.

68-71. Fyrsta tímabil englastjórnenda -- frá eyðingu Jerúsalem til heimkomu úr útlegðinni.

68. Og hirðarnir og félagar þeirra afhentu þessar kindur öllum villidýrunum, til að gleypa þær, og hver og einn þeirra fékk ákveðinn fjölda á sínum tíma: hinn skrifaði í bók hversu margar hver þeirra eyddi af þeim.
69. Og hver og einn drap og eyddi mörgum fleiri en fyrirskipað var; og ég fór að gráta og kveina vegna þessara sauða.
70. Og þannig sá ég í sýninni þann sem skrifaði, hvernig hann skrifaði niður alla þá sem hirðarnir eyddu, dag eftir dag, og bar upp og lagði niður og sýndi í raun alla bókina Drottni sauðanna - jafnvel allt sem þeir höfðu gert, og allt

sem hver og einn þeirra hafði eytt, og allt sem þeir höfðu gefið til tortímingar.
71. Og bókin var lesin upp fyrir Drottni sauðanna, og hann tók bókina úr hendi hans og las hana, innsiglaði hana og lagði hana niður.

72-77. Annað tímabilið -- frá tímum Kýrusar til tíma Alexanders mikla.

72. Og strax sá ég hvernig hirðarnir voru að beita í tólf klukkustundir, og sjá, þrjár af þessum kindum sneru við og komu og gengu inn og byrjuðu að byggja upp allt sem hafði fallið niður úr húsinu; en villisvínin reyndu að hindra þá, en þeim tókst það ekki.
73. Og þeir hófu aftur að byggja eins og áður, og þeir reistu þann turn, og hann var nefndur háturninn; og þeir hófu aftur að setja borð fyrir framan turninn, en allt brauðið á því var óhreint og ekki hreint.
74. Og hvað allt þetta varðar, blinduðust augu þessara sauða svo að þeir sáu ekki, og einnig augu hirða þeirra; og þeir afhentu þá í miklu magni hirðum sínum til tortímingar, og þeir tróðu sauðina undir fótum sínum og átu þá.
75. Og Drottinn sauðanna var óhreyfður þar til allar sauðirnir voru dreifðar yfir akurinn og blandaðar þeim, og þeir björguðu þeim ekki úr höndum dýranna.
76. Og sá sem skrifaði bókina bar hana upp, sýndi hana og las hana fyrir Drottni sauðanna, og bað hann fyrir þeirra sakir og bað hann fyrir þeirra sakir er hann sýndi honum öll verk hirðanna og bar vitni fyrir honum gegn öllum hirðunum.
77. Og hann tók bókina sjálfa, lagði hana niður við hlið sér og fór.

90. KAFLI

1-5. Þriðja tímabilið -- frá Alexander mikla til yfirráða Grikklands og Sýrlands.

1. Og ég sá að á þennan hátt tóku þrjátíu og fimm hirðar að sér að gæta sauðanna, og þeir luku hver sínum tíma eins og þeir fyrri; og aðrir tóku þá í hendur sér, til að gæta þeirra á sínum tíma, hver hirðir á sínum tíma.
2. Og eftir það sá ég í sýn minni alla fugla himinsins koma, ernina, gammana, flugurnar og hrafnana. En ernirnir leiddu alla fuglana og fóru að gleypa þessa sauði, plokka út augu þeirra og gleypa hold þeirra.
3. Og sauðirnir hrópuðu af því að fuglarnir átu hold þeirra, og ég horfði á og harmaði í svefni mínum yfir þeim hirði sem gætti sauðanna.
4. Og ég sá að hundar, ernir og flugur átu þessa sauði og skildu hvorki hold né húð né sinar eftir á þeim, þar til aðeins bein þeirra stóðu eftir. Bein þeirra féllu einnig til jarðar og sauðirnir urðu fáir.
5. Og ég sá að tuttugu og þrír höfðu tekið að sér beit og lokið því fimmtíu og átta sinnum á sínum tíma.

6-12. Fjórða tímabilið -- frá yfirráðum Grikklands og Sýrlands til uppreisnar Makkabea.

6. En sjá, þessar hvítu sauðir báru lömb, og þær fóru að opna augun og sjá og gráta til sauðanna.
7. Já, þeir kölluðu til þeirra, en þeir hlýddu ekki því sem þeir sögðu við þá, heldur voru þeir afar daufir og augu þeirra voru mjög afar blind.
8. Og ég sá í sýninni hvernig hrafnarnir flugu yfir þessi lömb, tóku eitt af þeim, möluðu sauðina í sundur og átu þær.
9. Og ég sá hvernig horn uxu á þessum lömbum og hrafnarnir köstuðu niður hornunum sínum. Og ég sá hvernig stórt horn spratt upp á einum af þessum sauðfé og augu þeirra opnuðust.
10. Og það leit á þá og augu þeirra opnuðust og það kallaði til sauðanna, og hrútarnir sáu það og hlupu allir til þess.
11. Og þrátt fyrir allt þetta héldu þessir ernir, gammar, hrafnar og flugur áfram að rífa sauðina, stökkva niður á þá og áta þá. Sauðirnir þögðu enn, en hrútarnir kveinkuðu og hrópuðu.
12. Og þessir hrafnar börðust og börðust við það og reyndu að fella horn þess, en þeir höfðu engan vald yfir því.

13-19. Síðasta árás heiðingjanna á Gyðinga (þar sem 13-15 og 16-18 eru tvítekningar).

13. Og ég sá til þess að hirðarnir, ernirnir, gammarnir og flugurnar komu og þeir kölluðu á hrafnana að brjóta horn þessa hrúts, og þeir börðust og börðust við hann, og hann barðist við þá og hrópaði að hjálp hans kæmi.
14. Og ég sá að maðurinn, sem skrifaði nöfn hirðanna og bar þá upp fyrir Drottin sauðanna, kom og hjálpaði þeim og sýndi þeim allt. Hann var kominn niður til að hjálpa þessum hrúti.
15. Og ég sá þar til Drottinn sauðanna kom til þeirra í reiði, og allir sem sáu hann flúðu og féllu allir í skugga hans frá augliti hans.
16. Allir ernirnir, gammarnir, hrafnarnir og glenurnar voru saman komnir, og þar komu með þeim allar kindur vallarins, já, þær komu allar saman og hjálpuðu hver annarri að brjóta horn hrútsins.
17. Og ég sá þann mann, sem skrifaði bókina samkvæmt skipun Drottins, þar til hann opnaði bókina um eyðileggingunna sem þessir tólf síðustu hirðar höfðu valdið og sýndi að þeir höfðu eyðilagt miklu meira en forverar þeirra, frammi fyrir Drottni sauðanna.
18. Og ég sá að Drottinn sauðanna kom til þeirra og tók í hönd sér reiðistaf sinn og sló jörðina, og jörðin klofnaði í sundur, og öll dýrin og allir fuglar himinsins féllu úr hópi þessara sauða og voru gleyptir í jörðinni og hún huldi þá.
19. Og ég horfði á sauðina þar til hún fékk mikið sverð, og sauðirnir fóru gegn öllum dýrum akursins til að drepa þá, og öll dýrin og fuglar himinsins flýðu fyrir þeim.

20-27. Dómur yfir föllnu englunum, hirðunum og fráhvarfsmönnunum.

20. Og ég sá hásæti reist í unaðslegu landi, og Drottinn sauðanna settist á það, og hinn tók innsigluðu bækurnar og opnaði þær fyrir Drottni sauðanna.
21. Og Drottinn kallaði á þessa menn, hina sjö fyrstu hvítu, og bauð þeim að leiða fram fyrir sig, byrjandi á fyrstu stjörnunni sem vísaði veginn, allar stjörnurnar sem höfðu meðlimi eins og hesta, og þeir leiddu þá alla fram fyrir sig.

22. Og hann sagði við þann mann sem skrifaði fyrir honum, einn af þessum sjö hvítu, og sagði við hann: „Takið þessa sjötíu hirða sem ég afhenti sauðina og sem tóku þá af eigin raun og veru og drápu fleiri en ég bauð þeim.“
23. Og sjá, þau voru öll bundin, sá ég, og þau stóðu öll frammi fyrir honum.
24. Og dómurinn var fyrst haldinn yfir stjörnunum, og þeir voru dæmdir og fundnir sekir, og fóru á staðinn þar sem þeir voru dæmdir, og þeim var kastað í undirdjúp, fullt af eldi og loga, og fullt af eldsúlum.
25. Og þessir sjötíu hirðar voru dæmdir og fundnir sekir og þeim var kastað í hið eldheita undirdjúp.
26. Og ég sá á þeim tíma hvernig svipað undirdjúp opnaðist í miðri jörðinni, fullt af eldi, og þeir komu með þessi blindu sauðfé, og þau voru öll dæmd og fundin sek og kastað í þetta eldandi undirdjúp, og þau brunnu; nú var þetta undirdjúp til hægri við þetta hús.
27. Og ég sá þessar kindur brenna og bein þeirra brenna.

28-38. Nýja Jerúsalem, trúskipti eftirlifandi heiðingja, upprisa réttlátra, Messías.

28. Og ég stóð upp til að horfa á þar til þeir höfðu brotið niður þetta gamla hús; og borið burt alla súlurnar, og alla bjálka og skraut hússins voru samtímis brotið saman með því, og þeir báru það burt og lögðu það á stað í suðurhluta landsins.
29. Og ég sá hvernig Drottinn sauðanna færði nýtt hús, stærra og háleitara en það fyrra, og reisti það í stað þess fyrra sem hafði verið brotið saman. Allir súlur þess voru nýjar og skraut þess nýtt og stærra en það gamla sem hann hafði tekið burt, og allar sauðirnir voru inni í því.
30. Og ég sá allar sauðina sem eftir voru, og allar dýrin á jörðinni og alla fugla himinsins, falla fram og veita þeim lotningu, biðja til þeirra og hlýða þeim í öllu.
31. Og síðan tóku þeir þrír, sem voru klæddir hvítum klæðum og höfðu áður tekið mig upp, mig í höndina á mér, og hönd þessa hrúts tók mig einnig upp og settu mig niður meðal þessara sauða áður en dómurinn átti sér stað.
32. Og þessar kindur voru allar hvítar og ull þeirra var ríkuleg og hrein.
33. Og allt sem hafði verið tortímt og dreift, og öll dýr merkurinnar og allir fuglar himinsins, söfnuðust saman í því húsi, og Drottinn sauðanna fagnaði mikilli gleði því að þau voru öll góð og höfðu snúið aftur til húss síns.
34. Og ég horfði þangað til þeir lögðu niður sverðið, sem hafði verið gefið sauðunum, og þeir færðu það aftur inn í húsið, og það var innsiglað fyrir augliti Drottins, og öllum sauðunum var boðið inn í húsið, en það hélt þeim ekki.
35. Og augu þeirra allra opnuðust og þeir sáu hið góða, og enginn þeirra sá ekki.
36. Og ég sá að húsið var stórt og breitt og mjög troðfullt.
37. Og ég sá að hvítur naut fæddist, með stórum hornum, og öll dýr vallarins og allir fuglar himinsins óttuðust hann og báðu hann allan tímann.
38. Og ég sá þar til allar kynslóðir þeirra umbreyttust, og þær urðu allar að hvítum nautum; og sá fyrsti meðal þeirra varð að lambi, og það lamb varð að stórri skepnu og hafði stór svört horn á höfði sér; og Drottinn sauðanna fagnaði því og öllum nautunum. 39. Og ég svaf mitt á meðal þeirra: og ég vaknaði og sá allt.
40. Þetta er sýnin sem ég sá meðan ég svaf. Ég vaknaði og lofaði Drottin réttlætisins og gaf honum dýrð.
41. Þá grét ég miklum gráti og tárin mín hættu ekki þar til ég gat ekki lengur þolað þau. Þegar ég sá þau runnu þau niður vegna þess sem ég hafði séð, því allt mun koma og uppfyllast, og öll verk mannanna í sinni röð voru mér sýnd.
42. Um nóttina minntist ég fyrsta draumsins og grét og varð hræddur, af því að ég hafði séð þessa sýn.

91. KAFLI

1. „Og nú, Metúsala sonur minn, kallaðu til mín alla bræður þína og safna saman til mín öllum sonum móður þinnar, því að orðið kallar á mig og andinn er úthelltur yfir mig, svo að ég megi sýna þér allt sem yfir þig mun koma að eilífu.“
2. Og þar fór Metúsala og kallaði til sín alla bræður sína og safnaði saman ættingjum sínum.
3. Og hann talaði til allra réttlátra barna og sagði: „Heyrið, þér Enoks synir, öll orð föður yðar og hlýðið á rödd munns míns. Því að ég hvet yður og segi við yður, ástkærir: Elskið réttlætið og gangið í því.“
4. Og nálgist ekki réttsýni með tvöföldu hjarta, og umgangist ekki þá sem hafa tvöfalt hjarta, heldur gangið í réttlæti, synir mínir. Það mun leiða ykkur á góðar brautir, og réttlæti mun vera förunautur ykkar.
5. Því að ég veit að ofbeldi mun aukast á jörðinni og mikil refsing verður framkvæmd á jörðinni og öllu ranglæti verður lokið. Já, það mun verða höggvið af rótum sínum og öll uppbygging þess eyðilögð.
6. Og ranglætið mun aftur fullkomnast á jörðinni, og öll ranglætisverk og ofbeldisverk, og brot munu tvöfaldast.
7. Og þegar synd, ranglæti og guðlast og alls kyns ofbeldi aukast, og fráhvarf, afbrot og óhreinleiki aukast, þá mun mikil refsing koma af himni yfir allt þetta, og hinn heilagi Drottinn mun koma fram með reiði og refsingu til að framkvæma dóm á jörðu.
8. Á þeim dögum mun ofbeldið afrífast frá rótum sínum, og rætur ranglætisins ásamt svikum, og þau munu tortímast undan himninum.
9. Og öll skurðgoð heiðingjanna verða yfirgefin og musterin brennd í eldi. Þau verða fjarlægð af allri jörðinni. Þau verða kastað í eldsdóm og farast í reiði og hörðum dómi að eilífu.
10. Og hinir réttlátu munu vakna úr svefni sínum, og viska mun rísa upp og þeim verður gefin.
11. Og eftir það munu rætur ranglætisins afhjúpaðar verða og syndararnir tortímdir fyrir sverði ... munu afhjúpaðir verða frá guðlasturum alls staðar, og þeir sem hyggja á ofbeldi og þeir sem fremja guðlast munu farast fyrir sverði.
12. Og eftir það kemur önnur, áttunda vika, réttlætisins. Sverð verður gefið henni til að réttlátur dómur verði fullnægður yfir kúgurunum. Syndarar verða framseldir í hendur réttlátra.
13. Og við lok þess munu þeir eignast hús fyrir réttlæti sitt, og hús mun reist verða fyrir hina miklu konunga í dýrð að eilífu,
14. Og allt mannkyn mun horfa á braut réttlætisins. Og eftir það, í níundu vikunni, mun réttlátur dómur opinberast öllum heiminum, og öll verk hinna guðlausu munu hverfa af allri jörðinni, og heimurinn mun skráður til tortímingar.

15. Og eftir þetta, í tíundu vikunni í sjöunda hlutanum, mun hinn mikli eilífi dómur eiga sér stað, þar sem hann mun framkvæma hefnd meðal englanna.
16. Og hinn fyrsti himinn mun hverfa og líða undir lok, og nýr himinn mun birtast, og allir kraftar himnanna munu gefa sjöfalt ljós.
17. Og eftir það munu líða margar óteljandi vikur að eilífu, og allir munu vera í góðmennsku og réttlæti, og synd mun ekki framar nefnd verða að eilífu.
18. Og nú segi ég yður, synir mínir, og sýni yður réttlætisvegi og ofbeldisvegi. Já, ég mun sýna yður þær aftur svo að þér vitið hvað mun verða.
19. Og nú, hlýðið mér, synir mínir, og gangið á réttlætisbrautum og gangið ekki á ofbeldisbrautum, því að allir þeir sem ganga á ranglætisbrautum munu farast að eilífu.

92. KAFLI

1. Bókin sem Enok skrifaði -- Enok skrifaði þessa fullkomnu viskukenningu, sem allir menn lofa og er dómari allrar jarðarinnar fyrir öll börn mín sem munu búa á jörðinni. Og fyrir komandi kynslóðir sem munu iðka réttlæti og frið.
2. Látið ekki anda yðar óróast vegna tímanna, því að hinn heilagi og mikli hefur ákveðið daga fyrir allt.
3. Og hinn réttláti mun rísa upp úr svefni, mun rísa upp og ganga á réttlætisbrautum, og öll hans vegur og hegðun mun vera í eilífri gæsku og náð.
4. Hann mun miskunna réttlátum og veita honum eilífa réttlæti, og hann mun gefa honum kraft svo að hann verði gæddur gæsku og réttlæti. Og hann mun ganga í eilífu ljósi.
5. Og syndin mun hverfa í myrkri að eilífu og mun ekki sjást framar frá þeim degi að eilífu.

93. KAFLI

1. Og eftir það bæði gaf Enok og byrjaði að rifja upp úr bókunum. Og Enok sagði: „Varðandi réttlætisbörn og útvöldu heimsins og um réttlætisplöntuna mun ég tala þetta, já, ég, Enok, mun kunngjöra það yður, synir mínir.
2. Samkvæmt því sem mér birtist í himneskri sýn, og sem ég hef þekkt fyrir orð heilagra engla og lært af himneskum töflum.
3. Og Enok byrjaði að telja upp úr bókunum og sagði: „Ég fæddist sjöundi í fyrstu vikunni, meðan dómur og réttlæti enn stóðu.“
4. Og eftir mig mun í annarri vikunni koma upp mikil illska, og svik munu spretta upp; og í henni mun fyrsti endirinn koma. Og í henni mun maðurinn frelsast; og eftir að því lýkur mun ranglætið vaxa upp, og lögmál mun sett verða fyrir syndarana.
5. Og eftir það, í þriðju vikunni við lok hennar, mun maður verða kjörinn sem planta réttláts dóms, og afkomendur hans munu verða planta réttlætisins að eilífu.
6. Og eftir það, í fjórðu vikunni, við lok hennar, munu sýnar birtast af hinum heilögu og réttlátu, og lögmál fyrir allar kynslóðir og girðing verður gerð fyrir þá.
7. Og eftir það, í fimmtu vikunni, við lok hennar, skal hús dýrðarinnar og valdsins reist að eilífu.
8. Og eftir það, í sjöttu vikunni, munu allir sem þar búa blindaðir verða, og hjörtu þeirra allra munu guðlaus yfirgefa viskuna. Og í henni mun maður stíga upp; og við lok hennar mun húsið yfirráða brenna í eldi, og öll kynþáttur hinnar útvöldu rótar mun dreifast.
9. Og eftir það, í sjöundu vikunni, mun fráhvarfs kynslóð rísa upp, og verk hennar munu mörg verða, og öll verk hennar munu vera fráhvarfsverk.
10. Og við lok þess skulu kjörnir vera hinir útvöldu réttlátu af eilífu réttlætisplöntunni, til að taka við sjöfaldri fræðslu varðandi alla sköpun hans.
11. Því að hver af öllum mannanna börnum getur heyrt rödd hins heilaga án þess að vera órólegur? Og hver getur hugsað hugsanir hans? Og hver getur séð öll verk himinsins?
12. Og hvernig gæti sá maður litið til himins, og hver gæti skilið það sem er á himninum og séð sál eða anda og sagt frá því, eða stigið upp og séð öll endi þeirra og hugsað þau eða gert eins og þau?
13. Og hver af öllum mönnum getur vitað breidd og lengd jarðarinnar, og hverjum hefur verið sýnt mál allra þeirra?
14. Eða er nokkur sem getur greint lengd himinsins og hversu mikil hann er hæð, og á hverju hann er grundvallað, og hversu margar eru stjarnarnar og hvar allar himinhvolfurnar hvíla?

KAFLI 94

1. Og nú segi ég yður, synir mínir, elskið réttlætið og gangið á því, því að réttlætisstígarnir eru verðugir að vera viðurkenndir, en ranglætisstígarnir munu skyndilega tortímast og hverfa.
2. Og ákveðnum mönnum kynslóðar munu leiðir ofbeldis og dauða opinberast, og þeir munu halda sig fjarri þeim og ekki fylgja þeim.
3. Og nú segi ég yður, hinir réttlátu: Gangið ekki á slóðum ranglætisins né á slóðum dauðans, og nálgist þá ekki, svo að þér tortímist ekki.
4. Leitið og veljið réttlæti og útvalið líf, og gangið á friðarstígum, og þá munuð þér lifa og dafna.
5. Og haldið orðum mínum föstum í hugsunum hjartna ykkar og leyfið þeim ekki að hverfa úr hjörtum ykkar. Því að ég veit að syndarar munu freista manna til að biðja illt um visku, svo að enginn staður finnist fyrir hana og engin freisting muni minnka.
6. Vei þeim, sem byggja ranglæti og kúgun og leggja svik að undirstöðu, því að þeir munu skyndilega steypast og engan frið hafa.
7. Vei þeim, sem byggja hús sín með synd, því að af öllum undirstöðum þeirra munu þeir steypast og fyrir sverði falla. Og þeir, sem kaupa gull og silfur í dómi, munu skyndilega farast.
8. Vei yður, þér auðmenn, því að þér hafið treyst á auðæfi yðar og frá auðæfum yðar munuð þér yfirgefa, því að þér hafið ekki minnst Hins hæsta á dögum auðæfa yðar.
9. Þér hafið framið guðlast og ranglæti og eruð viðbúnir slátrunardegi, myrkurdegi og degi hins mikla dóms.
10. Svo tala ég og kunngjöri yður: Sá sem skapaði yður mun steypa yður af stóli, og fyrir fall yðar mun engin samúð vera, og skapari yðar mun fagna tortímingu yðar.

11. Og réttlátir þínir munu á þeim dögum verða syndurum og guðlausum til háðungar.

95. KAFLI

1. Ó, að augu mín væru eins og vatnsský, að ég gæti grátið yfir þér og úthellt tárum mínum eins og vatnsský, að ég gæti hvílst frá angist hjartans!
2. Hver hefur leyft yður að fremja smán og ranglæti? Svo að dómur mun yfir yður koma, syndarar.
3. Óttist ekki syndarana, þér réttlátir, því að Drottinn mun aftur gefa þá í hendur yðar, svo að þér megið dæma þá eftir óskum yðar.
4. Vei yður, sem framkallar óafturkræfar bölvanir! Því skal lækning fjarri yður vegna synda yðar.
5. Vei þeim, sem gjalda náunga sínum illt, því að þér munuð verða goldnir eftir verkum yðar.
6. Vei yður, lygarvottar, og þeim sem vega og meta ranglæti, því að skyndilega munuð þér farast.
7. Vei yður, syndarar, því að þér ofsækið réttláta. Því að þér munuð framseldir og ofsóttir vegna ranglætis, og þungt mun ok þess hvíla á yður.

KAFLI 96

1. Verið vongóð, þér réttlátir, því að skyndilega munu syndarar farast fyrir yður, og þér munuð drottna yfir þeim eftir löngunum yðar.
2. Og á degi þrenginga syndaranna munu börn ykkar stíga upp og rísa eins og ernir, og hærra en gammar mun hreiður ykkar vera, og þið munuð stíga upp og komast inn í jarðskorpur, og klettaskorur að eilífu eins og köngulær fyrir framan rangláta, og sírenurnar munu andvarpa vegna ykkar - og gráta.
3. Óttist því ekki, þér sem hafið þjáðst, því að lækning mun vera hlutskipti yðar, og bjart ljós mun lýsa yður upp, og rödd hvíldar munuð þér heyra af himni.
4. Vei yður, syndarar, því að auður yðar lætur yður líta út eins og réttláta, en hjörtu yðar sannfæra yður um að vera syndarar, og þetta mun verða yður til vitnisburðar um illverk yðar.
5. Vei yður, sem etur hið besta hveiti og drekkur vín úr skálum og traðkar hina lítilmótlegu með mætti yðar.
6. Vei yður, sem drekkið vatn úr öllum lindum, því að skyndilega munuð þér hverfa og visna, af því að þér hafið yfirgefið lífsins uppsprettu.
7. Vei yður, sem fremjið ranglæti, svik og guðlast! Það skal verða yður til minningar um illt.
8. Vei yður, þér voldugu, sem kúgið hina réttlátu með mætti, því að dagur tortímingar yðar kemur. Á þeim dögum munu margir og góðir dagar koma yfir hina réttlátu, á degi dóms yðar.

97. KAFLI

1. Trúið, þér réttlátir, að syndararnir munu verða til skammar og farast á degi ranglætisins.
2. Verið yður kunnugt, syndarar, að Hinn hæsti minnist tortímingar yðar, og englar himinsins fagna tortímingu yðar.
3. Hvað ætlið þér að gjöra, syndarar, og hvert ætlið þér að flýja á dómsdegi, þegar þér heyrið bænaraust réttlátra?
4. Já, yður mun fara eins og þeim, gegn hverjum þetta orð mun verða vitnisburður: „Þér hafið verið félagar syndara.“
5. Á þeim dögum mun bæn réttlátra ná til Drottins, og dagar dóms munu koma yfir yður.
6. Og öll orð ranglætis ykkar verða lesin upp fyrir hinum mikla heilaga, og andlit ykkar munu hulin skömm, og hann mun hafna hverju verki sem byggir á ranglæti.
7. Vei yður, syndarar, sem búið á miðhöfum og þurrlendi, og minning yðar er ill í garð yðar.
8. Vei yður, sem aflar yðar silfurs og gulls með ranglæti og segið: „Vér höfum auðug orðið og eignast eignir, og höfum aflað oss alls, sem vér girntumst.“
9. Og nú skulum við gera það sem við ætluðum okkur: Því að við höfum safnað silfri, og margir eru bændurnir í húsum okkar.“ Og kornhlaður okkar eru barmafullar eins og af vatni,
10. Já, eins og vatn munu lygar þínar renna burt, því að auður þinn mun ekki standa, heldur fljótt stíga upp frá þér, því að þú hefur aflað þér alls með ranglæti og munt verða ofurseldur mikilli bölvun.

98. KAFLI

1. Og nú sver ég við ykkur, bæði vitrum og fáfróðum, því að þið munuð upplifa margs konar hluti á jörðinni.
2. Því að þér munuð klæðast fleiri skrauti en konur og litríkum klæðum en meyjar. Í konungdómi, í tign og í valdi, í silfri, í gulli og í purpura, í dýrð og í mat skulu þau úthellt verða sem vatn.
3. Þess vegna mun þeim skorta kenningu og visku, og þeir munu farast ásamt eignum sínum; og með allri sinni dýrð og prýði, og í skömm, í slátrun og í mikilli örbirgð, mun andi þeirra kastast í eldsofninn.
4. Ég hef svarið yður, syndarar, eins og fjall hefur ekki orðið þræll og hæð ekki ambátt konu, svo hefur synd ekki verið send á jörðina, heldur hefur maðurinn sjálfur skapað hana og undir mikilli bölvun munu þeir falla sem hana fremja.
5. Og konunni er ekki gefin ófrjósemi, heldur deyr hún barnlaus vegna handaverka sinna.
6. Ég hef svarið yður, syndarar, við hinn heilaga mikla, að öll illverk yðar verði opinberuð á himnum og að engin kúgunarverk yðar verði hulin eða falin.
7. Og hugsið ekki í anda ykkar né segið í hjarta ykkar að þið vitið ekki og að þið sjáið ekki að hver synd er daglega skráð á himnum í návist Hins hæsta.
8. Héðan í frá vitið þér að öll kúgun yðar, sem þér kúgið með, er skráð dag eftir dag, allt til dómsdags yðar.
9. Vei yður, þér heimskingjar, því að fyrir heimsku yðar munuð þér farast. Þér brjótið gegn hinum vitru, og því mun hamingju ekki verða yður hlutskipti.
10. Og nú, vitið að þið eruð viðbúnir tortímingardegi. Vonist því ekki að lifa, syndarar, heldur munuð þið fara og deyja, því að þið þekkið ekkert lausnargjald. Því að þið eruð viðbúnir degi hins mikla dóms, degi þrenginga og mikillar smánar fyrir anda ykkar.
11. Vei yður, þér þrjóskuhjartaðir, sem fremjið illt og etið blóð! Hvaðan hafið þér gott til að eta og drekka og metta? Frá öllum þeim gæðum, sem Drottinn hinn hæsti hefur gefið jörðinni í gnægð, því munuð þér engan frið hafa.

12. Vei yður, sem elskið ranglæti! Hví vonið þér sjálfum yður gæfu? Vitið, að þér verðið framseldir í hendur réttlátra, og þeir munu höggva af yður háls og drepa yður og enga miskunn sýna yður.
13. Vei yður, sem fagnið yfir þrengingum réttlátra, því að engin gröf verður grafin handa yður.
14. Vei yður, sem fyrirlítið orð réttlátra, því að þér eigið enga von um líf.
15. Vei yður, sem skrifið niður lygar og guðlaus orð, því að þeir skrifið niður lygar sínar, svo að menn geti heyrt þær og breytt guðlaust við náunga sinn.
16. Þess vegna munu þeir ekki hafa frið heldur deyja skyndidauða.

99. KAFLI

1. Vei yður, sem fremjið guðleysi og stærið yður af lygum og lofsyngja þær! Þér munuð farast og engin hamingjurík ævi verður yður veitt.
2. Vei þeim sem rangsnúa orðum réttlætisins og brjóta hið eilífa lögmál og umbreyta sér í það sem þeir voru ekki, í syndara. Þeir munu troðnir verða undir fótum á jörðinni.
3. Á þeim dögum, þér réttlátir, búið ykkur undir að bera fram bænir yðar sem minningu og leggja þær fram sem vitnisburð fyrir englunum, svo að þeir megi leggja syndir syndaranna fram fyrir Hinn hæsta.
4. Á þeim dögum munu þjóðirnar risa upp, og ættir þjóðanna munu rísa upp á degi tortímingarinnar.
5. Á þeim dögum munu hinir snauðu ganga út og taka börn þeirra burt, og þeir munu yfirgefa þau, svo að börn þeirra munu farast vegna þeirra. Já, þeir munu yfirgefa börn sín, sem enn eru á brjósti, og ekki snúa aftur til þeirra, og munu ekki hafa samúð með ástvinum sínum.
6. Og enn sver ég við yður, syndarar, að syndin er undirbúin fyrir dag óendanlegrar blóðsúthellingar.
7. Og þeir sem tilbiðja steina og líkneski úr gulli, silfri, tré, steini og leir, og þeir sem tilbiðja óhreina anda og djöfla og alls kyns skurðgoð án vitundar, munu ekki fá neina hjálp frá þeim.
8. Og þeir munu verða guðlausir vegna heimsku hjartna sinna, og augu þeirra munu blindast af ótta hjartna sinna og af sýnum í draumum sínum.
9. Fyrir þetta munu þeir verða guðlausir og hræddir, því að þeir munu hafa unnið allt sitt verk með lygi og tilbeðið stein, þess vegna munu þeir farast á augabragði.
10. En á þeim dögum eru allir þeir, sem taka við viskuorðum og skilja þau, og gefa gaum að stigum Hins hæsta og ganga á réttlætisbraut hans og verða ekki guðlausir með hinum guðlausu, því að þeir munu frelsast.
11. Vei þér, sem illt ber yfir nágranna þína, því að í Helju skuluð þér drepnir verða.
12. Vei yður, sem beitið sviksamlegum og fölskum ráðstöfunum, og þeim, sem valda beiskju á jörðinni, því að þeim mun gjöreyddast.
13. Vei yður, sem byggið hús yðar með erfiði annarra, og allt byggingarefni þeirra er múrsteinar og steinar syndarinnar; ég segi yður, þér munuð engan frið öðlast.
14. Vei þeim, sem hafna mæli og eilífri arfleifð feðra sinna og elta skurðgoði, því að þeir munu enga hvíld fá.
15. Vei þeim sem fremja ranglæti og stuðla að kúgun og myrða nágranna sína allt til hins mikla dómsdags.
16. Því að hann mun varpa niður dýrð ykkar og koma eymd yfir hjörtu ykkar og vekja upp brennandi reiði sína og tortíma ykkur öllum með sverði. Og allir hinir heilögu og réttlátu munu minnast synda ykkar.

100. KAFLI

1. Á þeim dögum munu feður og synir þeirra verða barðir á einum stað, og bræður hver með öðrum munu falla í dauðanum, þar til lækirnir renna með blóði þeirra.
2. Því að maður skal ekki halda hendi sinni frá því að drepa sonu sína og sonasonu, og syndarinn skal ekki halda hendi sinni frá virtum bróður sínum. Frá dögun til sólarlags skulu þeir drepa hver annan.
3. Og hesturinn mun ganga upp að bringunni í blóði syndara, og vagninn mun sökkva niður í hæð sína.
4. Á þeim dögum munu englarnir stíga niður í leyndardómana og safna saman á einn stað öllum þeim sem hafa framið syndina. Hinn hæsti mun rísa upp á dómsdegi til að framkvæma mikinn dóm meðal syndara.
5. Og yfir alla réttláta og heilaga mun hann skipa verndara úr hópi hinna heilögu engla, til að gæta þeirra eins og sjáaldurs augans, þar til hann gerir út af við allt illsku og allar syndir, og þótt réttlátir sofi lengi, þá hafa þeir ekkert að óttast.
6. Þá munu börn jarðarinnar sjá vitringana í öruggri stöðu og skilja öll orð þessarar bókar og viðurkenna að auður þeirra getur ekki bjargað þeim þegar syndir þeirra eru horfnar.
7. Vei yður, syndarar, á degi mikillar angistar, þér sem kveljið réttláta og brennið þá í eldi! Þér munuð endurgoldin verða eftir verkum yðar.
8. Vei yður, þér þrjóskuhjartaðir, sem vakið er til að hugsa illt! Þess vegna mun ótti yfir yður koma og enginn mun hjálpa yður.
9. Vei yður, syndarar, vegna orða munns yðar og vegna handaverka yðar, sem guðleysi yðar hefur framið. Í logandi loga, verr en eldur, skuluð þér brenna.
10. Og nú skuluð þér vita að hann mun spyrja englana um verk yðar á himnum, sólina, tunglið og stjörnurnar um syndir yðar, því að þér framfylgið dómi yfir hinum réttlátu á jörðinni.
11. Og hann mun kalla til vitnis gegn ykkur öll ský, þoku, dögg og regn, því að þau munu öll vera haldið frá ykkur vegna ykkar, og þau munu minnast synda ykkar.
12. Og nú gefið regninu gjafir svo að það komi ekki yfir ykkur, né heldur döggina, þegar hún hefur fengið gull og silfur frá ykkur svo hún geti fallið niður.
13. Þegar frost og snjór ásamt kulda þeirra og allar snjóbylur ásamt öllum plágum þeirra koma yfir yður, þá munuð þér ekki geta staðist fyrir þeim á þeim dögum.

101. KAFLI

1. Gefið gaum að himninum, þér himnabirnir, og öllum verkum Hins hæsta, og óttist hann og gjörið ekkert illt í návist hans.
2. Ef hann lokar flóðgáttum himinsins og heldur regni og dögg frá því að falla niður á jörðina yðar vegna, hvað ætlið þér þá að gera?

3. Og ef hann sendir reiði sína yfir yður vegna verka yðar, þá getið þér ekki beðið hann, því að þér hafið talað hrokafull og ósvífin orð gegn réttlæti hans, þess vegna munuð þér engan frið hafa.
4. Og sjáið þér ekki sjómenn skipanna, hvernig skip þeirra hrökklast fram og til baka af öldunum, hristast af vindum og eru í miklum ógöngum?
5. Þess vegna óttast þeir, því að allar dýrmætar eigur þeirra fara með þeim út á hafið, og þeir hafa illar fyrirboðar um að hafið muni gleypa þá og þeir muni farast í því.
6. Er ekki allt hafið og öll vötn þess og allar hreyfingar þess verk Hins hæsta, og hefur hann ekki sett verkum þess takmörk og lokað því um allt með sandi?
7. Og við ávítur hans hræðist það og þornar upp, og allir fiskar þess deyja og allt sem í því er. En þér syndarar sem á jörðinni eruð, óttist hann ekki.
8. Hefur hann ekki skapað himininn og jörðina og allt sem í þeim er? Hann hefur gefið visku og visku öllu sem hrærist á jörðinni og í hafinu?
9. Óttast ekki sjómenn skipanna hafið? En syndarar óttast ekki hinn hæsta.

102. KAFLI

1. Á þeim dögum, þegar hann lætur brennandi eld yfir yður, hvert munuð þér flýja og hvert munuð þér finna hjálp? Og þegar hann sendir orð sitt gegn yður, munuð þér þá ekki skelfast og óttast?
2. Og öll ljósin munu skelfast af miklum ótta, og öll jörðin mun skelfast, skjálfa og skelfast.
3. Og allir englarnir munu framkvæma skipanir sínar og reyna að fela sig fyrir návist hinnar miklu dýrðar. Börn jarðarinnar munu skjálfa og skjálfa. Og þér syndarar munuð vera bölvaðir að eilífu og þér munuð engan frið hafa.
4. Óttist ekki, þér sálir hinna réttlátu, og verið vongóð, þér sem dáið hafið í réttlæti.
5. Og hryggðu þig ekki ef sál þín hefur stigið niður í Heljargröf í sorg, og ef líkami þinn hefur ekki gengið eins og þú hefur gert í lífi þínu, heldur bíddu eftir degi dóms syndaranna og degi bölvunar og refsingar.
6. Og samt þegar þér deyið, þá segja syndararnir við yður: „Eins og vér deyjum, svo deyja hinir réttlátu, og hvaða ávinning hafa þeir af verkum sínum?
7. Sjá, eins og við, svo deyja þeir í sorg og myrkri, og hvað hafa þeir meira en við? Héðan í frá erum við jöfn.
8. Og hvað munu þeir hljóta og hvað munu þeir sjá að eilífu? Sjá, þeir eru líka dánir, og héðan í frá munu þeir ekki að eilífu sjá neitt ljós.“
9. Ég segi yður, syndarar, að þér látið yður nægja að eta og drekka og ræna og syndga og klæðast mönnum naktum og afla yðar auðs og sjá góða daga.
10. Hefur þú séð hvernig hinir réttlátu endalok þeirra verða, að ekkert ofbeldi finnst hjá þeim fyrr en þeir deyja?
11. „Þó fórust þeir og urðu eins og þeir hefðu aldrei verið til, og andar þeirra steig niður í Heljarþröng.“

103. KAFLI

1. Nú sver ég þér því, réttláti, við dýrð hins mikla, virðulega og volduga í ríkinu, og við mikilleika hans sver ég þér:
2. Ég þekki leyndardóm og hef lesið himnesku töflurnar og séð helgu bækurnar og fundið þar skrifað og áletrað um þær:
3. Að öll gæska, gleði og dýrð sé þeim búin og skráð fyrir anda þeirra sem dáið hafa í réttlæti, og að margvísleg gæði verði veitt ykkur í umbun fyrir erfiði ykkar og að hlutskipti ykkar sé langtum meira en hlutskipti lifenda.
4. Og andar ykkar sem dáið hafa í réttlæti munu lifa og fagna, og andar þeirra munu ekki hverfa, né minning þeirra frá augliti hins mikla til allra kynslóða heims. Óttist því ekki lengur smán þeirra.
5. Vei yður, syndarar, þegar þér deyið, ef þér deyið í auðlegð synda yðar, og þeir sem eru eins og þér segja um yður: „Sælir eru syndarar, þeir hafa séð alla daga sína.“
6. Og hvernig þeir dóu í velmegun og auðlegð og hvorki höfðu orðið vitni að þrengingum né morðum á ævi sinni. Þeir dóu með heiðri og dómur hefur ekki verið fullnægður yfir þeim á ævi þeirra.
7. Vitið að sálir þeirra munu stíga niður í Heljargreip, og þeir munu vera ömurlegir í miklum þrengingum sínum.
8. Og inn í myrkur, fjötra og brennandi loga þar sem hörð dómur ríkir, munu andar ykkar ganga inn; og mikli dómur mun vara allar kynslóðir heimsins. Vei ykkur, því að þið munuð ekki hafa frið.
9. Segðu ekki um hina réttlátu og góðu sem eru í lífinu: „Á erfiðum dögum vorum höfum við stritað af hörku og reynt alls kyns erfiðleika, mætt miklu illsku og tortímst, og erum orðin fámenn og andi okkar lítill.“
10. Og við höfum verið tortímd og höfum ekki fundið neinn til að hjálpa okkur, jafnvel með einu orði: Við höfum verið pynduð og tortímd og ekki vonað að sjá líf frá degi til dags.
11. Vér vonuðumst til að verða höfuðið en urðum að hala. Vér höfum stritað af hörku og enga ánægju af erfiði okkar. Vér erum orðnir fæða syndara og ranglátra, og þeir hafa lagt ok sitt þungt á oss.
12. Þeir sem hötuðu okkur og slógu okkur hafa drottnað yfir okkur, og fyrir þeim sem hötuðu okkur höfum við beygt háls okkar, en þeir sýndu okkur ekki meðaumkun.
13. Við vildum komast burt frá þeim til að geta sloppið við og fengið hvíld, en fundum engan stað til að flýja og vera öruggur fyrir þeim.
14. Og við kvörtum við stjórnendurna í þrengingum okkar og kölluðum á þá sem átu okkur, en þeir hlýddu ekki á kveinstafi okkar og vildu ekki hlusta á rödd okkar.
15. Og þeir hjálpuðu þeim sem rændu okkur og átu okkur og gerðu okkur fámennari; og þeir földu kúgun sína og þeir tóku ekki af okkur ok þeirra sem átu okkur, dreifðu okkur og myrtu okkur, og þeir földu morð sitt og minntust ekki þess að þeir höfðu lyft höndum sínum gegn okkur.

104. KAFLI

1. Ég sver við þig, að englarnir á himnum minnast þín til góðs fyrir dýrð Hins mikla: og nöfn þín eru rituð fyrir dýrð Hins mikla.

2. Verið vongóð, því að áður fyrr urðuð þér til skammar vegna ills og þrenginga, en nú munuð þér skína eins og ljós himinsins, þér munuð skína og þér munuð sjáanlegir verða, og hlið himinsins munu opnast fyrir yður.
3. Og í kveininu þínu, hrópaðu eftir dómi, og hann mun birtast þér, því að öll þrenging þín mun koma niður á höfðingjunum og öllum þeim sem hjálpuðu þeim sem rændu þig.
4. Verið vongóð og varpið ekki vonum ykkar frá ykkur, því að þið munuð njóta mikillar gleði eins og englar himinsins.
5. Hvað verðið þér skyldugir að gera? Þér munuð ekki þurfa að fela yður á degi hins mikla dóms og þér munuð ekki vera fundnir sem syndarar, og eilífi dómurinn mun vera fjarri yður allar kynslóðir heimsins.
6. Og nú, þér réttlátir, óttist ekki, þegar þér sjáið syndarana vaxa sterka og dafna á vegum sínum. Verið ekki félagar þeirra, heldur haldið ykkur frá ofbeldi þeirra, því að þér munuð verða félagar himinsins hersveita.
7. Og þótt þér syndarar segið: „Allar syndir okkar verða ekki rannsakaðar og skrifaðar niður," þá munu þeir samt sem áður skrifa niður allar syndir ykkar á hverjum degi.
8. Og nú sýni ég þér að ljós og myrkur, dagur og nótt, sjá allar syndir þínar.
9. Verið ekki guðlaus í hjörtum yðar og ljúgið ekki og breytið ekki réttlætisorðum yðar. Ásakið ekki orð Hins mikla Heilaga með lygum og takið ekki tillit til skurðgoða yðar, því að öll lygi yðar og allt guðleysi stafar ekki af réttlæti heldur af mikilli synd.
10. Og nú þekki ég þennan leyndardóm, að syndarar munu breyta og rangfæra orð réttlætisins á marga vegu og tala ill orð og ljúga og fremja mikil svik og skrifa bækur um orð sín.
11. En þegar þeir skrifa niður öll mín orð á þeirra tungumálum og breyta engu eða draga úr orðum mínum heldur skrifa þau öll niður, allt sem ég fyrst vitnaði um þá.
12. Þá þekki ég annan leyndardóm, að bækur verða gefnar réttlátum og vitrum til að verða tilefni gleði, réttlætis og mikillar visku.
13. Þeim skulu bækurnar gefnar, og þeir skulu trúa á þær og fagna þeim, og þá skulu allir hinir réttlátu, sem af þeim hafa lært allar leiðir réttlætisins, hljóta umbun.

105. KAFLI

1. Á þeim dögum bauð Drottinn þeim að kalla saman og vitna fyrir börnum jarðarinnar um visku sína: Sýnið þeim hana, því að þér eruð leiðtogar þeirra og umbun yfir alla jörðina.
2. Því að ég og sonur minn munum vera sameinaðir þeim að eilífu á vegum réttlætisins í lífi þeirra; og þér munuð eiga frið: Fagnið, þér börn réttlætisins. Amen.

106. KAFLI

1. Og eftir nokkra daga tók Metúsala sonur minn konu handa Lamek syni sínum, og hún varð þunguð af honum og ól son.
2. Og líkami hans var hvítur sem snjór og rauður eins og blóm rósar, og hárið á höfði hans og sítt lokk hans voru hvít sem ull, og augu hans fögur. Og þegar hann opnaði augun, lýsti hann upp allt húsið eins og sólin, og allt húsið var mjög bjart.
3. Og þá reis hann upp í höndum ljósmóðurinnar, opnaði munninn og talaði við Drottin réttlætisins.
4. Og Lamek faðir hans óttaðist hann og flýði og kom til Metúsala föður síns.
5. Og hann sagði við hann: „Ég hef eignast ókunnan son, ólíkan mönnum og líkumst sonum Guðs himinsins. Hann er af öðru eðli og ekki eins og við. Augu hans eru eins og geislar sólarinnar og ásýnd hans er dýrleg."
6. Og mér finnst hann ekki vera fæddur frá mér heldur frá englunum, og ég óttast að á hans dögum muni undur verða á jörðinni.
7. Og nú, faðir minn, er ég hér til að biðja þig og sárbæna um að þú megir fara til Enoks, föður okkar, og læra sannleikann af honum, því að bústaður hans er meðal englanna.
8. Og þegar Metúsala heyrði orð sonar síns, kom hann til mín, allt til enda veraldar. Því að hann hafði heyrt að ég væri þar, og hann hrópaði hátt, og ég heyrði rödd hans og kom til hans. Og ég sagði við hann: „Sjá, hér er ég, sonur minn, hví ert þú kominn til mín?"
9. Og hann svaraði og sagði: „Vegna mikillar áhyggju er ég kominn til þín og vegna óhugnanlegrar sýnar er ég kominn."
10. Og nú, faðir minn, hlustaðu á mig: Lamek, syni mínum, er fæddur sonur, sem enginn er líkur, og eðli hans er ekki eins og eðli mannsins, og litur líkama hans er hvítari en snjór og rauðari en blóm rósar, og hárið á höfði hans er hvítara en hvít ull, og augu hans eru eins og geislar sólarinnar, og hann opnaði augu sín og lýsti upp allt húsið.
11. Og hann reis upp í höndum ljósmóðurinnar, opnaði munn sinn og lofaði Drottin himnanna.
12. Og Lamek faðir hans varð hræddur og flýði til mín og trúði ekki að hann væri frá honum kominn, heldur að hann væri í líkingu engla himinsins. Og sjá, ég er kominn til þín til þess að þú getir kunngjört mér sannleikann.
13. Og ég, Enok, svaraði honum og sagði: „Drottinn mun gjöra nýtt á jörðinni, og þetta hef ég þegar séð í sýn og kunngjöri þér að í kynslóð Jareds föður míns brutu sumir englar himinsins orð Drottins."
14. Og sjá, þeir drýgja synd og brjóta lögmálið og hafa sameinast konum og drýgt synd með þeim, og hafa gifst nokkrum þeirra og eignast börn með þeim.
15. Og þeir munu framleiða á jörðinni risa, ekki í anda heldur í holdi, og mikil refsing mun verða á jörðinni og jörðin mun hreinsuð verða af allri óhreinleika.
16. Já, mikil tortíming mun koma yfir alla jörðina, og flóð og mikil tortíming mun verða í eitt ár.
17. Og þessi sonur, sem þér hefur verið fæddur, mun eftir verða á jörðinni og þrjú börn hans munu frelsast með honum. Þegar allt mannkyn, sem á jörðinni er, deyr, mun hann og synir hans frelsast.
18. Og nú skalt þú syni þínum, Lamek, vita að sá sem fæddur er, er í raun sonur hans, og þú skalt láta hann heita Nóa, því að hann mun eftir verða hjá þér, og hann og synir hans munu frelsast frá þeirri tortímingu, sem mun koma yfir jörðina vegna allrar syndar og alls ranglætis, sem mun fullkomnast á jörðinni á hans dögum.
19. Og eftir það mun enn meiri ranglæti verða en það sem fyrst var fullkomið á jörðinni, því að ég þekki leyndardóma

hinna heilögu, því að hann, Drottinn, hefur sýnt mér og upplýst mig, og ég hef lesið þau á himnesku töflunum.

107. KAFLI

1. Og ég sá skrifað á þeim að kynslóð eftir kynslóð mun syndga, þar til réttlát kynslóð rís upp og syndirnar eru afmáðar og syndin hverfur af jörðinni og allt gott kemur yfir hana.
2. Og nú, sonur minn, farðu og láttu syni þínum, Lamek, vita að þessi sonur, sem fæddur er, er í raun sonur hans og að þetta sé engin lygi.“
3. Og er Metúsala hafði heyrt orð föður síns, Enoks, því að hann hafði sýnt honum allt í leyni, sneri hann aftur og sýndi honum þau og nefndi son þess Nóa, því að hann mun hugga jörðina eftir alla tortíminguna.

108. KAFLI

1. Önnur bók sem Enok skrifaði fyrir Metúsala son sinn og fyrir þá sem eftir hann koma og halda lögmálið á síðustu dögum.
2. Þér sem hafið gjört gott, munuð bíða þessara daga, þar til þeim sem illt fremja endir verður bundinn og mætti brotlegra.
3. Og bíðið þar til syndin er liðin hjá, því að nöfn þeirra munu afmást úr lífsins bók og úr helgum bókum, og niðjar þeirra munu tortímd verða að eilífu, og andar þeirra munu drepnir verða, og þeir munu gráta og harma á stað sem er óreiðukennd eyðimörk, og í eldi munu þeir brenna, því þar er engin jörð.
4. Og ég sá þar eitthvað sem líktist ósýnilegu skýi, því að ég gat ekki litið yfir vegna dýptar þess. Ég sá eldsloga loga skært og hluti eins og skínandi fjöll sveima fram og til baka.
5. Og ég spurði einn af hinum heilögu englum sem voru með mér og sagði við hann: "Hvað er þetta að skína? Því að það er ekki himinn heldur aðeins logandi eldur, grátur, kveinstafir og harmur og mikill sársauki."
6. Og hann sagði við mig: „Þessi staður sem þú sérð - hér eru úthelltir andar syndara og guðlastara, og þeirra sem fremja illt og þeirra sem rangfæra allt það sem Drottinn hefur talað fyrir munn spámannanna - jafnvel það sem verða mun.“
7. Því að sum þeirra eru rituð og innrituð á himninum, svo að englarnir geti lesið þau og vitað hvað muni henda syndurunum og öndum hinna auðmjúku og þeim sem hafa þjáð líkama sinn og hlotið umbun frá Guði og þeim sem hafa orðið til skammar af óguðlegum mönnum.
8. Þeir sem elska Guð en hvorki elskuðu gull né silfur né neitt af hinu góða, sem í heiminum er, heldur gáfu líkama sína pyndingum.
9. Sem, frá því að þeir urðu til, þráðu ekki jarðneska fæðu, heldur litu á allt sem andardrátt og lifðu í samræmi við það, og Drottinn reyndi þá mjög og andi þeirra reyndist hreinn svo að þeir gætu lofað nafn hans.
10. Og allar þær blessanir sem þeim eru ætlaðar hef ég talið upp í bókunum. Og hann hefur úthlutað þeim umbun þeirra, því að þeir hafa reynst vera þeir sem elskuðu himininn meira en líf sitt í heiminum, og þótt þeir væru troðnir undir fótum óguðlegra manna, og urðu fyrir misþyrmingum og smán frá þeim og urðu til skammar, þá blessuðu þeir mig samt.
11. Og nú mun ég kalla fram anda hinna góðu sem tilheyra kynslóð ljóssins, og ég mun umbreyta þeim sem fæddust í myrkri, sem í holdinu fengu ekki slíka heiður sem trúfesti þeirra verðskuldaði.
12. Og ég mun leiða fram í skínandi ljósi þá sem elska mitt heilaga nafn, og ég mun setja hvern og einn á sinn heiðursstól.
13. Og þeir munu ljóma um óteljandi tíma, því að réttlæti er dómur Guðs, því að trúföstum mun hann veita trúfesti á þeim stöðum þar sem réttlátir vegir eru.
14. Og þeir munu sjá þá sem fæddust í myrkri leidda inn í myrkrið, en hinir réttlátu munu ljóma.
15. Og syndararnir munu hrópa hátt og sjá þá ljóma, og þeir munu sannarlega fara þangað sem dagar og tíðir eru fyrirskipaðar þeim.